

๒๕๓๖
๑๖๕๖

ลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของเยาวชนไทยพุทธกับไทยมุสลิมในโครงการกีฬา
เพื่อบูรณาการทางสังคมในจังหวัดชายแดนภาคใต้

ห้องสมุดบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ฐานิพนธ์

ของ

จ. เขียวแก้ว

๕๑ พ.ค. ๒๕๖๕

๗ ๗๕๑๖

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

177961

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตและคณะกรรมการสอบ ให้พิจารณาปริญญานิพนธ์
ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิตของ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการที่ปรึกษา

..... ประธาน
..... กรรมการ

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน
..... กรรมการ
..... กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยผู้วิจัยได้รับความกรุณาจากผู้ช่วยศาสตราจารย์อุ้ม พิมพา ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุจินต์ ปริษามารถ ประธานและกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ อาจารย์เอนก สุตรมมงคล คณะกรรมการสอบ ที่ให้กรุณาให้คำปรึกษา คำแนะนำ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ซึ่งผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

นอกจากนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชาณชัย อินทรประวัติ ผู้อำนวยการโครงการกีฬาเพื่อบูรณาการทางสังคมในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ที่ได้ให้คำแนะนำและช่วยเหลือเป็นอย่างดี ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมจิต โชติพันธุ์สถิตย์ ที่ช่วยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ อาจารย์เกษม สุริยกันต์ อาจารย์ชัยโรจน์ สายพันธ์ อาจารย์สุนทรา กล้าณรงค์ อาจารย์กนิษฐา จารุประสิทธิ์ อาจารย์ภิรมย์ จันทรเกตุ ที่ให้ความช่วยเหลือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ตลอดจนคณะกรรมการโครงการกีฬาเพื่อบูรณาการทางสังคมในจังหวัดชายแดนภาคใต้ทุกท่าน ที่ได้ให้ความช่วยเหลือเป็นอย่างดี

อนึ่ง ผู้วิจัยได้รับกำลังใจที่สำคัญจากคุณสุวิมล เขี้ยวแก้ว และเด็กชายศิวัช เขี้ยวแก้ว และขอกราบขอบพระคุณ คุณไสว ชอบทำกิจ ที่อนุเคราะห์ค่าใช้จ่าย ทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จ ลุล่วงไปด้วยดี

ประโยชน์ที่พึงมีจากปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบแด่คุณพ่อ คุณแม่ ครูอาจารย์ทุกท่าน ที่อยู่เบื้องหลังความสำเร็จและวางรากฐานการศึกษาซึ่งเป็นแนวทางในการประกอบอาชีพของผู้วิจัย

จงรัก เขี้ยวแก้ว

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า	7
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	7
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	7
ข้อตกลงเบื้องต้น	8
นิยามศัพท์เฉพาะ	8
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	10
ความหมายของความมีน้ำใจนักกีฬา	10
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความมีน้ำใจนักกีฬา	19
สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	24
3 วิธีการดำเนินการ	25
กลุ่มตัวอย่าง	25
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	25
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	28
การวิเคราะห์ข้อมูล	29
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	30
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	34
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	34
การวิเคราะห์ข้อมูล	34
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมาย	36

บทที่	หน้า
5 สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	54
ความมุ่งหมายในการศึกษาครั้งนี้	54
กลุ่มตัวอย่าง	54
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	54
การวิเคราะห์ข้อมูล	55
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	56
อภิปรายผล	58
ข้อเสนอแนะ	61
บรรณานุกรม	62
ภาคผนวก	67

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	แสดงค่าจากแบบวัดความรู้ความเข้าใจลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของเยาวชน ไทยพุทธ ก่อนกับหลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ	36
2	แสดงค่าจากแบบประเมินพฤติกรรมลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของเยาวชน ไทยพุทธ ก่อนกับหลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ	39
3	แสดงค่าจากแบบวัดความรู้ความเข้าใจลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของเยาวชน ไทยมุสลิม ก่อนกับหลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ	41
4	แสดงค่าจากแบบประเมินพฤติกรรมลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของเยาวชน ไทยมุสลิม ก่อนกับหลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ	44
5	แสดงผลการ เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความรู้ความเข้าใจ ลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของเยาวชนไทยพุทธกับไทยมุสลิม ก่อนการฝึก อบรมตามโครงการฯ	46
6	แสดงผลการ เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมลักษณะ ความมีน้ำใจนักกีฬาของเยาวชนไทยพุทธกับไทยมุสลิม ก่อนการฝึกอบรม ตามโครงการฯ	47
7	แสดงผลการ เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความรู้ความเข้าใจ ลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของเยาวชนไทยพุทธกับไทยมุสลิม หลังการฝึก อบรมตามโครงการฯ	48
8	แสดงผลการ เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมลักษณะ ความมีน้ำใจนักกีฬาของเยาวชนไทยพุทธกับไทยมุสลิม หลังการฝึกอบรม ตามโครงการฯ	49

9	แสดงผลการ เปรียบเทียบความแตกต่างของความรู้ความเข้าใจลักษณะ ความมีน้ำใจนักกีฬาของเยาวชนไทยพุทธ ก่อนการฝึกอบรมกับหลัง การฝึกอบรมตามโครงการฯ	50
10	แสดงผลการ เปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมลักษณะความมีน้ำใจ นักกีฬา ของเยาวชนไทยพุทธก่อนการฝึกอบรมกับหลังการฝึกอบรมตาม โครงการฯ	51
11	แสดงผลการ เปรียบเทียบความแตกต่างของความรู้ความเข้าใจลักษณะ ความมีน้ำใจนักกีฬา ของเยาวชนไทยมุสลิม ก่อนการฝึกอบรมกับหลัง การฝึกอบรมตามโครงการฯ	52
12	แสดงผลการ เปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมลักษณะความมีน้ำใจ นักกีฬา ของเยาวชนไทยมุสลิมก่อนการฝึกอบรมกับหลังการฝึกอบรมตาม โครงการฯ	53
13	ตารางกำหนดคะแนนแบบวัดความรู้ความเข้าใจลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา เป็นรายข้อ	91
14	แสดงคะแนนจากแบบวัดความรู้ความเข้าใจลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา ของเยาวชนไทยพุทธ ก่อนการฝึกอบรมกับหลังการฝึกอบรมตาม โครงการฯ	99
15	แสดงคะแนนจากแบบวัดความรู้ความเข้าใจลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา ของเยาวชนไทยมุสลิม ก่อนการฝึกอบรมกับหลังการฝึกอบรมตาม โครงการฯ	100
16	แสดงคะแนนจากแบบประเมินพฤติกรรมลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา ของ เยาวชนไทยพุทธ ก่อนการฝึกอบรมกับหลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ ..	101

17	แสดงคะแนนจากแบบประเมินพฤติกรรมลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา ของ เยาวชนไทยมุสลิม ก่อนการฝึกอบรมกับหลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ ...	102
18	แสดงค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดความรู้ความเข้าใจลักษณะความมีน้ำใจ นักกีฬา	104
19	แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบประเมินพฤติกรรมลักษณะความมีน้ำใจ นักกีฬาโดยใช้ผู้เชี่ยวชาญ	105
20	แสดงค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินพฤติกรรมลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา ...	106
21	แสดงค่าความเป็นปรนัยของแบบประเมินพฤติกรรมลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา .	107

ภูมิหลัง

การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญที่สุดในการพัฒนาประเทศ ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาประเทศในด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคมและวัฒนธรรม เพราะการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ดังกล่าวต้องอาศัยกำลังคนเป็นปัจจัยสำคัญและกำลังคนจะมีประสิทธิภาพเพียงใดขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพในการจัดการศึกษา (ปิ่น มาลากุล 2518 : 6)

พลศึกษา เป็นการศึกษาแขนงหนึ่งที่ช่วยส่งเสริมให้บุคคลบรรลุจุดหมายของการศึกษาได้ เช่นเดียวกับการศึกษาแขนงอื่น ๆ นักพลศึกษาที่มีชื่อเสียงหลายท่านได้กล่าวถึงจุดหมายของพลศึกษาไว้ เช่น คลาร์ก (Clarke. 1967 : 14 - 17) ได้กล่าวถึงจุดหมายของพลศึกษาไว้ว่า ผู้เรียนจะต้องได้รับการพัฒนา 4 ด้าน คือ ด้านสมรรถภาพทางกาย (Physical Fitness) ด้านประสิทธิภาพทางสังคม (Social Efficiency) ด้านนันทนาการ (Recreation Competency) และด้านวัฒนธรรม (Culture) และได้อธิบายรายละเอียดไว้ดังนี้คือ

ด้านสมรรถภาพทางกาย จะพัฒนาความสามารถของร่างกายที่จะประกอบภารกิจต่าง ๆ ได้โดยไม่เหน็ดเหนื่อยจนเกินไป และระบบการทำงานต่าง ๆ ของร่างกายมีความแข็งแรง อดทน ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ด้านประสิทธิภาพทางสังคม จะพัฒนามาตรฐานที่พึงประสงค์ของการดำเนินการและความสามารถในการอยู่ร่วมกับบุคคลอื่น ๆ ในสังคม โดยเน้นในด้านลักษณะนิสัยและบุคลิกภาพที่เป็น การแสดงออกของบุคคล ซึ่งแบ่งออกเป็น (1) ลักษณะเฉพาะบุคคล ได้แก่ ความกล้า ความคิดริเริ่ม จริยธรรม ความ پاکเพียร และการควบคุมตนเอง (2) ลักษณะของกลุ่ม ได้แก่ ความเมตตา ความเอื้อเฟื้อ ความซื่อสัตย์ (ความมีน้ำใจนักกีฬา) ความร่วมมือและความรักใคร่ (3) ความสัมพันธ์ ชึ่งกันและกันในลักษณะทั่ว ๆ ไป บุคคลที่มีประสิทธิภาพทางสังคม จะทำให้บุคคลนั้นอยู่ร่วมในสังคมได้อย่างมีความสุข

ด้านนันทนาการ พัฒนาให้บุคคลรู้จักการปรับปรุงและพัฒนารูปแบบของการดำเนินชีวิต โดยใช้กิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความเพลิดเพลิน ด้วยความพึงพอใจ เพื่อประโยชน์ต่อตัวเอง

ด้านวัฒนธรรม พัฒนาให้บุคคลรู้จักปรับปรุงประสบการณ์ของมนุษย์ ซึ่งนำไปสู่ความเข้าใจ อันดีและความพึงพอใจสภาพแวดล้อมในสิ่งที่เขาได้ค้นพบด้วยตัวของเขาเอง

บุชเชอร์ (Bucher. 1979 : 92) ได้กล่าวว่า "พลศึกษาเป็นการศึกษาแขนงหนึ่งใน ขบวนการศึกษาทั้งหมด ซึ่งมีจุดมุ่งหมายที่จะให้เกิดการพัฒนาทางกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม เพื่อการ เป็นพลเมืองดีในสังคมประชาธิปไตย ซึ่งสอดคล้องกับที่ วรศักดิ์ เพียรชอบ (วรศักดิ์ เพียรชอบ 2523 : 2) ได้กล่าวว่า "พลศึกษาเป็นการศึกษาแขนงหนึ่งที่จะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้มี การเจริญงอกงามและมีพัฒนาการทางกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม โดยอาศัยกิจกรรมพลศึกษาที่ได้ เลือกเห็นแล้วเป็นสื่อกลางของการเรียนรู้" และ พงศ์ เกิดแก้ว (พงศ์ เกิดแก้ว 2518 : 40) ได้กล่าวว่า "พลศึกษาเป็นการศึกษาแขนงหนึ่งที่เหมาะสมกับการพัฒนาบุคคล เพราะกิจกรรมพลศึกษา มุ่งให้เกิดพัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญา ตลอดจนไหวพริบแก้ปัญหาชีวิต ได้อย่างดี" ส่วน ไพฑูรย์ จัยสิน (ไพฑูรย์ จัยสิน 2521 : 6) ได้สรุปจุดมุ่งหมายของพลศึกษา ไว้ว่า พลศึกษาเป็นกิจกรรมที่มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการที่จะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้มีการพัฒนาการ ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม สามารถมีชีวิตอยู่ในสังคมได้เป็นอย่างดีมีประสิทธิภาพ และได้อธิบายรายละเอียดของจุดมุ่งหมายของพลศึกษาไว้ดังนี้

ทางกาย วิชาพลศึกษาช่วยพัฒนาให้บุคคลมีรูปร่างดี รูปร่างเจริญเติบโต แข็งแรง ว่องไว และมีความอดทนดี ทรวดทรงสง่าผ่าเผยและมีสุขภาพดี

ทางจิตใจ วิชาพลศึกษาช่วยเพิ่มพูนความเชื่อมั่นให้แก่ตนเอง มีความคิดริเริ่ม มีความรอบคอบ มีความจำดี มีน้ำใจนักกีฬา เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ มีไหวพริบดีและสามารถแก้ปัญหาได้ดี สุขภาพทางจิต มีความเกี่ยวข้องกับสุขภาพทางกาย ดังกล่าวกันว่า "จิตใจแจ่มใสอยู่ในร่างกายที่สมบูรณ์"

ทางอารมณ์ วิชาพลศึกษาช่วยให้มีความอดกลั้น หนักแน่น ไม่หวั่นไหว มีความขี้คิด ช่วยผ่อนคลายความตึงเครียด มีอารมณ์สนุกสนานและสามารถควบคุมการเปลี่ยนแปลงของอารมณ์

ทางสังคม วิชาพลศึกษาส่งเสริมให้บุคคลได้พัฒนาทางด้านสังคม รู้จักปรับตัวให้เข้ากับสังคม เป็นผู้อยู่ในระเบียบวินัย เคารพกฎกติกา อันเป็นพื้นฐานสำคัญของการอยู่ร่วมกันในสังคม ซึ่งมีกฎหมาย

บังคับ มีความเสียสละ มีน้ำใจเป็นนักกีฬา มีความสามัคคีในหมู่คณะ รู้จักการเป็นผู้นำผู้ตาม สิ่งเหล่านี้ล้วนแต่เป็นคุณลักษณะที่ช่วยให้อำนาจดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมเป็นไปอย่างราบเรียบและมีระเบียบ

ส่วนการกีฬานั้นเป็นกิจกรรมที่เป็นส่วนหนึ่งของการพลศึกษาและของชีวิต เพราะการเล่นกีฬานั้นจะทำให้เกิดความสุขสนทนานครึกครื้น ส่งเสริมให้บุคคลแสดงออกซึ่งความสามารถของแต่ละคน และการเคลื่อนไหวร่างกายด้วยความสวยงาม และเป็นไปตามระเบียบที่วางไว้ โดยจะต้องไม่หวังผลตอบแทนอย่างอื่นนอกจากผลที่เกิดขึ้นจากกิจกรรมนั้น (วรศักดิ์ เพียรชอบ 2515 : 1 - 2) และนอกจากนี้ ฟอง เกิดแก้ว (ฟอง เกิดแก้ว 2518 : 44) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการกีฬาไว้ดังนี้ คือ

1. ช่วยในการพัฒนาความแข็งแรง ความว่องไว ความอ่อนตัว ความเร็ว ตลอดจนทำให้ร่างกายทุกส่วนได้เคลื่อนไหวอย่างเต็มที่และระบบต่าง ๆ ของร่างกายทำงานดีขึ้น
2. ช่วยในการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างประสาทกับกล้ามเนื้อเป็นไปอย่างดีและเป็นไปตามอัตราที่มี
3. ช่วยในการพัฒนาทางอารมณ์และจิตใจ ทำให้ผู้เล่นมีความสุขจิต มีเหตุผล สุขุม รู้จักกลั่น ไม้หวั่นไหวง่ายตามเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น
4. ช่วยในการพัฒนาทางด้านสังคม เช่น รักการเข้าสังคม นำประสบการณ์ในการเข้าร่วมเล่นกีฬามาใช้ในชีวิตประจำวัน
5. ช่วยในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า มีการตัดสินใจที่ดีและถูกต้องในการหาทางเอาชนะคู่แข่งข่มขายได้การเล่น
6. ช่วยให้มีสมาธิ มีเจตคติที่ดีและรู้จักคุณค่าของการเล่นกีฬา ตลอดจนเป็นผู้เล่นที่ดีและเป็นผู้มีวัฒนธรรม

สุวัฒน์ จูฑะสร (สุวัฒน์ จูฑะสร 2508 : 38) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการกีฬาไว้ว่า การกีฬามีความสำคัญในการพัฒนาบุคลิกภาพ ยกมาตรฐานความประพฤติและกิจกรรมที่สนองความต้องการของเสียในการเข้าหมู่พวก ในการเล่นเป็นหมู่เป็นชุด ผู้เล่นแต่ละคนต้องการคำสรรเสริญชมเชยจากหมู่คณะ ก็จะต้องฝึกการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ซึ่งก่อให้เกิดน้ำใจนักกีฬา ซึ่งการกีฬาจะทำให้คุณสมบัติเหล่านี้พร้อม และมีความหมายใกล้เคียงกับ ประยุทธ์ โกศลยุทธสาร (ประยุทธ์ โกศลยุทธสาร

2519 : 52) ได้สรุปไว้ว่า การกัมมามีเป้าหมายใกล้เคียงกับศาสนาและจริยธรรม เพราะมุ่งสอนให้บุคคลรู้จักปฏิบัติตามกฎ ข้อบังคับและระเบียบต่าง ๆ นอกจากนั้น การกัมมาได้พัฒนาจิตใจบุคคลให้มีความมีน้ำใจ นักกัมมา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย เอื้อเฟื้อแก่บุคคลอื่น กันับได้ว่าการกัมมาได้พัฒนาจริยธรรมของบุคคลด้วยและจะทำให้สังคมอยู่ร่วมกันอย่างร่มเย็นเป็นสุข

จะเห็นได้ว่าพลศึกษาเป็นศาสตร์สาขาหนึ่งที่มีบทบาทสำคัญในการที่จะช่วยส่งเสริมให้มีการพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม โดยอาศัยกิจกรรมทางพลศึกษาเป็นหลัก ทำให้สามารถมีชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

พลศึกษามีวัตถุประสงค์ประการหนึ่งคือ ก่อให้เกิดความมีน้ำใจนักกีฬา ซึ่งเป็นการพัฒนาทางด้านอารมณ์และสังคมที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง (จรินทร์ ธาณิรัตน์ 2514 : 13) ความมีน้ำใจนักกีฬาเป็นน้ำใจที่ประกอบด้วยคุณธรรมที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งอย่างหนึ่งที่เป็นพื้นฐานที่จะช่วยให้บุคคลสามารถมีชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างปกติสุข (วรศักดิ์ เพียรชอบ 2530 : 20) และคุณลักษณะของความมีน้ำใจนักกีฬาประกอบด้วยคุณลักษณะที่สำคัญคือ รู้จักแพ้ รู้จักชนะ รู้จักการให้อภัยซึ่งกันและกัน รู้จักการเสียสละ ไม่เอารัดเอาเปรียบผู้อื่น รักความยุติธรรม เป็นผู้ให้และผู้รับที่ดี มีความซื่อสัตย์สุจริต มีความเมตตากรุณา มีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น ช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน ไม่คิดอาฆาต มีความโอบอ้อมอารี ไม่เป็นผู้มีอคติ มีความอดทนอดกลั้น มีความสามัคคีเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน มีระเบียบวินัย มีความสุภาพอ่อนน้อมและถ่อมตน ให้เกียรติผู้อื่น เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ตามอัธยาศัย เป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี มีความสำนึกในหน้าที่ การทำให้สังคมนั้นมีความสุขสงบและมีความเจริญเกิดขึ้น พลเมืองที่ปฏิบัติและเคารพต่อกฎหมายบ้านเมือง ต้องเข้าใจกฎกติกาอย่างแท้จริง เป็นผู้ยอมรับในสภาพความเป็นจริง ให้โอกาสผู้อื่น การชนะคู่ต่อสู้ตามกติกา ไม่แกล้งโกง ไม่ว่าจ้างให้คู่ต่อสู้แพ้ ชนะด้วยเทคนิคที่เหนือกว่า ไม่เยาะเย้ยถูกเหยียดหยามคู่ต่อสู้ทางวาจาและการกระทำ แข่งขันในเกม ยอมรับการพ่ายแพ้ตามเหตุผลที่แพ้ เมื่อแพ้ก็ไม่พาลเกรง มีความยินดีต่อสิ่งที่พบเห็นด้านส่งเสริมสนับสนุนตามจุดหมายจากผู้ให้ต่อสู้อย่างภาคภูมิใจไม่มีที่สิ้นสุด มีการสรรเสริญผู้อื่น ปฏิบัติตามกติกาของการเล่นต่าง ๆ (กรมพลศึกษา 2522 : 67)

สำหรับการจัดการศึกษาของประเทศไทย ได้เห็นความสำคัญในการอบรมเยาวชนให้มีความมีน้ำใจนักกีฬา ดังจะเห็นได้จากจุดมุ่งหมายของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 วิชาพลศึกษา ซึ่งอยู่ในหมวดวิชาพลานามัย ได้กำหนดจุดประสงค์ส่วนที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพไว้ในข้อ 7 ว่า "เพื่อ

ให้มีคุณธรรมและพฤติกรรมที่สังคมยอมรับ โดยเน้นถึงความสำคัญของประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตน ความสามัคคี ความเป็นผู้นำในนักศึกษา ความมีระเบียบวินัย ความสามารถแก้ปัญหา และมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์" (กระทรวงศึกษาธิการ 2520 : 8) โดยเน้นลักษณะที่สำคัญที่มุ่งหวังจะปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาให้เกิดขึ้นในคณาจารย์แต่ละคน นักพลศึกษาหลายท่านได้ให้แนวความคิดและวิธีการที่จะปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาที่แตกต่างกันออกไป และต้องเป็นกิจกรรมที่เหมาะสม ซึ่ง กองวิสุทธารมณ์ (กอง วิสุทธารมณ์ 2523 : 7) ได้กล่าวไว้ว่า กิจกรรมพลศึกษาเป็นกิจกรรมที่สำคัญในการสร้างความมีน้ำใจนักกีฬาให้เกิดขึ้น และสอดคล้องตรงกับ ชาญชัย อินทรประวัติ (ชาญชัย อินทรประวัติ 2527 : 1) ซึ่งได้กล่าวว่า กิจกรรมกีฬาเป็นเครื่องมือช่วยพัฒนาบุคลิกภาพของเยาวชนให้เป็นผู้มีน้ำใจนักกีฬาและสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ นอกจากนี้กิจกรรมกีฬายังมีบทบาทที่จะช่วยให้มวลมนุษยอยู่ด้วยกันโดยไม่คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างเชื้อชาติ ศาสนา วัฒนธรรม ฐานะ ผิวพรรณ และภาษาอีกด้วย และมีความคิดสอดคล้องกับมิลเลอร์ และรัสเซลล์ (Miller and Russell. 1971 : 10) ซึ่งได้กล่าวว่า การกีฬาจะช่วยให้เกิดการผสมกลมกลืนระหว่างเชื้อชาติ และช่วยลดความรังเกียจเหยียดกัน (Discrimination) ระหว่างกลุ่มคนหรือกลุ่มบุคคลลงได้

จากการพิจารณาสถานการณ์ของโลกพบว่า ได้เกิดเหตุการณ์ในประเทศต่าง ๆ หลายประเทศที่มีปัญหาอันเนื่องมาจากที่เกิดจากความขัดแย้งทางด้านศาสนาและวัฒนธรรม ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาในบางประเทศอยู่ขณะนี้ ในประเทศใด ๆ ก็ตามที่มีประชาชนมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป ซึ่งมีความแตกต่างกัน ไม่ว่าจะเป็นเชื้อชาติ ศาสนา หรือวัฒนธรรมอยู่ร่วมกัน โดยมีประชาชนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งที่มีลักษณะเป็นชนกลุ่มใหญ่และกลุ่มที่เหลือเป็นชนกลุ่มน้อยแล้ว ปัญหาทางสังคมอันเกิดจากความแตกต่างทางวัฒนธรรมที่เรียกว่าชนกลุ่มน้อยย่อมเกิดขึ้นได้เสมอ ตัวอย่างของประเทศที่มีปัญหาอันเนื่องมาจากความแตกต่างในเชื้อชาติ ศาสนา และวัฒนธรรมของประชาชน ได้แก่ ประเทศเลบานอน มีปัญหาขัดแย้งรุนแรงระหว่างประชาชนที่นับถือศาสนาคริสต์กับศาสนาอิสลาม ประเทศไอร์แลนด์เหนือมีปัญหาความขัดแย้งระหว่างประชาชนที่นับถือศาสนาคริสต์นิกายคาทอลิกกับนิกายโปรเตสแตนต์ ประเทศอินเดียมีปัญหาความขัดแย้งระหว่างประชาชนที่นับถือศาสนาซิกข์กับศาสนาฮินดู สหรัฐอเมริกาและแอฟริกาใต้มีปัญหาขัดแย้งระหว่างคนผิวขาวกับคนผิวดำ (ชาญชัย อินทรประวัติ 2527 : 1 - 2) ประเทศศรีลังกามีปัญหาขัดแย้งระหว่างชาวสิงหลที่นับถือศาสนาพุทธกับชาวมุสลิมที่นับถือศาสนาฮินดู ซึ่งกลายเป็นสงครามกลางเมือง

มา 4 ปี (ไทยรัฐ 2530 : 2) และประเทศอิหร่านกับซาอุดีอาระเบียมีปัญหาคัดแย้งในการนับถือศาสนาอิสลามที่ต่างนิกายกัน (สยามรัฐ 2530 : 2)

เป็นที่ทราบโดยทั่วไปว่าจังหวัดชายแดนภาคใต้ คือ จังหวัดสงขลา สตูล ยะลา ปัตตานี และนราธิวาส เป็นพื้นที่ที่มีลักษณะพิเศษที่แตกต่างไปจากภาคอื่นของประเทศไทย ประชาชนส่วนใหญ่มีวัฒนธรรมบางอย่างแตกต่างไปจากประชาชนในภูมิภาคอื่น ๆ ของประเทศ เช่น การนับถือศาสนา การแต่งกาย การใช้ภาษาและจารีตประเพณี (ลิขิต อีรเวคิน 2521 : 203 - 209) ประชาชนส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ 60 นับถือศาสนาอิสลาม มีชื่อเรียกทั่ว ๆ ไปว่า "ชาวไทยมุสลิม" ประชาชนส่วนน้อยประมาณร้อยละ 40 นับถือศาสนาพุทธ มีชื่อเรียกทั่ว ๆ ไปว่า "ชาวไทยพุทธ" ชาวไทยทั้งสองกลุ่มต่างมีวิถีชีวิตที่แตกต่างกัน เช่น ความเชื่อ ขนบธรรมเนียมประเพณี ภาษา ฯลฯ (เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์ 2524 : 23) และด้วยสาเหตุที่ประชาชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้นับถือศาสนาที่ต่างกัน ทำให้สภาพการดำเนินชีวิตแตกต่างกันไปด้วย (ภิญโญ ตันพิทยะกุลต์ 2525 : 2) จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทยก็ประสบปัญหาความขัดแย้งระหว่างเชื้อชาติ ศาสนาและวัฒนธรรม (เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์ 2524 : 132) เนื่องจากการที่ชาวไทยมุสลิมส่วนมากอาศัยอยู่ในชนบทที่มีลักษณะเป็นสังคมปิด การเปลี่ยนแปลงทางสังคมมีน้อย ทำให้ชาวไทยมุสลิมพบปะคบหาสมาคมแต่ชาวไทยมุสลิมด้วยกัน (ลิขิต อีรเวคิน 2510 : 201) จึงก่อให้เกิดปัญหาทางการเมืองอยู่ในปัจจุบัน ด้วยสาเหตุของความแตกต่างกันในเรื่องของศาสนาและวัฒนธรรม (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา 2530 : ไม่ปรากฏเลขหน้า) รัฐบาลได้มีนโยบายเพื่อสร้างสรรค์ความมั่นคง ความเป็นปึกแผ่นทางวัฒนธรรม ทางสังคมและทางการเมือง หน่วยงานของรัฐบาล เช่น ศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ศอ.บต.) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตสงขลา ได้ทำการศึกษาค้นคว้าวิจัย และจัดโครงการเพื่อส่งเสริมบูรณาการทางสังคมในภูมิภาคนี้ขึ้น และในปี พ.ศ. 2530 นี้ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตสงขลา ร่วมกับสำนักสารนิเทศ กองบัญชาการทหารสูงสุด ได้จัดโครงการบูรณาการทางสังคมในจังหวัดชายแดนภาคใต้ขึ้น ซึ่งมีจุดมุ่งหมายประการหนึ่งของโครงการ คือ เพื่อมุ่งส่งเสริมความเข้าใจอันดีระหว่างเยาวชนไทยพุทธกับไทยมุสลิม และเพื่อให้เยาวชนไทยพุทธกับไทยมุสลิมได้ทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกัน (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา 2530 : 2)

จากความสำเร็จและเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาทดลองว่าเยาวชนไทยพุทธกับไทยมุสลิมที่นับถือศาสนาต่างกัน เมื่อเข้าร่วมโครงการกีฬาบูรณาการทางสังคมในจังหวัดชายแดนภาคใต้แล้วจะมีผลทำให้มีการพัฒนาลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาเท่าเทียมกันหรือไม่ โดยใช้กิจกรรมกีฬาเพื่อบูรณาการทางสังคมในจังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นเครื่องมือ

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อทราบถึงลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของเยาวชนไทยพุทธกับไทยมุสลิมก่อนการฝึกอบรมและหลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ
2. เพื่อเปรียบเทียบลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของเยาวชนไทยพุทธกับไทยมุสลิม ก่อนการฝึกอบรมตามโครงการฯ
3. เพื่อเปรียบเทียบลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของเยาวชนไทยพุทธกับไทยมุสลิม หลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ
4. เพื่อเปรียบเทียบลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของเยาวชนไทยพุทธ ก่อนและหลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ
5. เพื่อเปรียบเทียบลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของเยาวชนไทยมุสลิม ก่อนและหลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ทำให้ทราบถึงลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของเยาวชนไทยพุทธกับไทยมุสลิม
2. ผลการเปรียบเทียบลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของเยาวชนไทยพุทธกับไทยมุสลิม จะเป็นแนวทางให้ผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องได้ตระหนักถึงความสำคัญของลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา
3. ผลการศึกษาสามารถเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนจัดกิจกรรมส่งเสริมลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาในสถานศึกษาและหน่วยงานของรัฐบาลที่จัดกระทำโครงการบูรณาการทางสังคมในจังหวัดชายแดนภาคใต้

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นเยาวชนชายไทยมุสลิม ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ซึ่งเป็นตัวแทนของจังหวัดสงขลา สตูล ยะลา ปัตตานี และนราธิวาส จังหวัดละ 4 คน จำนวน 20 คน และเยาวชนชายไทยพุทธ ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของจังหวัดสงขลาและเป็นตัวแทนของจังหวัดสงขลา จำนวน 20 คน กลุ่มตัวอย่างรวมทั้งสิ้นจำนวน 40 คน

2. ตัวแปรที่จะศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น คือ

2.1.1 สภาพการณ์นับถือศาสนา ซึ่งได้แก่ ศาสนาพุทธและศาสนาอิสลาม

2.1.2 กิจกรรมในโครงการกีฬาเพื่อบูรณาการทางสังคมในจังหวัดชายแดน

ภาคใต้ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตสงขลา

2.2 ตัวแปรตาม คือ ลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. การเก็บรวบรวมข้อมูล จะทำการเก็บข้อมูลเฉพาะเยาวชนไทยพุทธและไทยมุสลิมที่เข้าร่วมโครงการกีฬาเพื่อบูรณาการทางสังคมในจังหวัดชายแดนภาคใต้เท่านั้น

2. ผู้วิจัยถือว่าเยาวชนไทยพุทธและไทยมุสลิมเข้าร่วมโครงการกีฬาเพื่อบูรณาการทางสังคมในจังหวัดชายแดนภาคใต้ด้วยความเต็มใจ

3. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาและให้ผู้ประเมินจำนวน 5 คน ประเมินพฤติกรรมลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของเยาวชนไทยพุทธกับไทยมุสลิมก่อนการฝึกอบรมและหลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา หมายถึง ลักษณะของความรู้ความเข้าใจและพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกมาด้วยความเหมาะสม เช่น การรู้จักแพ้ รู้จักชนะ รู้จักอภัย การเคารพและปฏิบัติ

ตามกฎกติกา ความซื่อสัตย์ ความยุติธรรม ความสามัคคี ความรับผิดชอบ ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ การยอมรับความสามารถของตนเอง - ผู้อื่น ความกล้าหาญ เป็นต้น ซึ่งมีความสำคัญต่อการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขในสังคม ซึ่งสามารถวัดความรู้ความเข้าใจได้โดยแบบวัดความรู้ความเข้าใจความมีน้ำใจนักกีฬาของ จัตุรชัย เฉลิอัสระชัย และสำหรับพฤติกรรมลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาวัดได้โดยแบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2. เยาวชนไทยพุทธ หมายถึง เยาวชนไทยที่นับถือศาสนาพุทธที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และมีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดสงขลา

3. เยาวชนไทยมุสลิม หมายถึง เยาวชนไทยที่นับถือศาสนาอิสลามที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดชายแดนภาคใต้

4. จังหวัดชายแดนภาคใต้ หมายถึง จังหวัด สงขลา สตูล ยะลา ปัตตานี และนราธิวาส (เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ 2528 : 23)

5. โครงการกีฬาเพื่อบูรณาการทางสังคมในจังหวัดชายแดนภาคใต้ หมายถึง โครงการค่ายอยู่ประจำระยะ 5 วัน ซึ่งมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตสงขลา ร่วมกับสำนักสภานิติเทคนกอบัญชาการทหารสูงสุด จัดขึ้นเพื่อสร้างเสริมความเข้าใจอันดีในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งจัดขึ้นระหว่างวันที่ 20 - 25 ตุลาคม 2530

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยเสนอรายละเอียดตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ความหมายของความมีน้ำใจนักกีฬา
2. คุณลักษณะและหลักสำคัญของความมีน้ำใจนักกีฬา
3. ความรู้เกี่ยวกับการดูแลและการ เล่นกีฬา
4. งานวิจัยในต่างประเทศเกี่ยวกับความมีน้ำใจนักกีฬา
5. งานวิจัยในประเทศเกี่ยวกับความมีน้ำใจนักกีฬา

ความหมายของความมีน้ำใจนักกีฬา

ความมีน้ำใจนักกีฬาได้นักพลศึกษาให้ความหมายไว้ดังนี้ นักพลศึกษาชาวต่างประเทศ เช่น บาร์โรว์ (Barrow. 1977 : 324) ได้กล่าวว่า น้ำใจนักกีฬา คือค่านิยมที่สำคัญประการหนึ่ง ที่เกี่ยวข้องกับการเล่นกีฬาหรือการเล่น เกม นอกจากนั้น แมคคาร์ที (McCarthy. 1978 : 34) ได้ให้ความหมายของความมีน้ำใจนักกีฬาว่า เป็นลักษณะของการเล่นที่ซื่อตรง ไม่คดโกง และยอมรับในผลที่เกิดขึ้นจากการแข่งขันไม่ว่าจะแพ้หรือชนะ โดยไม่ท้วงติงหรือโวยวายแต่อย่างใด ส่วนนักพลศึกษาในประเทศไทยได้ให้ความหมายของความมีน้ำใจนักกีฬา ดังนี้

ในปี พ.ศ. 2516 ชูจิตต์ รัตนสาร ธีร อินทรปาน และประพันธ์ กิ่งมิ่งแฮ (ชูจิตต์ รัตนสาร ธีร อินทรปาน และประพันธ์ กิ่งมิ่งแฮ 2516 : 2) ได้กล่าวว่า ความมีน้ำใจนักกีฬา คือ

- การเล่นด้วยความยุติธรรม ได้แก่ การเล่นตามกฎกติกาที่บัญญัติและบันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษร
- มีเมตตาจิตต่อผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามตลอด เวลาของการแข่งขัน
- ปฏิบัติตามคำตัดสินชี้ขาดของกรรมการ
- จะต้องควบคุมอารมณ์ของตนไว้ให้ได้
- ความมีน้ำใจนักกีฬานี้ถือว่าเป็นหลักธรรมเบื้องต้นของการกีฬา

พอง เกิดแก้ว (พอง เกิดแก้ว 2518 : 1) กล่าวว่า "ความเป็นผู้นำใจนักกีฬา คือ ผู้ที่เข้าเล่นหรือแข่งขันและปฏิบัติตามกฎกติกาการเล่น เป็นผู้รู้จักแพ้ ชนะ อภัย และประพจน์ ลักษณะพิเศษ (ประพจน์ ลักษณะพิเศษ 2521 : 35 - 36) กล่าวว่า ผู้นำใจนักกีฬา คือ คุณธรรม ข้อหนึ่งที่ควรส่งเสริมให้มีการปลูกฝังขึ้นในตัวบุคคล อันได้แก่ การรู้แพ้ชนะและการให้อภัย รวมทั้ง การต่อสู้และแข่งไปด้วยวิถีทางของกีฬาอย่างเต็มความสามารถ เคารพในกฎกติกาและยอมรับคำตัดสิน โดยไม่มีข้อโต้แย้ง และมีใจอยู่ในวงจำกัดเฉพาะในการแข่งขันกีฬาเท่านั้น แต่ยังรวมไปถึงการนำเอาคุณธรรมข้อนี้ไปใช้ในชีวิตประจำวันในสังคมด้วย

ในปี พ.ศ. 2522 กองส่งเสริมพลศึกษาและสุขภาพ กรมพลศึกษา (กรมพลศึกษา 2522 : 67) ให้ความหมายของคำว่า "ผู้นำใจนักกีฬา" สรุปได้ดังนี้ รู้จักแพ้ รู้จักชนะ รู้จักการให้อภัยซึ่งกันและกัน รู้จักการเสียสละ ไม่เอาใจเอาเปรียบผู้อื่น รักความยุติธรรม เป็นผู้ให้และผู้รับที่ดี มีความซื่อสัตย์สุจริต มีความเมตตากรุณา มีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น ช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน ไม่คิดอาฆาต มีความโอบอ้อมอารี ไม่เป็นผู้มีอคติ มีความอดทนอดกลั้น มีความสามัคคีเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน มีระเบียบวินัย มีความสุภาพอ่อนน้อมและถ่อมตนเสมอ ให้เกียรติผู้อื่น เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ตามอัธยาศัย เป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี มีความสำนึกในหน้าที่ การทำให้สังคมนั้นมีความสุขสงบและมีความเจริญเกิดขึ้น พลเมืองที่ปฏิบัติและเคารพต่อกฎหมายบ้านเมือง ต้องเข้าใจกฎกติกาอย่างแท้จริง เป็นผู้ยอมรับในสภาพความเป็นจริง ให้โอกาสผู้อื่น การชนะคู่ต่อสู้ตามกติกา ไม่แกล้งโกง ไม่ได้ว่าจ้างให้คู่ต่อสู้แพ้ ชนะด้วยเทคนิคที่เหนือกว่า ชนะด้วยพลังกำลังที่ดีกว่า ชนะด้วยสมองที่ดีกว่า ชนะด้วยกำลังใจที่เหนือกว่า ไม่เยาะเย้ย ถูกถูกเหยียดหยามคู่ต่อสู้ทางวาจาและการกระทำ แข่งขันในเกม ยอมรับการพ่ายแพ้ตามเหตุและผลที่แพ้ เมื่อแพ้ก็ไม่พาลเกรง มีความปิติยินดีต่อสิ่งที่พบเห็นในด้านส่งเสริมสนับสนุนตามจุดหมายจากผู้ให้ต่อสู้อย่างภาคภูมิใจ ไม่มีที่สิ้นสุด มีการสรร เสริญผู้อื่น ปฏิบัติตามกติกาของการเล่นต่าง ๆ วรศักดิ์ เพียรชอบ (วรศักดิ์ เพียรชอบ 2523 : 20 - 21) ให้นิยามว่า ผู้นำใจนักกีฬา เป็นน้ำใจที่ประกอบด้วยความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งอย่างหนึ่งที่เป็นพื้นฐานที่จะช่วยให้บุคคลสามารถมีชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างปกติสุข เป็นน้ำใจที่ได้มาจากการเล่นกีฬา ไม่ว่าจะเป็นการเล่นด้วยความสนุกสนานหรือเล่นเพื่อการแข่งขันก็ตาม

จากความหมายดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ผู้นำใจนักกีฬา หมายถึงลักษณะของการมีจิตใจที่เต็มไปด้วยคุณธรรม ตลอดจนการมีมารยาทที่ดี ซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขในสังคม

คุณลักษณะและหลักสำคัญของความมีน้ำใจนักกีฬา

คุณลักษณะและหลักสำคัญของความมีน้ำใจนักกีฬา ได้มีนักพลศึกษาหลายท่านกล่าวไว้ดังนี้

โบเวน และมิทเชลล์ (Bowen and Mitchell. 1927 : 343) กล่าวว่า น้ำใจนักกีฬา ประกอบด้วยคุณลักษณะที่สำคัญ คือความซื่อสัตย์และความยุติธรรม รวมถึงคุณลักษณะอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสภาพจิตทางสังคมด้วย เช่น ลักษณะของความไม่เห็นแก่ตัว ความมีน้ำใจในระหว่างการเล่น การเห็นคุณค่าหรือความสำคัญของฝ่ายตรงข้าม การระงับความรู้สึกในการแสดงออกไม่ว่าจะแพ้หรือชนะ ความมีน้ำใจที่นอกเหนือไปจากสภาพที่อยู่ในสนามและลักษณะอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการแข่งขัน แม้จะไม่ได้เขียนหรือกำหนดไว้ในกฎหรือกติกา ซึ่งสอดคล้องกับที่ เปป และมินส์ (Pape and Means. 1963 : 86) ให้ความหมายไว้ว่า คุณลักษณะของน้ำใจนักกีฬาประกอบด้วยการเล่นด้วยความยุติธรรม การให้ความร่วมมือ ความจงรักภักดีต่อหมู่คณะ ความซื่อสัตย์ และความเมตตากรุณา

ส่วน บาร์โรว์ (Barrow. 1977 : 324) ให้ความหมายที่คล้ายคลึงกันว่า น้ำใจนักกีฬา ประกอบด้วยคุณลักษณะ 3 ประการ คือ การเล่นด้วยความยุติธรรม การไม่โอ้อวดหรือไม่ยกตนข่มท่าน เมื่อได้รับชัยชนะ การยอมรับและควบคุมตัวเองได้เมื่อแพ้ และยังประกอบด้วยลักษณะย่อย ๆ อีกหลายประการ เช่น ความซื่อสัตย์ การเล่นอย่างสุภาพ การควบคุมตนเอง เป็นต้น นอกจากนี้ ยังมีนักพลศึกษาในประเทศไทยที่ได้กล่าวถึงคุณลักษณะของความมีน้ำใจนักกีฬา เช่น วรศักดิ์ เพียรชอบ (วรศักดิ์ เพียรชอบ 2523 : 20 - 21) กล่าวว่า น้ำใจนักกีฬาประกอบด้วยลักษณะต่อไปนี้คือ เป็นน้ำใจที่เต็มเปี่ยมไปด้วยความรักความสามัคคี ยินดีปฏิบัติตามกฎและระเบียบข้อบังคับของการเล่น ไม่พยายามเอารัดเอาเปรียบกัน ให้อภัยซึ่งกันและกัน ถ้อยทีถ้อยอาศัยซึ่งกันและกัน เล่นด้วยความสุภาพ เรียบร้อย ไม่เย่อหยิ่งจองหองหรือโอ้อวด ควบคุมอารมณ์ของตนเองให้เป็นผู้มีน้ำใจหนักแน่น อंकสัน และยังมีข่งใจ ให้เกียรติแก่ผู้ร่วมเล่นด้วยกันทั้งฝ่ายเดียวกันและฝ่ายตรงข้าม ให้เกียรติยอมรับคำตัดสินของผู้ตัดสิน ตลอดจนผลของการแข่งขันกีฬานั้น ๆ ด้วยความเต็มใจและบริสุทธิ์ใจอย่างแท้จริง ถ้าแพ้หรือชนะก็ไม่แสดงออกนอกหน้ามากเกินไป และจรินทร์ ธาณิรัตน์ (จรินทร์ ธาณิรัตน์ 2514 : 23) ก็กล่าวถึงคุณลักษณะของความมีน้ำใจนักกีฬาในตนเองเดียวกันว่า คุณลักษณะของผู้มีน้ำใจนักกีฬา คือ ลักษณะของการที่ผู้เล่นกีฬาหรือนักกีฬาเล่นกีฬาเพื่ออุทิศการฝึกทางกีฬา เช่น เล่นกีฬาเพื่อสุขภาพและเล่นกีฬาเพื่อความสามัคคีอย่างแท้จริง ไม่หวังแต่ความแพ้ชนะเป็นสำคัญ ไม่เอารัดเอาเปรียบคู่ต่อสู้

แบบฝึกหัดการ รู้จักเสียสละ รู้จักแพ้ รู้จักชนะ และรู้จักให้อภัยคู่แข่งกัน ตลอดจนการแสดงออกซึ่งมารยาทที่สุภาพอ่อนน้อม นอกจากนั้น กอง วิสุทธารมณ (กอง วิสุทธารมณ 2523 : 7) ได้กล่าวว่า น้ำใจนักกีฬาควรมีคุณธรรมเหล่านี้รวมอยู่ด้วยคือ การไม่เห็นแก่ตัว มีความยุติธรรม บังคับใจตนเองให้ประพฤติด้วยกาย วาจา ใจ และภูมิ ุรพาทันท์ (ภูมิ ุรพาทันท์ 2526 : 46) กล่าวว่า นักกีฬาที่มีน้ำใจนักกีฬา คือ ผู้ที่เล่นกีฬาอย่างซื่อตรง ยอมเสี่ยงแม้จะเห็นว่าแพ้หรือสู้ไม่ได้ มีใจกว้างคือไม่เป็นคนใจแคบหรือใจดำ รู้แพ้รู้ชนะ

นอกจากคุณลักษณะที่สำคัญของความมีน้ำใจนักกีฬาดังกล่าวมาแล้ว ยังมีนักพลศึกษาอีกหลายท่าน ที่ได้กล่าวถึงหลักสำคัญของผู้มีน้ำใจนักกีฬาไว้ เช่น ดันแคน และจอห์นสัน (Duncan and Johnson. 1954 : 336 - 337) ได้กล่าวถึงหลักสำคัญของผู้มีน้ำใจนักกีฬา ดังนี้คือ เขียร์ผู้เล่นที่มีมารยาทดี ทั้งสองฝ่าย ยอมรับการตัดสินของกรรมการ ยอมรับกติกาการเล่นและพยายามให้ผู้อื่นปฏิบัติเช่นนั้นด้วย ระลึกอยู่เสมอว่าการเล่นกีฬาเพื่อสร้างอุปนิสัยที่ดีย่อมมีความสำคัญมากกว่าการมุ่งหวังเพื่อชัยชนะ และ เพอร์ดี (Purdy. 1973 : 168 - 169) ซึ่งกล่าวว่า หลักสำคัญของความมีน้ำใจนักกีฬา แสดงออกได้โดยแสดงการยอมรับคู่แข่งกันตลอดเวลา ยอมรับเจ้าหน้าที่และผู้ตัดสิน มีความรู้และเข้าใจกฎการ แข่งขันอย่างดี ควบคุมตัวเองให้ตลอดเวลา ยอมรับทักษะการเล่นกีฬาของเพื่อนร่วมทีม ส่วน ภูมิ ุรพาทันท์ (ภูมิ ุรพาทันท์ 2526 : 37 - 38) ได้อ้างถึงสมาคมผู้บำเพ็ญความมีน้ำใจนักกีฬาแห่งสหรัฐอเมริกา (Sportsmanship Brotherhood of U.S.A.) ให้บัญญัติหลักสำคัญของความมีน้ำใจนักกีฬาไว้ว่า ควรมีลักษณะดังนี้คือ รักษากฎกติกา รักษาสัตย์ที่มีกับเพื่อน รักษาอารมณ รักษาพละมานัย รักษาใจให้หนักแน่นคราวแพ้ รักษาความภาคภูมิใจไว้ในใจคราวชนะ รักษาจิตให้ผ่องใส ใจสะอาด และไม่ขาด สุขภาพทางกาย และเล่นตามกฎกติกา

นอกจากนี้ ภูมิ ุรพาทันท์ (ภูมิ ุรพาทันท์ 2526 : 34 - 35) ได้อ้างถึง บารอง ปีแอร์ ฌูแบร์แตง ผู้ก่อตั้งโอลิมปิกสมัยใหม่ที่บัญญัติความมีน้ำใจนักกีฬาไว้ทั้งนักกีฬาและผู้ดู กีฬา ดังนี้ ในฐานะคู่แข่งกัน จะต้องชิงชัยในกีฬาด้วยใจรัก เล่นกีฬาโดยไม่เห็นแก่ตัว เชื่อฟังคำแนะนำของผู้รู้ ยอมรับคำตัดสินอย่างหน้าชื่นตาบาน ชนะแล้วไม่ลำพองและไม่หมองใจเมื่อแพ้ แพ้เสียดีกว่าชนะ อย่างกักขะ และฉลาดแกมโกง ประพฤติตนเยี่ยงนักกีฬาและมีคุณธรรมทั้งนอกสนามและในทุกวิถีทาง แห่งชีวิตของท่าน ในฐานะที่เป็นผู้ดูจะต้องปรบมือแก่ผู้ชนะพร้อมกับปลอบใจผู้แพ้ ไม่ลำเอียงเข้าข้าง

พรรคพวกหรือประเทศชาติ เคารพการตัดสินแม้จะไม่เห็นด้วยก็ตาม การแพ้หรือชนะ เป็นบทเรียนที่มีคุณค่า ไว้ศึกษาศรีระชมการแข่งขัน และไม่แสดงตนจนออกนอกหน้าแม้ทีมของท่านกำลังลงแข่งขัน และวางตนอย่างคนมีเกียรติและมีน้ำใจเป็นนักกีฬาอย่างเสมอต้นเสมอปลายทั้งในและนอกสนามกีฬา ส่วนกองส่งเสริมพลศึกษาและสุขภาพ (กรมพลศึกษา 2522 : 67 - 71) ได้กำหนดลักษณะของนักกีฬา และผู้กีฬา ตลอดจนลักษณะบุคคลทั่วไปที่แสดงออกซึ่งการมีน้ำใจนักกีฬาไว้ดังนี้ คือ

ลักษณะของนักกีฬาที่มีน้ำใจนักกีฬา แสดงออกในลักษณะของการมีความโอบอ้อมอารี ไม่เอาการแพ้นะมาเป็นอารมณ์มากจนทำให้ตนเองแสดงท่าที่ไม่เหมาะสมออกมาในลักษณะก้าวร้าวหรือการพาล เมื่อแพ้ก็แพ้อย่างสมศักดิ์ศรี แสดงความยินดีและเห็นใจซึ่งกันและกัน มีความสำนึกในหน้าที่ เช่น การฝึกซ้อม การเข้าแข่งขัน การเป็นผู้ยอมรับในฝีมือของผู้ร่วมทีมในกรณีที่มีการแข่งขันเป็นทีม ยอมรับสภาพของความเป็นจริงที่ผู้อื่นมีความสามารถแทนตน ต้องเข้าใจในกฎกติกาอย่างแท้จริง และเคารพในคำตัดสินของกรรมการ เป็นผู้นำผู้ตามที่ดี ไม่เป็นผู้มีอคติ เป็นผู้เสียสละ เปิดโอกาสให้นักกีฬาตัวสำรองเล่นบ้างเพื่อสร้างประสบการณ์ให้แก่เขา ให้เกียรติผู้อื่น มีขันติโสร้งจะ คือ มีความอดกลั้นและสงบเสงี่ยม

ลักษณะของผู้ที่มีน้ำใจนักกีฬา แสดงออกโดยการพึงปรบมือแสดงความยินดีต้อนรับผู้แข่งขันทุกฝ่าย ไม่เหยียดผู้แข่งขัน ไม่บังคับรบกวนผู้แข่งขันหรือเจ้าหน้าที่ และไม่ทำให้เกิดการแตกสามัคคีระหว่างผู้แข่งขันด้วยกันหรือกับผู้ดู พึงยอมรับคำตัดสินของเจ้าหน้าที่อย่างเด็ดขาด เคารพกฎข้อบังคับและกติกาที่วาง ไม่บังคับรเบ่งวจาสนับสนุนผู้เล่นไปในทางที่ผิด เป็นผู้รู้แพ้ รู้ชนะ เป็นผู้ที่ไม่เคารพและเชื่อฟังคำตัดสินของกรรมการ ให้กำลังใจผู้เล่นทั้งสองฝ่าย แสดงความยินดีต่อผู้ชนะและแสดงความเห็นใจต่อผู้แพ้ เมื่อจบการแข่งขัน

ลักษณะของบุคคลทั่วไปที่แสดงออกซึ่งการมีน้ำใจนักกีฬา แสดงออกโดยการ เป็นผู้มีความเสียสละไม่เห็นแก่ตัว ทำงานเพื่อส่วนรวม มีความเห็นใจซึ่งกันและกัน ในการทำงานใด ๆ เป็นผู้ที่มีใจกว้างยอมรับในความจริง เป็นผู้ไม่มีอคติ ควรมีความยุติธรรมเสมอ

จากเพลงกราวกีฬา ซึ่งเจ้าพระยาธรรมศักดิ์มนตรี ได้ประพันธ์ไว้เมื่อ พ.ศ. 2477 เป็นเพลงที่มีคติและคุณสมบัติที่สำคัญของความมีน้ำใจนักกีฬา สรุปได้ดังนี้คือ นักกีฬาจะต้องเป็นผู้ที่มีใจกล้าหาญ ไม่ท้อถอย รู้จักแพ้รู้จักชนะรู้จักถอย มีความทรหดทน มีใจมั่นคง ไม่เอาเปรียบ

ผู้อื่น ไม่คคโคง สู้กันซึ่ง ๆ หน้า ไม่เห็นแก่ตัว มีความสามัคคีร่วมกัน มีความคล่องแคล่วว่องไว
(ภูมิ หุราพันธ์ 2526 : 47)

นอกจากนั้น มงคล พรหมสาขา ณ สกลนคร (มงคล พรหมสาขา ณ สกลนคร 2493 : 70 - 72 อ้างอิงมาจาก อารณ ราชพิบูล 2524 : 16 - 17) ได้กล่าวถึงคุณลักษณะของ บุคคลที่มีน้ำใจนักกีฬาในลักษณะของการ เล่นกีฬา ในขณะที่อยู่ในโรงเรียนและในชีวิตประจำวัน ดังนี้

1. ความเป็นผู้มีใจอารี เพื่อแผ่

ในการเล่น : ต้องไม่เยาะเย้ยเรื้ออีกฝ่ายหนึ่งทำผิด เมื่อถูกลงโทษ นับถือผู้แข่งขันเสมอเสมอเสมอกันมิใช่ศัตรู

ในโรงเรียน : เคารพนับถือครู อาจารย์ รักเพื่อน

ในชีวิต : เคารพผู้มีอาวุโส ปฏิบัติต่อคนอื่นอย่างที่ควร

2. เป็นผู้สุภาพอ่อนโยน

ในการเล่น : เล่นเพื่อห่มุ่คณะ มิใช่เอาดีแค่ตนเอง มีความเสียสละ เพื่อห่มุ่คณะ และถ้าชนะก็เป็นผู้ชนะที่สงบเสงี่ยม

ในโรงเรียน : ไม่เย่อหยิ่งในความสำเร้ง ไม่คิดว่าตนเองมีสมรรถภาพเหนือเพื่อนร่วมชั้น

ในชีวิต : ไม่เป็นผู้คุยโวหรือโอ้อวดในความสำเร้ง

3. เป็นผู้มีใจกว้างขวาง

ในการเล่น : ปรบมือให้เมื่อผู้แข่งขันเล่นได้ดี ให้ความกระจ่างเมื่ออีกฝ่ายหนึ่งสงสัย

ในโรงเรียน : นิยมชมชอบเมื่อผู้อื่นทำความดี ไม่เกลียดชังนักเรียนต่างโรงเรียน

ในชีวิต : ไม่ตำหนิผู้ผิดพลาดแต่กลับให้กำลังใจ กล้าที่จะแสดงความคิดเห็นพูดจา

ตรงไปตรงมา

4. เป็นผู้มีควมกล้าหาญ

ในการเล่น : เล่นอย่างเต็มความสามารถ ถึงแม้จะปราชัยก็สู้เต็มที่ ยอมรับคำตักเตือนของผู้อื่น และหากเป็นผู้ปราชัยก็เป็นผู้ปราชัยที่มีใจหนักแน่น

ในโรงเรียน : เป็นผู้มีควมขยันหมั่นเพียรในการเล่าเรียน แม้จะเรียนอ่อนก็จะซักถามความรู้จากครู อาจารย์ เป็นผู้ซื่อสัตย์ ประพฤติตรงไปตรงมา

ในชีวิต : เป็นผู้มีความอดทนในการทำงาน ถึงแม้จะหนักก็ไม่ห่อถอยพยายามทำให้สำเร็จ หากกิจการที่ทำไปพลาดพลั้งก็ไม่เสียใจกลับยอมรับและพยายามทำใหม่จนสำเร็จ

5. เป็นผู้มีความเชื่อฟัง

ในการเล่น : เป็นผู้ปฏิบัติตามกฎกติกาอย่างเคร่งครัด

ในโรงเรียน : เป็นผู้ไม่ฝ่าฝืนกฎข้อบังคับตลอดจนระเบียบต่าง ๆ ของโรงเรียน

ในชีวิต : เป็นผู้ปฏิบัติตามกฎหมายของบ้านเมือง เป็นผู้ที่มีศีลธรรมดีงาม ทำหน้าที่เหมาะสมกับสังคม

6. เป็นผู้รักษาความยุติธรรม

ในการเล่น : ทำการแข่งขันอย่างสะอาดหมดจด ทำการแข่งขันกับคู่แข่งกันอย่างเต็มที่ แต่หนักอย่างฉันทมิตร ไม่ทำถ่มคู่แข่ง หากคู่แข่งเกิดบาดเจ็บก็ให้ความช่วยเหลือ

ในโรงเรียน : เป็นผู้ไม่ปล่อยเวลาให้เลื่อนไปโดยเปล่าประโยชน์ ไม่ก่อเรื่องเดือดร้อนให้เสียเวลาของโรงเรียน ไม่คัดลอกการบ้านจากเพื่อน ในการสอบไล่ต้องไม่ขอความช่วยเหลือจากเพื่อนหรือคัดลอกแบบ ต้องทำการสอบไล่ด้วยความบริสุทธิ์

ในชีวิต : เป็นผู้ฟังความเห็นทั้งสองฝ่าย ไม่ใช้วิธีเอาเปรียบด้วยประการใด ๆ ไม่เอาชนะด้วยกำลัง เงินหรือคติสินบนเจ้าหน้าที่

จากคุณลักษณะของน้ำใจนักกีฬาต่างกล่าวนมาแล้วข้างต้น พอจะสรุปได้ว่าคุณลักษณะของความมีน้ำใจนักกีฬาคงจะประกอบด้วยลักษณะที่สำคัญ คือ การรู้จักแพ้ รู้จักชนะ การเคารพและปฏิบัติตามกฎกติกา ความซื่อสัตย์ ความยุติธรรม ความสามัคคี ความรับผิดชอบ ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ การยอมรับความสามารถของตนเอง - ผู้อื่น ความกล้าหาญ และการรู้จักให้อภัย

ความรู้เกี่ยวกับการฑูหรือการเล่นกีฬา

กรมพลศึกษา (กรมพลศึกษา 2516 : ปกหลัง) ให้อ้างถึง วัฒนธรรมในการเล่นกีฬาซึ่งกำหนดโดยสภาวัฒนธรรมแห่งชาติ ดังนี้

1. ผู้ที่พินชมมือแสดงความยินดี ต้อนรับผู้แข่งขันทุกฝ่าย ขณะเข้าสู่สนามและปรบมือให้เกียรติแก่ผู้เล่นโดยไม่ว่าฝ่ายไหนด้วย

2. ผู้ที่ไม่ควรเหยียดผู้แข่งขันและเจ้าหน้าที่แข่งขันด้วยประการใด ๆ

3. ผู้ดูแลไม่บังคับการรบกวนผู้แข่งขันหรือเจ้าหน้าที่ และไม่ควรถูกก่อให้เกิดความแตกแยกสามัคคีระหว่างผู้แข่งขันด้วยกันหรือกับผู้ดูแล

4. ผู้ดูแลยินยอมรับคำตัดสินของเจ้าหน้าที่อย่างเด็ดขาด และเคารพกฎข้อบังคับและกติกาที่ขบ

5. ผู้ดูแลไม่ควร เปล่งวาจาสนับสนุนผู้เล่นไปในทางที่ผิด

มงคล พรหมสาขา ณ สกลนคร (มงคล พรหมสาขา ณ สกลนคร 2493 : 76) ให้นำความรู้เรื่องความมีน้ำใจนักกีฬาของ ชาร์แมน (Sharman) มาเผยแพร่ โดยกล่าวถึงข้อปฏิบัติของผู้กีฬาไว้ดังนี้

1. ข้าพเจ้าถือว่า คู่แข่งขันและเจ้าหน้าที่ผู้ตัดสิน เป็นเสมือนแขกที่มีเกียรติของข้าพเจ้า และข้าพเจ้าจะหือปฏิบัติต่อเขาเช่นนั้นเสมอ

2. ข้าพเจ้าจะเปล่งเสียงแสดงความยินดี หรือปรบมือให้แกทั้งสองฝ่ายเมื่อลงสู่สนามแข่งขัน

3. ฝ่ายใดที่เล่นดี ข้าพเจ้าจะปรบมือให้ทั้งสองฝ่าย

4. ข้าพเจ้าจะไม่ให้ร้องหรือเหยียดแขนฝ่ายที่ทำผิดพลาดหรือถูกลงโทษ

5. ข้าพเจ้าจะไม่ "สาป" ต่อผู้เล่นหรือตะโกนว่า เจ้าหน้าที่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง

6. ข้าพเจ้าถือว่า เจ้าหน้าที่ทั้งหลายเป็นผู้มีอำนาจในการตัดสินโดยแท้จริง ข้าพเจ้าจะยอมรับคำตัดสินนั้น ๆ

7. ข้าพเจ้าจะไม่พยายามปลุกปั่นยุยงให้เกิดความบาดหมางกันขึ้นระหว่างผู้ผู้เล่น

8. ข้าพเจ้าจะไม่พยายามก่อการ ยั่วเข้าผู้เล่นหรือกรรมการ เจ้าหน้าที่คนใด

9. ข้าพเจ้าถือว่าเป็นหน้าที่ของข้าพเจ้าอีกที่จะส่งเสริมให้กำลังใจแก่ผู้เล่นและกรรมการ เจ้าหน้าที่ตัดสินใจการปฏิบัติตามกฎกติกาของการ เล่น

10. ข้าพเจ้าถือว่าเป็นหน้าที่ของข้าพเจ้าที่จะส่งเสริมให้กำลังใจทุกคนได้ "เป็นผู้มีน้ำใจเป็นนักกีฬา" ในที่ทุกแห่ง

กรมพลศึกษา (กรมพลศึกษา 2513 : ปกหลัง) ให้นำคติพจน์ของ "ครูเทพ" ในหมวดสนามกีฬา มาเผยแพร่ไว้ดังนี้

1. ชัยของประเทศเริ่มเกิดที่สนามกีฬา
2. น้ำใจนักกีฬาย่อมเพาะให้ทั้งในและนอกสนามกีฬา
3. จากเมล็ดข้าวกล้าที่เพาะในสนามและรอบ ๆ สนามกีฬานั้นเอง เราได้ธัญญาหารเลี้ยงโลก
4. พันสนามและรอบสนามกีฬาปลูกด้วย "แฟร์เพล" แต่ผู้เหยียบย่ำบนพื่นนั้น ๆ เผลอตัวบ่อย ๆ
5. ประทับแห่งสนามกีฬาให้ความสว่างถึงบริเวณรอบสนามด้วย แต่พายุรอบบริเวณสนามบางสนามบางที่ก็พัดให้ประทีปนั้นมัวไป
6. สนามกีฬาคุจรรัฐสภาเป็นสมรภูมิที่คู่จามิตรวิวาทกันได้ด้วยสามัคคี
7. ในระบอบบูรณาสถิรราชท่านปกครองให้เรา สนามกีฬาของเรา ไม่สำคัญเลย แต่ในระบอบรัฐธรรมนูญ ราษฎรปกครองตนเอง ทุกคนต้องมีน้ำใจนักกีฬา สนามกีฬาสำคัญนัก
8. เมื่อผู้ปกครองมีน้ำใจนักกีฬา ผู้อยู่ในปกครองไว้วางใจได้ เพราะน้ำใจนักกีฬากับความเป็นธรรมเดิมกอดคอกันไป
9. ศิลธรรมและมารยาทเพาะที่สนามกีฬาได้คล่องกว่าเพาะในห้องเรียน
กองส่งเสริมพลศึกษาและสุขภาพ กรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (กรมพลศึกษา 2522 : 68) ได้กล่าวถึง "ลักษณะของผู้ที่มีน้ำใจนักกีฬา" ไว้ดังนี้
 1. พึงปรบมือ แสดงความยินดี หันรับผู้แข่งขันทุกฝ่าย ขณะเข้าสู่สนามและปรบมือให้เกียรติแก่ผู้เล่นที่แสดงความสามารถดีเยี่ยม ไม่ว่าฝ่ายไหนก็ตาม
 2. ไม่เหยียดผู้แข่งขันและเจ้าหน้าที่ด้วยประการใด ๆ
 3. ไม่บังคับรบกวนผู้แข่งขันหรือเจ้าหน้าที่ และไม่ทำให้เกิดการแตกสามัคคีระหว่างผู้แข่งขันด้วยกันหรือผู้ดู
 4. พึงยอมรับคำตัดสินของเจ้าหน้าที่อย่างเด็ดขาด เคารพกฎข้อบังคับและกติกาที่วาง
 5. ไม่บังคับรบกวน เปล่งวาจาสนับสนุนผู้เล่นไปในทางที่ผิด
 6. เป็นผู้รู้แพ้ รู้ชนะ ผู้จะต้องรู้จักคำว่า แพ้และชนะ ยอมรับ เมื่อฝ่ายตนเองแพ้ ไม่โวยวายหรือแสดงที่ทำอันจะก่อให้เกิดการทะเลาะวิวาทขึ้น ควรปรบมือแสดงความยินดีต่อฝ่าย

ที่ชนะและไม่พ่ายแพ้เลยฝ่ายที่แพ้ ควรให้กำลังใจโดยการปรบมือให้แก่ฝ่ายแพ้ด้วย ผู้ต้องเข้าใจว่า การแพ้ชนะสำหรับกีฬาเป็นเรื่องธรรมดา ไม่ถือผลแพ้ชนะเป็นสำคัญ ควรจะภูมิใจเพื่อความสนุกสนาน มากกว่าที่จะคอย่างเอาจริงเอาจังซิมที่เรียกว่า "แพ้ไม่ได้"

7. เป็นผู้ที่เคารพและเชื่อฟังคำตัดสินของกรรมการในการตัดสินที่มีการผิดพลาดขึ้น ผู้จะต้องเคารพเชื่อฟังคำตัดสินของกรรมการ ไม่ควรแสดงอาการไม่พอใจ

8. ให้กำลังใจผู้เล่นทั้งสองฝ่าย แสดงความยินดีต่อผู้ชนะและแสดงความเห็นใจต่อผู้แพ้ เมื่อจบการแข่งขัน

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความมีน้ำใจนักกีฬา

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการสร้างและพัฒนาแบบทดสอบวัดความมีน้ำใจนักกีฬา มีผู้สร้างและพัฒนาแบบทดสอบดังนี้คือ ฟลอยด์ (Floyd. 1939 citing Johnson. 1969 : 313) ได้เสนอแบบทดสอบวัดความมีน้ำใจนักกีฬา สำหรับนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งข้อคำถามส่วนใหญ่เป็นเรื่องที่เกี่ยวกับเจตคติต่อสังคม แล้วนำไปหาค่าความเชื่อมั่นโดยวิธีสอบซ้ำ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .79 ต่อมา คอลเลย์ ไทรเยอร์ และโชว์ (Dawley, Troyer and Show. 1951 citing Johnson. 1969 : 313) ได้สร้างแบบทดสอบวัดความมีน้ำใจนักกีฬาแบบเขียนตอบ (Paper-and-Pencil Sportsmanship Test) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา แล้วนำไปหาค่าความเชื่อมั่นโดยวิธีแบ่งครึ่ง ข้อคู่-ข้อคี่ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .82 แมคอาฟี (McAfee. 1954 citing Johnson. 1969 : 313) ได้ทำการศึกษาทัศนคติความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชายในระดับ 6, 7 และ 8 โดยใช้แบบทดสอบ (The Sportsmanship Preference Record) ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อถือได้ขอบแบบทดสอบเท่ากับ .80 แบบทดสอบนี้ประกอบด้วยสถานการณ์ 20 อย่างรวมกัน ผลการศึกษาพบว่า เด็กนักเรียนชายในระดับ 6 - 8 มีทัศนคติด้านความมีน้ำใจนักกีฬาต่ำ ต้องปรับปรุงวิธีการสอนและการปลูกฝังน้ำใจนักกีฬาใหม่

โบ เยอร์ (Bovyer. 1963 : 282 - 287) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการวิจัยทดลองเพื่อหาวิธีปลูกฝังความรู้เรื่องน้ำใจนักกีฬาให้เด็ก โดยรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความรู้เรื่องน้ำใจนักกีฬาของเด็ก ๆ และการเจริญงอกงามในความรู้นั้น หลังจากเด็กได้ฟังนิทานสั้น ๆ เกี่ยวข้องกับน้ำใจนักกีฬา

โดยนำมาจากหนังสือหลาย ๆ เล่ม และเด็ก ๆ ยังไม่เคยอ่านมาก่อน จำนวน 12 เรื่อง ทั้งก่อน และหลังจากที่เด็กฟังนิทานทั้ง 12 เรื่อง เด็กจะได้รับการขอร้องให้เขียนความหมายของน้ำใจนักกีฬา อย่างอิสระ โดยให้นักเรียนระดับชั้นที่ 4, 5 และ 6 เป็นกลุ่มตัวอย่างประชากร ใช้วิธีนับจำนวน ความคิดเกี่ยวกับน้ำใจนักกีฬาที่แตกต่างกัน จากเรียงความของเด็ก ส่วนการเปลี่ยนแปลงความรู้วัดได้ โดยดูความแตกต่างระหว่างจำนวนความคิดที่แสดงออกมาก่อนและหลังการฟังนิทาน สรุปผลการศึกษา พบว่า จำนวนความคิดที่เขียนออกมาทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกัน กิจกรรมการเล่นและ นิทานเกี่ยวข้องกับน้ำใจนักกีฬา อาจจะช่วยเหลือไม่ช่วยให้เด็กเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมได้ ถ้าจะ ช่วยให้ความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นก็เล็กน้อยจนแทบจะวัดไม่ได้

ฉัตรชัย เฉลิอิสระชัย (ฉัตรชัย เฉลิอิสระชัย 2525 : 18 - 19 อ้างอิงมาจาก Massengale. 1969 : unpagged) ให้ทำการทดลองเพื่อชี้ให้เห็นระดับความแตกต่างของน้ำใจ นักกีฬาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ทั้งที่มีการปลูกฝังน้ำใจนักกีฬาอย่างเป็นทางการและ มีระเบียบ กับการปลูกฝังอย่างไม่เป็นทางการและไม่ระเบียบ โดยใช้ครูพลศึกษาประจำชั้น 2 คน เป็นผู้ให้การปลูกฝัง ในชั้นแต่ละชั้นจะได้รับการสอนโดยครูคนเดียว โดยใช้นักเรียนระดับชั้นที่ 7 กลุ่มหนึ่ง และนักเรียนระดับชั้นที่ 9 อีกกลุ่มหนึ่ง แต่ละชั้นจะมีกลุ่มควบคุมอยู่ด้วยชั้นละ 1 กลุ่ม กลุ่มทดลองจะได้รับการปลูกฝังน้ำใจนักกีฬาก่อนการเรียนกิจกรรมพลศึกษาทุกครั้งในตอนต้นชั่วโมง ครั้งละ 10 นาที เป็นเวลา 6 วันติดต่อกัน ส่วนกลุ่มควบคุมได้รับการปลูกฝังในเรื่องสุขภาพส่วนบุคคล (Personal Health) หลังจากครบกำหนด 6 สัปดาห์ นำเด็กมาทำแบบทดสอบ เอส พี อาร์ (SPR Sportsmanship Preference Record) ของ แมคอาฟี (McAfee) และประเมินค่า เพื่อนในกลุ่มจากแบบประเมินค่าของผู้ทดสอบสร้างขึ้นเอง ผลการศึกษาพบว่าข้อมูลไม่มีความแตกต่างกัน ระหว่างคะแนนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม นอกจากนี้ยังพบว่าแม้จะใช้ครูคนละคน ผลก็ไม่แตกต่างกันเลย เช่นเดียวกัน

จอห์นสัน (Johnson. 1969 : 314 - 316) ได้สร้างแบบวัดความมีน้ำใจนักกีฬา ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบสอบถาม 2 ชุด ประกอบไปด้วยพฤติกรรมเกี่ยวกับความมีน้ำใจนักกีฬา โดย ยกตัวอย่างเหตุการณ์ในการแข่งขันกีฬาฟุตบอล บาสเกตบอล และเบสบอล จำนวน 42 ข้อ หาค่า สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนของชุดเอและชุดบี เท่ากับ .86 สัมประสิทธิ์ของความเชื่อถือได้ ของชุดเอ เท่ากับ .81 สัมประสิทธิ์ของความเชื่อถือได้ของชุดบี เท่ากับ .82

ต่อมา ฮอรรอค (Horrock. 1977 : 20 - 21) ได้ทำการศึกษาเพื่อส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาและการมีเหตุผลเชิงจริยธรรมในระหว่างที่เรียนและแข่งขันกีฬาในโรงเรียน โดยอาศัยแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาเหตุผลเชิงจริยธรรม 6 ชั้นของโคลเบอร์ก (Kohlberg) เป็นพื้นฐาน ได้ทำการศึกษาดังนี้คือ

1. กำหนดสถานการณ์ที่เป็นปัญหาในการเล่นกีฬาหรือเล่นเกมต่าง ๆ แล้วให้เด็กอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน
2. การให้คะแนนลักษณะที่แสดงออกของความมีน้ำใจนักกีฬา ในระหว่างที่มีการแข่งขันกีฬา ในทีมของตนเอง ถ้าได้คะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ จะให้มีการแก้ตัวใหม่จนกว่าจะได้คะแนนตามเกณฑ์ จึงจะไปทำการแข่งขันกับทีมอื่นได้ พร้อมทั้งให้สมาชิกในทีมวิพากษ์วิจารณ์จุดอ่อนของทีมตนเพื่อแก้ไขข้อบกพร่อง ผลปรากฏว่า ทำให้การแข่งขันภายในโรงเรียนดำเนินไปด้วยดี ปราศจากการขัดแย้ง และผู้เล่นมีความสำนึกในการมีน้ำใจนักกีฬามากขึ้น

สมิธ (Smith. 1978 : 4028 - A) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการประเมินค่าความมีน้ำใจนักกีฬาของผู้เป็นนักกีฬา และผู้ที่ไม่ได้เป็นนักกีฬา ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา โดยใช้แบบทดสอบของฮาสกินส์ (Haskins Action Choice) เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง 4 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 นักกีฬาชาย จำนวน 120 คน กลุ่มที่ 2 ผู้ชายที่ไม่ได้เป็นนักกีฬา จำนวน 120 คน กลุ่มที่ 3 นักกีฬาหญิง จำนวน 120 คน และกลุ่มที่ 4 ผู้หญิงที่ไม่ได้เป็นนักกีฬา จำนวน 120 คน ผลการศึกษาพบว่า

1. หญิงมีระดับความมีน้ำใจนักกีฬาสูงกว่าชาย
2. ผู้ที่เป็นนักกีฬาและผู้ที่ไม่ได้เป็นนักกีฬามีระดับความมีน้ำใจนักกีฬาไม่แตกต่างกัน
3. นักกีฬาหญิงมีระดับความมีน้ำใจนักกีฬาสูงกว่านักกีฬาชาย
4. ผู้หญิงที่ไม่ได้เป็นนักกีฬามีระดับความมีน้ำใจนักกีฬาสูงกว่าผู้ชายที่ไม่ได้เป็นนักกีฬา
5. ประสบการณ์ในการแข่งขันกีฬาไม่มีผลต่อการพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาในแต่ละเพศ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศไทย

ในปี พ.ศ. 2523 ชนิทรชัย อินทราภรณ์ (ชนิทรชัย อินทราภรณ์ 2523 : 60 - 66) ได้ทำการวิจัยเรื่องลักษณะที่สำคัญของน้ำใจนักกีฬา โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวม

ข้อมูล นำไปทดลองใช้และหาความเที่ยงของแบบทดสอบ ตามกับนิสิตปริญญาโท ภาควิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ ปรากฏว่า คำนวณหาคความเที่ยงของแบบทดสอบที่สอบถามได้ความเที่ยง เท่ากับ .97 และนำไปใช้กับคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ 125 ท่าน นำผลที่เก็บรวบรวมได้มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ปรากฏลักษณะของน้ำใจนักกีฬา ประกอบไปด้วยการรู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย ซึ่งประกอบไปด้วยลักษณะต่าง ๆ อีกรวม 50 ข้อ โดยเรียงลำดับตามความสำคัญ ได้แก่ เมื่อชนะไม่เย้ยหยัน หรือถูกเหยียดหยามฝ่ายแพ้ทั้งทางวาจา การกระทำ เมื่อแพ้ไม่พาลเกรง ให้อภัยซึ่งกันและกันในความพลาตหลังที่เกิดขึ้น ปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับและกติกา ของการเล่นโดยเคร่งครัด มีระเบียบวินัยในตนเอง เคารพและเชื่อฟังคำตัดสินของผู้ตัดสินและกรรมการ ในการตัดสินตลอดเวลา มีความรับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย มีน้ำใจหนักแน่น มีความอดกลั้น ไม่แสดงอาการโมโหหรือโกรธแค้นต่อเพื่อนร่วมเล่นและบุคคลอื่น เล่นด้วยชั้นเชิง และยุทธวิธีของ การเล่นกีฬานั้น ๆ โดยแท้จริง เชื่อฟังผู้ฝึกสอน เป็นต้น

ในปีต่อมา อาภรณ์ ราชพิบูล (อาภรณ์ ราชพิบูล 2524 : 76 - 80) ได้ศึกษา เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะที่สำคัญของน้ำใจนักกีฬา ของนิสิตนักศึกษาวิชาเอกพลศึกษา ชั้นปีที่ 3 และ 4 ของมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร จำนวน 240 คน ผลการศึกษาพบว่า นิสิตนักศึกษา วิชาเอกพลศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะที่สำคัญของน้ำใจนักกีฬาได้อย่างถูกต้อง นิสิตนักศึกษาชาย และหญิงและชั้นปีที่ 3 และ 4 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะที่สำคัญของน้ำใจนักกีฬาไม่แตกต่างกัน

ในปีเดียวกัน ชัชชัย โกมารทัต และคนอื่น ๆ (ชัชชัย โกมารทัต และคนอื่น ๆ 2524 : 40 - 45) ได้ทำการสำรวจความคิดเห็นของครูอาจารย์พลศึกษาที่มีต่อการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา ให้แก่นักเรียน ผลการศึกษาพบว่า ครูอาจารย์พลศึกษาเห็นด้วยอย่างยิ่งที่ว่า พลศึกษาช่วยปลูกฝังความ มีน้ำใจนักกีฬาให้แก่นักเรียนได้ การปลูกฝังสามารถทำได้จนถึงระดับอุดมศึกษาและทำได้กับนักเรียนทุกเพศ ทุกวัย คนที่จะให้การปลูกฝังควรมีน้ำใจนักกีฬาด้วย คนที่รู้จักแพ้รู้จักชนะและรู้จักอภัยเรียกได้ว่าเป็นคนที่ มีน้ำใจนักกีฬา และมีความเห็นด้วยที่ว่า กีฬาประเภททีมเป็นกีฬาที่ปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาได้ดีที่สุด ครูอาจารย์วิชาการทั่วไปก็สามารถช่วยปลูกฝังน้ำใจนักกีฬาให้แก่นักเรียนได้ การเปิดโอกาสให้เด็กมี ประสบการณ์ในการแข่งขันบ่อย ๆ จะช่วยสร้างเสริมให้เด็กมีน้ำใจนักกีฬาได้ การปลูกฝังให้เด็กมีความรับผิดชอบก็ถือว่าเป็นการปลูกฝังน้ำใจนักกีฬาได้เหมือนกัน

ต่อมา จัตรชัย เฉลิมอิสระชัย (จัตรชัย เฉลิมอิสระชัย 2525 : 34 - 39) ได้สร้างแบบวัดความรู้ความเข้าใจลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา โดยดัดแปลงมาจากการสร้างมาตราวัดเจตคติเกี่ยวกับความมีน้ำใจนักกีฬาของจอห์นสัน (Johnson) และลักษณะที่สำคัญของน้ำใจนักกีฬาของชนินทร์ชัย อินทราภรณ์ โดยศึกษากับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 40 คน ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .83 และสร้างเกณฑ์ปกติจากนักเรียน 500 คน จากเกณฑ์ปกติสรุปได้ว่าความรู้ความเข้าใจความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนหญิงสูงกว่านักเรียนชาย

ในปี พ.ศ. 2529 นิลุบล เพือกขำวุฒิ (นิลุบล เพือกขำวุฒิ 2529 : 184) ได้ศึกษาผลการใช้บทบาทสมมติที่มีต่อความมีน้ำใจนักกีฬา โดยศึกษากับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 30 คน ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มนักเรียนที่ศึกษาโดยใช้บทบาทสมมติมีความมีน้ำใจนักกีฬาสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้ศึกษาโดยใช้บทบาทสมมติ

และในปีเดียวกัน กนกวลี เอ่งฉ้วน (กนกวลี เอ่งฉ้วน 2529 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเพื่อสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพความมีน้ำใจนักกีฬา สำหรับนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา โดยศึกษากับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 575 คน ในการสร้างแบบทดสอบแต่ละข้อโดยสร้างเป็นแบบสถานการณ์ แล้วนำไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง 3 ครั้ง ทดสอบครั้งที่ 1 เพื่อหาบุคลิกภาพที่สำคัญของความมีน้ำใจนักกีฬา โดยใช้วิธีวิเคราะห์องค์ประกอบ ทดสอบครั้งที่ 2 เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบเป็นรายข้อ ทดสอบครั้งที่ 3 เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบ แบบทดสอบประกอบด้วยคำถามที่วัดบุคลิกภาพที่สำคัญของความมีน้ำใจนักกีฬา 17 ด้าน คือ ด้านความสำนึกทางจริยธรรม ด้านความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ด้านการยอมรับความสามารถของตนเอง ด้านการยอมรับความจริง ด้านความมีเหตุผล ด้านการให้เกียรติผู้อื่น ด้านการเคารพการตัดสินใจ ด้านความอดกลั้น ด้านการรู้แพ้รู้ชนะ ด้านความเห็นอกเห็นใจ ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความเสียสละ ด้านความยุติธรรม ด้านความกล้าหาญ ด้านการยอมรับความสามารถของผู้อื่น ด้านความมีวินัย และด้านความมีน้ำใจ ผลการศึกษาพบว่า ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบมีค่าเท่ากับ .7895 คำนวณโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา และค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ มีค่าอยู่ระหว่าง 2.8536 - 11.6832

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความมีน้ำใจทั้งในประเทศและต่างประเทศ แสดงให้เห็นว่า "ลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา" เป็นเรื่องที่น่าสนใจวิจัย และยังไม่เคยมีการนำแบบทดสอบความรู้ความเข้าใจลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาไปศึกษากับเยาวชนที่นับถือศาสนาต่างกัน ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษา

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. ลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของเยาวชนไทยพุทธกับไทยมุสลิมก่อนเข้ารับการฝึกอบรมตามโครงการฯ แตกต่างกัน
2. ลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของเยาวชนไทยพุทธกับไทยมุสลิมหลังเข้ารับการฝึกอบรมตามโครงการฯ ไม่แตกต่างกัน
3. ลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของเยาวชนไทยพุทธก่อนเข้ารับการฝึกอบรมกับภายหลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ แตกต่างกัน
4. ลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของเยาวชนไทยมุสลิมก่อนเข้ารับการฝึกอบรมกับภายหลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ แตกต่างกัน

วิธีดำเนินการ

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นเยาวชนไทยพุทธและไทยมุสลิมที่เข้าฝึกอบรมตามโครงการกีฬาเพื่อบูรณาการทางสังคมในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตสงขลา กลุ่มตัวอย่างเป็นเยาวชนชายอายุไม่เกิน 16 ปี จากจังหวัดชายแดนภาคใต้ เป็นนักเรียนโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม และกำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นจากจังหวัดสงขลา ยะลา ปัตตานี นราธิวาส และสตูล จังหวัดละ 4 คน รวม 20 คน และเยาวชนไทยพุทธ เป็นนักเรียนซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดสงขลา 20 คน กลุ่มตัวอย่างมี 40 คน ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

1. แบบวัดความรู้ความเข้าใจลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของ ฉัตรชัย เฉลิมอิสระชัย (ฉัตรชัย เฉลิมอิสระชัย 2525 : 46 - 56) นำมาเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ซึ่งเป็นเครื่องมือที่สร้างขึ้นโดยอาศัยผลการวิจัยของ ชนิษฐ์ชัย อินทราภรณ์ ที่ได้รวบรวมลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาไว้ นำมาสร้างเป็นแบบวัดความรู้ความเข้าใจลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา เป็นแบบประเมินค่า 4 ระดับ คือ 4, 3, 2, 1 และได้หาคุณภาพของแบบวัดฯ โดยกระทำกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย จำนวน 40 คน พบว่า แบบวัดมีความเชื่อมั่นเท่ากับ .83 โดยใช้สูตรของเพียร์สัน และมีค่าความเที่ยงตรงสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

- 0 ในระหว่างการแข่งขัน มีผู้เล่นคนหนึ่งเป็นตะคริว ถ้าท่านเป็นผู้เล่นฝ่ายตรงข้าม ท่านจะปฏิบัติอย่างไร

- 1. ให้ความช่วยเหลือและปฐมพยาบาลทันที
- 2. ให้ความช่วยเหลือหลังจากผู้ตัดสินหยุดการแข่งขัน
- 3. บอกให้ผู้ตัดสินทราบเพื่อหยุดการแข่งขัน
- 4. ไม่ให้ความสนใจเพราะทีมของตนกำลังได้เปรียบอยู่

การให้คะแนน 1 = 4, 2 = 2, 3 = 3, 4 = 1

- 0 ในระหว่างการแข่งขันฟุตบอล ทีมของท่านทำประตูนำในการแข่งขันอยู่ มีผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามคนหนึ่งเล่นพาลเกรและหาเรื่องชกต่อยกับผู้เล่นในทีมของท่าน ถ้าท่านเป็นผู้เล่นที่ถูกหาเรื่องชกต่อย ท่านจะปฏิบัติตนอย่างไร

- 1. ตอบโต้ทันทีที่ถูกหาเรื่องชกต่อย
- 2. หาโอกาสตอบโต้เมื่อผู้ตัดสินไม่เห็น
- 3. มีน้ำใจหนักแน่นและอดกลั้นไม่ได้ตอบ
- 4. หลบหลีกคู่ต่อสู้เพื่อมิให้เกิดการปะทะ

การให้คะแนน 1 = 1, 2 = 2, 3 = 4, 4 = 3

ผู้วิจัยนำแบบวัดความรู้ความเข้าใจลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของ ฉัตรชัย เจริญอิสระชัย ไปหาความเชื่อมั่นโดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แบบแอลฟา (Alpha - Coefficient) กับนักเรียนชายระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนคณะราษฎรบำรุง อ.เมือง จ.ยะลา จำนวน 100 คน โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ปรากฏว่าได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดเท่ากับ .9001 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. แบบประเมินพฤติกรรมลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น ประกอบด้วยขั้นตอน คือ

2.1 ผู้วิจัยได้รวบรวมคุณลักษณะการมีน้ำใจนักกีฬาของ ฟอง เกิดแก้ว ประพัฒน์ลักษณะพิเศษ วรศักดิ์ เพียรชอบ กรมพลศึกษา จรินทร์ ธาณิรัตน์ กอง วิสัฏฐารมณ ภูมิ หุราพันธ์ สมาคมผู้บำเพ็ญความมีน้ำใจนักกีฬาแห่งประเทศไทย มงคล พรหมสาขา ณ สกลนคร สรุปเป็นคุณลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา 10 ประการ คือ

1. การรู้จักแพ้ รู้จักชนะ
2. การเคารพและปฏิบัติตามกฎกติกา
3. ความซื่อสัตย์
4. ความยุติธรรม
5. ความสามัคคี
6. ความรับผิดชอบ
7. ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่
8. การยอมรับความสามารถของตนเอง - ผู้อื่น
9. ความกล้าหาญ
10. การรู้จักให้อภัย

2.2 ปรัชญาคณะกรรมการที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ เพื่อขอรับคำแนะนำในการสร้างแบบประเมินที่แสดงถึงพฤติกรรมที่ต้องการจะประเมินจากเหตุผลข้างต้นได้พฤติกรรมที่ต้องการประเมินทั้งสิ้น 10 ข้อ

2.3 ผู้วิจัยนำแบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมาหาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) ของแบบประเมิน โดยใช้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชานูชัย อินทรประวัติ อาจารย์เกษม สุริยภัณฑ์ อาจารย์ชัยโรจน์ สายพันธ์ อาจารย์สุนทรา กล้าณรงค์ และอาจารย์จำรัส ศรีธัญพงศ์ โดยวิธีของโรวินเนลลีและแฮมเบิลตัน (Rovinelli and Hambleton) พิจารณาประเมินแบบประเมินที่สร้างขึ้น (ดูรายละเอียดตามตาราง 19 หน้า 105) จากนั้นจึงนำข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญมาแก้ไขปรับปรุงแบบประเมิน

2.4 ผู้วิจัยนำแบบประเมินมาแก้ไขปรับปรุงแล้วมาสร้างแบบประเมินในลักษณะมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scales) 5 ระดับ คือ

1. พฤติกรรมที่แสดงออกบ่อยมาก	มีค่า = 5 คะแนน
2. พฤติกรรมที่แสดงออกบ่อย ๆ	มีค่า = 4 คะแนน
3. พฤติกรรมที่แสดงออกปานกลาง	มีค่า = 3 คะแนน
4. พฤติกรรมที่แสดงออกน้อย	มีค่า = 2 คะแนน
5. พฤติกรรมที่แสดงออกน้อยมาก	มีค่า = 1 คะแนน

2.5 นำแบบประเมินพฤติกรรมลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาที่ปรับปรุงแล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง โดยให้ผู้ประเมิน 3 คน ประเมินกับนักเรียนโรงเรียนนนทรีวิทยา ชั้น ม.3 จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าดังนี้

2.5.1 ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) จากคะแนนรวมของผู้ประเมินแต่ละคน โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ปรากฏว่า ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินเท่ากับ .8868 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.5.2 ค่าความเป็นปรนัย (Objectivity) จากคะแนนผู้ประเมินสามคนที่ใช้แบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยคำนวณหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product - Moment Correlation Coefficient) ปรากฏว่า ได้ค่าความเป็นปรนัยของแบบประเมินเท่ากับ .7560, .7389 และ .8197 ตามลำดับ (ดูรายละเอียดตามตาราง 21 หน้า 107)

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลมาทำการวิเคราะห์ ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้ คือ

1. ศึกษารายละเอียดของแบบทดสอบเกี่ยวกับวิธีการใช้แบบทดสอบและการตรวจให้คะแนนของแบบทดสอบ
2. นำหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ไปติดต่อขอความร่วมมือจากรองอธิการบดี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา และผู้อำนวยการโครงการกีฬาเพื่อบูรณาการทางสังคมในจังหวัดชายแดนภาคใต้ เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์และขอความร่วมมือในการวิจัย
3. ทำการทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยเดินทางไปดำเนินการทดสอบด้วยตนเอง ทั้งก่อนและหลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ
4. นำผลการทดสอบมาวิเคราะห์ โดยวิธีการทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลที่ได้จากการทดสอบมาจัดกระทำดังนี้ คือ

1. หาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนของเยาวชนไทยพุทธกับไทยมุสลิม

2. นำคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาและแบบประเมินพฤติกรรมลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาและพิจารณาความรู้ความเข้าใจลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา และพฤติกรรมลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของเยาวชนไทยพุทธกับไทยมุสลิม โดยใช้เกณฑ์การพิจารณาตามแนวทางของเบสต์ (Best. 1970 : 204)

1.00 - 1.49	น้อยที่สุด	หมายความว่า ความรู้ความเข้าใจลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาหรือพฤติกรรมลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาที่แสดงออกมาอยู่ในเกณฑ์น้อยที่สุด
1.50 - 2.49	น้อย	หมายความว่า ความรู้ความเข้าใจลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาหรือพฤติกรรมลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาที่แสดงออกมาอยู่ในเกณฑ์น้อย
2.50 - 3.49	ปานกลาง	หมายความว่า ความรู้ความเข้าใจลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาหรือพฤติกรรมลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาที่แสดงออกมาอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง
3.50 - 4.49	มาก	หมายความว่า ความรู้ความเข้าใจลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาหรือพฤติกรรมลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาที่แสดงออกมาอยู่ในเกณฑ์มาก
4.50 - 5.00	มากที่สุด	หมายความว่า ความรู้ความเข้าใจลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาหรือพฤติกรรมลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาที่แสดงออกมาอยู่ในเกณฑ์มากที่สุด

3. ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาระหว่างเยาวชนไทยพุทธกับไทยมุสลิม ก่อนการฝึกอบรมตามโครงการฯ โดยใช้สถิติ (t - test Independent)

4. ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบประเมินพฤติกรรมลักษณะความมั่นใจนักกีฬาระหว่างเยาวชนไทยพุทธกับไทยมุสลิมก่อนการฝึกอบรมตามโครงการฯ โดยใช้สถิติ (t - test Independent)
5. ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจลักษณะความมั่นใจนักกีฬาระหว่างเยาวชนไทยพุทธกับไทยมุสลิมหลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ โดยใช้สถิติ (t - test Independent)
6. ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบประเมินพฤติกรรมลักษณะความมั่นใจนักกีฬาระหว่างเยาวชนไทยพุทธกับไทยมุสลิมหลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ โดยใช้สถิติ (t - test Independent)
7. ทดสอบความแตกต่างของผลต่างของคะแนนจากแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจลักษณะความมั่นใจนักกีฬาของเยาวชนไทยพุทธก่อนกับหลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ โดยใช้สถิติ (t - test Dependent)
8. ทดสอบความแตกต่างของผลต่างของคะแนนจากแบบประเมินพฤติกรรมลักษณะความมั่นใจนักกีฬาของเยาวชนไทยพุทธก่อนกับหลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ โดยใช้สถิติ (t - test Dependent)
9. ทดสอบความแตกต่างของผลต่างของคะแนนจากแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจลักษณะความมั่นใจนักกีฬาของเยาวชนไทยมุสลิมก่อนกับหลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ โดยใช้สถิติ (t - test Dependent)
10. ทดสอบความแตกต่างของผลต่างของคะแนนจากแบบประเมินพฤติกรรมลักษณะความมั่นใจนักกีฬาของเยาวชนไทยมุสลิมก่อนกับหลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ โดยใช้สถิติ (t - test Dependent)
11. ทดสอบนัยสำคัญทางสถิติทุกตัวที่ระดับนัยสำคัญ .05

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบและแบบประเมิน โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แบบแอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) (ประกอบ กรรณสูตร 2525 : 52)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left(1 - \frac{\sum s_i^2}{s_x^2} \right)$$

เมื่อ α แทน สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น
 $\sum s_i^2$ แทน ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ
 s_x^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนผู้รับการทดสอบทั้งหมด
 n แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

2. หาคความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) ของแบบประเมินโดยวิธีของโรวินเนลลีและแฮมเบิลตัน (Rovinelli and Hambleton) (สมบูรณ์ ชิตพงศ์ 2526 : 2 - 3)

$$IC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IC แทน คำนวณความสอดคล้องของข้อทดสอบกับลักษณะพฤติกรรม
 $\sum R$ แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญเนื้อหาวิชา

3. หาคความเป็นปรนัย (Objectivity) โดยใช้สูตรของเพียร์สัน (Pearson's Product - Moment Correlation Coefficient) (ชาญวิทย์ เทียมบุญประเสริฐ 2529 : 224)

$$r_{xy} = \frac{N\sum xy - \sum x \sum y}{\sqrt{[N\sum x^2 - (\sum x)^2][N\sum y^2 - (\sum y)^2]}}$$

เมื่อ r_{xy} แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของคะแนน x กับคะแนน y
 $\sum xy$ แทน ผลรวมของผลคูณของคะแนน x กับคะแนน y

Σx	แทน ผลรวมของคะแนน x
Σy	แทน ผลรวมของคะแนน y
Σx^2	แทน ผลรวมของคะแนน x ยกกำลังสอง
Σy^2	แทน ผลรวมของคะแนน y ยกกำลังสอง
N	แทน จำนวนผู้ประเมิน

4. หาค่าเฉลี่ยพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4.1 คะแนนเฉลี่ย (ชาญวิทย์ เทียนบุญประเสริฐ 2529 : 31)

$$\bar{X} = \frac{\Sigma X}{N}$$

เมื่อ	$\bar{X}$	แทน ค่าเฉลี่ย
	ΣX	แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	N	แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

4.2 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (ชาญวิทย์ เทียนบุญประเสริฐ 2529 : 53)

$$S = \sqrt{\frac{N\Sigma X^2 - (\Sigma X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ	S	แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	ΣX	แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	ΣX^2	แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
	N	แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

5. ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเมื่อกลุ่มตัวอย่างเป็นอิสระจากกัน โดยใช้สถิติ

(t - test Independent) (ชาญวิทย์ เทียนบุญประเสริฐ 2529 : 164)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}} \quad df = \frac{\left(\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2} \right)^2}{\frac{\left(\frac{S_1^2}{n_1} \right)^2}{n_1 - 1} + \frac{\left(\frac{S_2^2}{n_2} \right)^2}{n_2 - 1}}$$

เมื่อ $\bar{X}_1$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
$\bar{X}_2$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 2
S_1^2	แทน	ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
S_2^2	แทน	ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 2
n_1	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
n_2	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ 2

6. ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเมื่อกลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่มเดียวกัน โดยใช้สถิติ

(t - test Dependent) (ชาญวิทย์ เทียมบุญประเสริฐ 2529 : 160)

$$t = \frac{\Sigma D}{\sqrt{\frac{N \Sigma D^2 - (\Sigma D)^2}{N - 1}}} \quad df = N - 1$$

เมื่อ t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาการแจกแจงของที
ΣD	แทน	ผลต่างของคะแนนก่อนการฝึกอบรมและหลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ
ΣD^2	แทน	กำลังสองของผลต่างก่อนการฝึกอบรมและหลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ
N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N	แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนน
S. D.	แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
S^2	แทน ความแปรปรวนของคะแนน
t	แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา
df	แทน ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (degree of Freedom)
ΣD	แทน ผลรวมของคะแนนความแตกต่างก่อนการฝึกอบรมและหลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ ในแต่ละกลุ่ม
ΣD^2	แทน ผลรวมของคะแนนความแตกต่างก่อนการฝึกอบรมและหลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ ในแต่ละกลุ่มยกกำลังสอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

- หาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนของเยาวชนไทยพุทธกับไทยมุสลิม
- นำคะแนนที่ได้จากแบบวัดความรู้ความเข้าใจลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาและแบบประเมินพฤติกรรมลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาและพิจารณาความรู้ความเข้าใจลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาและพฤติกรรมลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของเยาวชนไทยพุทธกับไทยมุสลิม โดยใช้เกณฑ์พิจารณาตามแนวทางของ เบสต์ (Best. 1970 : 204)
- ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบวัดความรู้ความเข้าใจลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาระหว่างเยาวชนไทยพุทธกับไทยมุสลิมก่อนการฝึกอบรมตามโครงการฯ โดยใช้สถิติที (t - test Independent)

4. ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบประเมินพฤติกรรมลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา ระหว่างเยาวชนไทยพุทธกับไทยมุสลิมก่อนการฝึกอบรมตามโครงการฯ โดยใช้สถิติ (t - test Independent)

5. ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบวัดความรู้ความเข้าใจลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา ระหว่างเยาวชนไทยพุทธกับไทยมุสลิมหลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ โดยใช้สถิติ (t - test Independent)

6. ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบประเมินพฤติกรรมลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา ระหว่างเยาวชนไทยพุทธกับไทยมุสลิมหลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ โดยใช้สถิติ (t - test Independent)

7. ทดสอบความแตกต่างของผลต่างของคะแนนจากแบบวัดความรู้ความเข้าใจลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา ของเยาวชนไทยพุทธก่อนกับหลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ โดยใช้สถิติ (t - test Dependent)

8. ทดสอบความแตกต่างของผลต่างของคะแนนจากแบบประเมินพฤติกรรมลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา ของเยาวชนไทยพุทธก่อนกับหลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ โดยใช้สถิติ (t - test Dependent)

9. ทดสอบความแตกต่างของผลต่างของคะแนนจากแบบวัดความรู้ความเข้าใจลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา ของเยาวชนไทยมุสลิมก่อนกับหลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ โดยใช้สถิติ (t - test Dependent)

10. ทดสอบความแตกต่างของผลต่างของคะแนนจากแบบประเมินพฤติกรรมลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา ของเยาวชนไทยมุสลิมก่อนกับหลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ โดยใช้สถิติ (t - test Dependent)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมาย

ตาราง 1 แสดงค่าจากแบบวัดความรู้ความเข้าใจลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของเยาวชนไทยพุทธ
ก่อนกับหลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ

แบบวัดความรู้ความเข้าใจลักษณะ ความมีน้ำใจนักกีฬา	ก่อนการฝึกอบรมตามโครงการฯ			หลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ		
	$\bar{X}$	S. D.	ระดับ	$\bar{X}$	S. D.	ระดับ
ข้อ 1	3.45	0.510	ปานกลาง	3.56	0.510	มาก
ข้อ 2	2.5	1	ปานกลาง	2.8	0.951	ปานกลาง
ข้อ 3	3.55	0.604	มาก	3.6	0.680	มาก
ข้อ 4	3.75	0.638	มาก	3.55	0.825	มาก
ข้อ 5	3.75	0.786	มาก	4	0	มาก
ข้อ 6	3.35	1.089	ปานกลาง	3.3	0.864	ปานกลาง
ข้อ 7	3.15	0.366	ปานกลาง	3.2	0.410	ปานกลาง
ข้อ 8	3.55	0.759	มาก	3.8	0.615	มาก
ข้อ 9	3.05	1.316	ปานกลาง	3.3	0.864	ปานกลาง
ข้อ 10	2.75	0.786	ปานกลาง	3.05	0.686	ปานกลาง
ข้อ 11	3.25	0.638	ปานกลาง	3.2	0.767	ปานกลาง
ข้อ 12	2.75	0.786	ปานกลาง	3.45	0.686	ปานกลาง
ข้อ 13	3.5	0.688	มาก	3.65	0.587	มาก
ข้อ 14	3.95	0.223	มาก	3.9	0.447	มาก
ข้อ 15	3.35	1.089	ปานกลาง	3.8	0.615	มาก
ข้อ 16	3.2	0.695	ปานกลาง	3.5	0.606	มาก
ข้อ 17	3.15	0.670	ปานกลาง	3.2	0.695	ปานกลาง
ข้อ 18	3.7	0.470	มาก	3.7	0.470	มาก

ตาราง 1 (ต่อ)

แบบวัดความรู้ความเข้าใจลักษณะ ความมีน้ำใจนักกีฬา	ก่อนการฝึกอบรมตามโครงการฯ			หลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ		
	$\bar{X}$	S. D.	ระดับ	$\bar{X}$	S. D.	ระดับ
ข้อ 19	3.8	0.523	มาก	4	0	มาก
ข้อ 20	3.1	0.640	ปานกลาง	3.15	0.366	ปานกลาง
ข้อ 21	3.75	0.444	มาก	3.6	0.598	มาก
ข้อ 22	3.65	0.812	มาก	3.75	0.550	มาก
ข้อ 23	3.15	0.670	ปานกลาง	3.6	0.502	มาก
ข้อ 24	3.1	1.165	ปานกลาง	3.3	0.801	ปานกลาง
ข้อ 25	3.05	0.825	ปานกลาง	3.3	0.801	ปานกลาง
ข้อ 26	3.65	0.587	มาก	3.9	0.307	มาก
ข้อ 27	3.35	1.089	ปานกลาง	3.5	0.760	มาก
ข้อ 28	3.05	0.686	ปานกลาง	3.5	0.512	มาก
ข้อ 29	3.45	0.604	ปานกลาง	3.65	0.489	มาก
ข้อ 30	2.2	1.196	น้อย	3.15	0.933	ปานกลาง
ข้อ 31	3.35	0.933	ปานกลาง	3.7	0.470	มาก
ข้อ 32	2.95	0.944	ปานกลาง	3.75	0.444	มาก
ข้อ 33	3.7	0.656	มาก	3.75	0.638	มาก
ข้อ 34	3.75	0.444	มาก	3.7	0.571	มาก
ข้อ 35	3.25	0.910	ปานกลาง	3.35	0.745	ปานกลาง
รวม	3.314	1.642	ปานกลาง	3.32	1.111	มาก

จากตาราง 1 แสดงว่าเยาวชนไทยพุทธ ก่อนเข้ารับการฝึกอบรมตามโครงการฯ โดยเฉลี่ยมีความรู้ความเข้าใจลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.31$) และจากการทำแบบวัดความรู้ความเข้าใจลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของเยาวชนไทยพุทธก่อนเข้ารับการฝึกอบรมตามโครงการฯ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจะมีความรู้ความเข้าใจลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาอยู่ใน 3 ระดับ คือ มาก ปานกลาง และน้อย รายข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากคือข้อ 3, 4, 5, 8, 13, 14, 18, 19, 21, 22, 26, 33 และ 34 ($\bar{x} = 3.95 - 3.55$) ในระดับปานกลางคือข้อ 1, 2, 6, 7, 9, 10, 11, 12, 15, 16, 17, 20, 23, 24, 27, 28, 29, 31, 32 และ 35 ($\bar{x} = 3.45 - 2.5$) และในระดับน้อยคือข้อ 30 ($\bar{x} = 2.2$)

และเยาวชนไทยพุทธ หลังเข้ารับการฝึกอบรมตามโครงการฯ โดยเฉลี่ยมีความรู้ความเข้าใจลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.52$) และจากการทำแบบวัดความรู้ความเข้าใจลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของเยาวชนไทยพุทธหลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจะมีความรู้ความเข้าใจลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาอยู่ใน 2 ระดับคือ มากและปานกลาง รายข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากคือข้อ 1, 3, 4, 5, 8, 13, 14, 15, 16, 18, 19, 21, 22, 23, 26, 27, 28, 29, 31, 32, 33 และ 34 ($\bar{x} = 4 - 3.50$) ในระดับปานกลางคือข้อ 2, 6, 7, 9, 10, 11, 12, 17, 20, 24, 25, 30 และ 35 ($\bar{x} = 3.45 - 2.8$)

ตาราง 2 แสดงค่าจากแบบประเมินพฤติกรรมลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของเยาวชนไทยพุทธ
ก่อนกับหลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ

แบบประเมินพฤติกรรมลักษณะ ความมีน้ำใจนักกีฬา	ก่อนการฝึกอบรมตามโครงการฯ			หลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ		
	$\bar{X}$	S. D.	ระดับ	$\bar{X}$	S. D.	ระดับ
1. การรู้จักแพ้รู้จักชนะ	2.49	1.099	น้อย	3.77	1.226	มาก
2. การเคารพและปฏิบัติตามกฎ ระเบียบข้อบังคับ	3.01	1.432	ปานกลาง	4.29	1.356	มาก
3. ความซื่อสัตย์สุจริต	2.68	1.231	ปานกลาง	3.79	1.432	มาก
4. ความยุติธรรมและความ จริงใจ	2.65	1.552	ปานกลาง	3.63	1.387	มาก
5. ความร่วมมือและความสามัคคี	2.62	1.071	ปานกลาง	4.19	1.276	มาก
6. ความรับผิดชอบในหน้าที่	2.7	1.638	ปานกลาง	4.14	1.525	มาก
7. ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และ ความมีใจกว้าง	2.45	1.743	น้อย	3.59	1.605	มาก
8. การยอมรับความสามารถ - ของตนเองและผู้อื่น ตลอดจน การเปิดโอกาสให้บุคคลอื่นได้ แสดงออก	2.47	1.182	น้อย	3.39	1.356	ปานกลาง
9. ความกล้าหาญและการ ตัดสินใจ	2.36	1.824	น้อย	3.96	2.042	มาก
10. การรู้จักให้อภัย	2.16	0.951	น้อย	3.29	1.234	ปานกลาง
รวม	2.55	1.372	ปานกลาง	3.80	1.443	มาก

จากตาราง 2 แสดงว่าเยาวชนไทยพุทธ ก่อนเข้ารับการฝึกอบรมตามโครงการฯ โดยเฉลี่ย มีพฤติกรรมลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ($\bar{x} = 2.55$) โดยเยาวชนไทยพุทธ ก่อนเข้ารับการฝึกอบรมตามโครงการฯ มีพฤติกรรมลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา เมื่อพิจารณาเป็นราย พฤติกรรมลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาอยู่ในเกณฑ์ปานกลางกับเกณฑ์น้อย พฤติกรรมลักษณะความมีน้ำใจ นักกีฬาในเกณฑ์ปานกลางคือ การเคารพและปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับ ($\bar{x} = 3.01$) ความ ซื่อสัตย์สุจริต ($\bar{x} = 2.68$) ความยุติธรรมและความจริงใจ ($\bar{x} = 2.65$) ความร่วมมือและ ความสามัคคี ($\bar{x} = 2.62$) ความรับผิดชอบในหน้าที่ ($\bar{x} = 2.7$) ส่วนพฤติกรรมลักษณะความ มีน้ำใจนักกีฬาในเกณฑ์น้อยคือ การรู้จักแพ้รู้จักชนะ ($\bar{x} = 2.49$) ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และความ มีใจกว้าง ($\bar{x} = 2.45$) การยอมรับความสามารถของตนเองและของผู้อื่น ตลอดจนการเปิดโอกาส ให้ผู้อื่นได้แสดงออก ($\bar{x} = 2.47$) ความกล้าหาญและการตัดสินใจ ($\bar{x} = 2.36$) และการรู้จัก ให้อภัย ($\bar{x} = 2.16$)

และเยาวชนไทยพุทธ หลังเข้ารับการฝึกอบรมตามโครงการฯ โดยเฉลี่ยมีพฤติกรรมลักษณะ ความมีน้ำใจนักกีฬา อยู่ในเกณฑ์มาก ($\bar{x} = 3.80$) โดยเยาวชนไทยพุทธ หลังเข้ารับการฝึกอบรม ตามโครงการฯ มีพฤติกรรมลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา เมื่อพิจารณาเป็นรายพฤติกรรมลักษณะความมีน้ำใจ นักกีฬาจะอยู่ในเกณฑ์มากกับปานกลาง พฤติกรรมลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาในเกณฑ์มาก คือ การรู้จัก แพ้รู้จักชนะ ($\bar{x} = 3.77$) การเคารพและปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับ ($\bar{x} = 4.29$) ความ ซื่อสัตย์สุจริต ($\bar{x} = 3.79$) ความยุติธรรมและความจริงใจ ($\bar{x} = 3.63$) ความร่วมมือและ ความสามัคคี ($\bar{x} = 4.19$) ความรับผิดชอบในหน้าที่ ($\bar{x} = 4.14$) ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และ ความมีใจกว้าง ($\bar{x} = 3.59$) และความกล้าหาญและการตัดสินใจ ($\bar{x} = 3.96$) ส่วนพฤติกรรม ลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาในเกณฑ์ปานกลางคือ การยอมรับความสามารถของตนเองและของผู้อื่น ตลอดจนการเปิดโอกาสให้บุคคลได้แสดงออก ($\bar{x} = 3.39$) และการรู้จักให้อภัย ($\bar{x} = 3.29$)

ตาราง 3 แสดงค่าจากแบบวัดความรู้ความเข้าใจลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของเยาวชนไทยมุสลิม
ก่อนกับหลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ

แบบวัดความรู้ความเข้าใจลักษณะ ความมีน้ำใจนักกีฬา	ก่อนการฝึกอบรมตามโครงการ			หลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ		
	$\bar{x}$	S. D.	ระดับ	$\bar{x}$	S. D.	ระดับ
ข้อ 1	3.35	0.587	ปานกลาง	3.3	0.410	ปานกลาง
ข้อ 2	2.05	0.759	น้อย	2.75	0.850	ปานกลาง
ข้อ 3	3	0.858	ปานกลาง	3	0.858	ปานกลาง
ข้อ 4	3.65	0.670	มาก	3.9	0.447	มาก
ข้อ 5	3.7	0.732	มาก	3.85	0.489	มาก
ข้อ 6	3	1.213	ปานกลาง	3.5	0.888	มาก
ข้อ 7	3	0.324	ปานกลาง	3.25	0.444	ปานกลาง
ข้อ 8	3.5	0.945	มาก	3.65	0.745	มาก
ข้อ 9	3.55	0.825	มาก	3.7	0.732	มาก
ข้อ 10	2.9	0.718	ปานกลาง	3.15	0.812	ปานกลาง
ข้อ 11	3.65	0.587	มาก	3.45	0.686	ปานกลาง
ข้อ 12	3.2	0.833	ปานกลาง	3.55	0.887	มาก
ข้อ 13	3.35	1.039	ปานกลาง	3.85	0.366	มาก
ข้อ 14	3.85	0.366	มาก	3.95	0.223	มาก
ข้อ 15	2.95	1.145	ปานกลาง	3.15	0.988	ปานกลาง
ข้อ 16	3.2	0.695	ปานกลาง	3.6	0.502	มาก
ข้อ 17	2.85	0.812	ปานกลาง	3	0.648	ปานกลาง
ข้อ 18	3.6	0.502	มาก	3.6	0.598	มาก

ตาราง 3 (ต่อ)

แบบวัดความรู้ความเข้าใจลักษณะ ความมีน้ำใจนักกีฬา	ก่อนการฝึกอบรมตามโครงการฯ			หลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ		
	$\bar{x}$	S. D.	ระดับ	$\bar{x}$	S. D.	ระดับ
ข้อ 19	3.6	0.820	มาก	4	0	มาก
ข้อ 20	3.15	0.587	ปานกลาง	3.4	0.502	ปานกลาง
ข้อ 21	3.8	0.410	มาก	3.75	0.444	มาก
ข้อ 22	3.65	0.489	มาก	3.6	0.502	มาก
ข้อ 23	3.05	0.887	ปานกลาง	3.45	0.510	ปานกลาง
ข้อ 24	2.65	1.089	ปานกลาง	2.9	0.852	ปานกลาง
ข้อ 25	2.8	1.105	ปานกลาง	2.95	0.944	ปานกลาง
ข้อ 26	3.25	0.966	ปานกลาง	4	0	มาก
ข้อ 27	3.55	0.944	มาก	3.6	0.680	มาก
ข้อ 28	3	0.858	ปานกลาง	3.25	0.786	ปานกลาง
ข้อ 29	3.2	0.695	ปานกลาง	3.45	0.759	ปานกลาง
ข้อ 30	2.9	1.252	ปานกลาง	3.3	0.923	ปานกลาง
ข้อ 31	3.6	0.753	มาก	3.75	0.444	มาก
ข้อ 32	3.4	0.502	ปานกลาง	3.6	0.502	มาก
ข้อ 33	3.35	1.089	ปานกลาง	3.55	0.887	มาก
ข้อ 34	3.65	0.489	มาก	3.7	0.470	มาก
ข้อ 35	3.45	0.887	ปานกลาง	3.3	0.801	ปานกลาง
รวม	3.26	1.751	ปานกลาง	3.57	1.751	มาก

จากตาราง 3 แสดงว่าเยาวชนไทยมุสลิม ก่อนเข้ารับการฝึกอบรมตามโครงการฯ โดยเฉลี่ยมีความรู้ความเข้าใจลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.26$) และจากการทำแบบวัดความรู้ความเข้าใจลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของเยาวชนไทยมุสลิม ก่อนเข้ารับการฝึกอบรมตามโครงการฯ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจะมีความรู้ความเข้าใจลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาอยู่ใน 3 ระดับ คือ มาก ปานกลาง และน้อย รายข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากคือข้อ 4, 5, 8, 9, 11, 14, 18, 19, 21, 22, 27, 31 และ 34 ($\bar{x} = 3.84 - 3.50$) ในระดับปานกลางคือข้อ 1, 3, 6, 7, 10, 13, 15, 17, 20, 23, 24, 25, 26, 28, 29, 30, 32, 33 และ 35 ($\bar{x} = 3.45 - 2.65$) และในระดับน้อยคือข้อ 2 ($\bar{x} = 2.05$)

และเยาวชนไทยมุสลิม หลังเข้ารับการฝึกอบรมตามโครงการฯ โดยเฉลี่ยมีความรู้ความเข้าใจลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.57$) จากการทำแบบวัดความรู้ความเข้าใจลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของเยาวชนไทยมุสลิม หลังเข้ารับการฝึกอบรมตามโครงการฯ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจะมีความรู้ความเข้าใจลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาอยู่ใน 2 ระดับคือ มากและปานกลาง รายข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากคือข้อ 4, 5, 6, 8, 9, 10, 13, 14, 16, 18, 19, 21, 22, 26, 27, 31, 32, 33 และ 34 ($\bar{x} = 4 - 3.50$) ในระดับปานกลางคือข้อ 1, 2, 3, 7, 10, 11, 15, 17, 20, 23, 24, 25, 28, 29, 30 และ 35 ($\bar{x} = 3.45 - 2.75$)

ตาราง 4 แสดงค่าจากแบบประเมินพฤติกรรมลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของเยาวชนไทยมุสลิม
ก่อนกับหลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ

แบบประเมินพฤติกรรมลักษณะ ความมีน้ำใจนักกีฬา	ก่อนการฝึกอบรมตามโครงการฯ			หลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ		
	$\bar{x}$	S. D.	ระดับ	$\bar{x}$	S. D.	ระดับ
1. การรู้จักแพ้รู้จักชนะ	2.33	1.424	น้อย	3.98	1.165	มาก
2. การเคารพและปฏิบัติตามกฎ ระเบียบข้อบังคับ	2.8	1.589	ปานกลาง	4.39	1.145	มาก
3. ความซื่อสัตย์สุจริต	2.4	1.348	น้อย	3.85	1.069	มาก
4. ความยุติธรรมและความ จริงใจ	2.32	1.353	น้อย	3.67	1.182	มาก
5. ความร่วมมือและความสามัคคี	2.41	1.234	น้อย	4.12	1.602	มาก
6. ความรับผิดชอบในหน้าที่	2.45	1.802	น้อย	4.08	1.313	มาก
7. ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และ ความมีใจกว้าง	2.39	2.064	น้อย	3.56	1.576	มาก
8. การยอมรับความสามารถ ของตนเองและของผู้อื่น ตลอดจนการเปิดโอกาส ให้บุคคลอื่นได้แสดงออก	2.32	1.313	น้อย	3.48	1.046	ปานกลาง
9. ความกล้าหาญและการ ตัดสินใจ	2.25	1.292	น้อย	4.02	1.209	มาก
10. การรู้จักให้อภัย	2.12	1.231	น้อย	3.54	1.301	มาก
รวม	2.37	1.465	น้อย	3.86	1.260	มาก

จากตาราง 4 แสดงว่าเยาวชนไทยมุสลิม ก่อนเข้ารับการฝึกอบรมตามโครงการฯ โดยเฉลี่ย มีพฤติกรรมลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา อยู่ในเกณฑ์น้อย ($\bar{x} = 2.37$) โดยเยาวชนไทยมุสลิม ก่อนเข้ารับการฝึกอบรมตามโครงการฯ มีพฤติกรรมลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา เมื่อพิจารณาเป็นรายพฤติกรรม ลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาจะอยู่ในเกณฑ์ปานกลางกับเกณฑ์น้อย พฤติกรรมลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาในเกณฑ์ปานกลางคือ การเคารพและปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับ ($\bar{x} = 2.8$) ส่วนพฤติกรรมลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา ในเกณฑ์น้อยคือ การรู้จักแพ้รู้จักชนะ ($\bar{x} = 2.33$) ความซื่อสัตย์สุจริต ($\bar{x} = 2.4$) ความยุติธรรมและความจริงใจ ($\bar{x} = 2.32$) ความร่วมมือและความสามัคคี ($\bar{x} = 2.41$) ความรับผิดชอบในหน้าที่ ($\bar{x} = 2.45$) ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และความมีใจกว้าง ($\bar{x} = 2.39$) การยอมรับความสามารถของตนเองและของบุคคลอื่น ตลอดจนเปิดโอกาสให้บุคคลอื่นได้แสดงออก ($\bar{x} = 2.32$) ความกล้าหาญและการตัดสินใจ ($\bar{x} = 2.25$) และการรู้จักให้อภัย ($\bar{x} = 2.12$)

และเยาวชนไทยมุสลิม หลังเข้ารับการฝึกอบรมตามโครงการฯ โดยเฉลี่ยมีพฤติกรรมลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา อยู่ในเกณฑ์มาก ($\bar{x} = 3.86$) โดยเยาวชนไทยมุสลิม หลังเข้ารับการฝึกอบรมตามโครงการฯ มีพฤติกรรมลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา เมื่อพิจารณาเป็นรายพฤติกรรมลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาจะอยู่ในเกณฑ์มากและเกณฑ์ปานกลาง พฤติกรรมลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา ในเกณฑ์มากคือ การรู้จักแพ้รู้จักชนะ ($\bar{x} = 3.98$) การเคารพและปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับ ($\bar{x} = 4.39$) ความซื่อสัตย์สุจริต ($\bar{x} = 3.85$) ความยุติธรรมและความจริงใจ ($\bar{x} = 3.67$) ความร่วมมือและความสามัคคี ($\bar{x} = 4.12$) ความรับผิดชอบในหน้าที่ ($\bar{x} = 4.08$) ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และความมีใจกว้าง ($\bar{x} = 3.56$) ความกล้าหาญและการตัดสินใจ ($\bar{x} = 4.02$) และการรู้จักให้อภัย ($\bar{x} = 3.45$) ส่วนพฤติกรรมลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา อยู่ในเกณฑ์ปานกลางคือ การยอมรับความสามารถของตนเองและของบุคคลอื่น ตลอดจนการเปิดโอกาสให้บุคคลอื่นได้แสดงออก ($\bar{x} = 3.48$)

ตาราง 5 แสดงผลการ เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความรู้ความเข้าใจลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของเยาวชนไทยพุทธกับไทยมุสลิม ก่อนการฝึกอบรมตามโครงการฯ

กลุ่มเยาวชน	N	$\bar{X}$	S^2	t
ไทยพุทธ	20	116	57.473	0.656
ไทยมุสลิม	20	114.4	61.305	

$$P > .05 \quad (t = 2.110, df = 17)$$

จากตาราง 5 แสดงว่าเยาวชนไทยพุทธกับไทยมุสลิม ก่อนการฝึกอบรมตามโครงการฯ มีความรู้ความเข้าใจลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา ไม่แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 0.656$) ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ว่า ลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของเยาวชนไทยพุทธกับไทยมุสลิม ก่อนเข้ารับการฝึกอบรมตามโครงการฯ แตกต่างกัน

ตาราง 6 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพฤติกรรมลักษณะความมีน้ำใจ
นักกีฬา ของเยาวชนไทยพุทธกับไทยมุสลิม ก่อนการฝึกอบรมตามโครงการฯ

กลุ่มเยาวชน	N	$\bar{X}$	S^2	t
ไทยพุทธ	20	117.95	46.786	1.796
ไทยมุสลิม	20	119.3	57.063	

$$P > .05 \quad (t = 2.110, df = 17)$$

จากตาราง 6 แสดงว่าเยาวชนไทยพุทธกับไทยมุสลิม ก่อนการฝึกอบรมตามโครงการฯ มีพฤติกรรมลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา ไม่แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 1.796$) ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ว่า ลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของ เยาวชนไทยพุทธกับไทยมุสลิม ก่อนเข้ารับการฝึกอบรมตามโครงการฯ แตกต่างกัน

ตาราง 7 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความรู้ความเข้าใจลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา ของเยาวชนไทยพุทธกับไทยมุสลิม หลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ

กลุ่มเยาวชน	N	$\bar{x}$	s^2	t
ไทยพุทธ	20	123.2	38.905	0.869
ไทยมุสลิม	20	121.65	24.660	

$$P > .05 \quad (t = 2.110, df = 17)$$

จากตาราง 7 แสดงว่าเยาวชนไทยพุทธกับไทยมุสลิม หลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ มีความรู้ความเข้าใจลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา ไม่แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 0.869$) ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ว่า ลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของเยาวชนไทยพุทธกับไทยมุสลิม หลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 8 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพฤติกรรมลักษณะความมีน้ำใจ
นักกีฬา ของเยาวชนไทยพุทธกับไทยมุสลิม หลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ

กลุ่มเยาวชน	N	$\bar{X}$	S^2	t
ไทยพุทธ	20	190.2	75.642	- 1.304
ไทยมุสลิม	20	193.45	48.471	

$$P > .05 \quad (t = 2.110, df = 17)$$

จากตาราง 8 แสดงว่าเยาวชนไทยพุทธกับไทยมุสลิม หลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ มีพฤติกรรมลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา ไม่แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 1.304$) ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ว่า ลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของเยาวชนไทยพุทธกับไทยมุสลิม หลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 9 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความรู้ความเข้าใจลักษณะความมีน้ำใจ
นักกีฬา ของเยาวชนไทยพุทธ ก่อนการฝึกอบรม กับหลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ

เยาวชนไทยพุทธ	N	$\bar{X}$	S^2	ΣD	ΣD^2	t
ก่อนการฝึกอบรมตามโครงการฯ	20	116	57.473	144	1790	5.114*
หลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ		123.2	38.905			

* $P < .05$ ($t = 2.093$, $df = 19$)

จากตาราง 9 แสดงว่าเยาวชนไทยพุทธ ก่อนการฝึกอบรมกับหลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ มีความรู้ความเข้าใจลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 5.114$) ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 3 ที่ว่า ลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของเยาวชนไทยพุทธ ก่อนการฝึกอบรมกับหลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ แตกต่างกัน คือหลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ แล้ว เยาวชนไทยพุทธจะมีความรู้ความเข้าใจลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา สูงขึ้นกว่าก่อนการฝึกอบรมตามโครงการฯ

ตาราง 10 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา
ของเยาวชนไทยพุทธก่อนการฝึกอบรมกับหลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ

เยาวชนไทยพุทธ	N	$\bar{X}$	S^2	ΣD	ΣD^2	t
ก่อนการฝึกอบรมตามโครงการฯ	20	117.95	46.786	1245	7955	16.754*
หลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ		190.2	75.642			

* $P < .05$ ($t = 2.093$, $df = 19$)

จากตาราง 10 แสดงว่าเยาวชนไทยพุทธ ก่อนการฝึกอบรมกับหลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ มีพฤติกรรมลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 16.754$) ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 3 ที่ว่า ลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของเยาวชนไทยพุทธ ก่อนการฝึกอบรมกับหลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ แตกต่างกัน คือ หลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ แล้ว เยาวชนไทยพุทธจะมีพฤติกรรมลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา สูงขึ้นกว่าก่อนการฝึกอบรมตามโครงการฯ

ตาราง 11 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความรู้ความเข้าใจลักษณะความมีน้ำใจ
นักกีฬาของเยาวชนไทยมุสลิม ก่อนการฝึกอบรมกับหลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ

เยาวชนไทยมุสลิม	N	$\bar{X}$	S^2	ΣD	ΣD^2	t
ก่อนการฝึกอบรมตามโครงการฯ	20	114.4	61.305	145	1819	5.100*
หลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ		121.65	24.660			

* $P < .05$ ($t = 2.093$, $df = 19$)

จากตาราง 11 แสดงว่าเยาวชนไทยมุสลิม ก่อนการฝึกอบรมกับหลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ มีความรู้ความเข้าใจลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 5.100$) ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 4 ที่ว่า ลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬานักกีฬาของเยาวชนไทยมุสลิม ก่อนการฝึกอบรมกับหลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ แตกต่างกัน คือ หลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ แล้ว เยาวชนไทยมุสลิมจะมีความรู้ความเข้าใจลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา สูงขึ้นกว่าก่อนการฝึกอบรมตามโครงการฯ

ตาราง 12 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา
ของเยาวชนไทยมุสลิม ก่อนการฝึกอบรมกับหลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ

เยาวชนไทยมุสลิม	N	$\bar{X}$	S^2	ΣD	ΣD^2	t
ก่อนการฝึกอบรมตามโครงการฯ	20	119.3	57.063	1483	11121	24.809*
หลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ		193.45	48.471			

* $P < .05$ ($t = 2.093$, $df = 19$)

จากตาราง 12 แสดงว่าเยาวชนไทยพุทธ ก่อนการฝึกอบรมกับหลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ มีพฤติกรรมลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 24.809$) ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 4 ที่ว่า ลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของเยาวชนไทยมุสลิม ก่อนการฝึกอบรมกับหลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ แตกต่างกัน คือหลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ แล้ว เยาวชนไทยมุสลิมจะมีพฤติกรรมลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา สูงขึ้นกว่าก่อนการฝึกอบรมตามโครงการฯ

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายในการศึกษาครั้งนี้

1. เพื่อทราบลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของเยาวชนไทยพุทธกับไทยมุสลิม ก่อนการฝึกอบรม และหลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ
2. เพื่อเปรียบเทียบลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของเยาวชนไทยพุทธกับไทยมุสลิม ก่อนการฝึกอบรมตามโครงการฯ
3. เพื่อเปรียบเทียบลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของเยาวชนไทยพุทธกับไทยมุสลิม หลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ
4. เพื่อเปรียบเทียบลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของเยาวชนไทยพุทธ ก่อนและหลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ
5. เพื่อเปรียบเทียบลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของเยาวชนไทยมุสลิม ก่อนและหลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นเยาวชนไทยพุทธและไทยมุสลิม ที่เข้าฝึกอบรมตามโครงการกีฬาเพื่อบูรณาการทางสังคมในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตสงขลา กลุ่มตัวอย่างเป็นเยาวชนชายอายุไม่เกิน 16 ปี จากจังหวัดชายแดนภาคใต้ เป็นเยาวชนไทยมุสลิมจากโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามและกำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จากจังหวัดสงขลา ยะลา ปัตตานี นราธิวาสและสตูล รวม 20 คน และเยาวชนไทยพุทธ ซึ่งเป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดสงขลา 20 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือสำหรับเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. แบบวัดความรู้ความเข้าใจลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของ ฉัตรชัย เฉลิมอิสระชัย มีจำนวน 35 ข้อ ทำการทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา ของเยาวชนไทยพุทธกับไทยมุสลิม
2. แบบประเมินพฤติกรรมลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้น เพื่อประเมินพฤติกรรมลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของเยาวชนไทยพุทธกับไทยมุสลิม ซึ่งประกอบด้วยลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา 10 ด้าน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ใช้วิธีการดังต่อไปนี้

1. วิเคราะห์หาค่าคุณภาพเครื่องมือ
 - 1.1 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดความรู้ความเข้าใจลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (α - coefficient)
 - 1.2 หาค่าความเที่ยงตรงของแบบประเมินพฤติกรรมลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องของโรวินELLIและแฮมเบิลตัน (Rovinelli and Hambleton)
 - 1.3 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินพฤติกรรมลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (α - coefficient)
 - 1.4 หาค่าความเป็นปรนัยของแบบประเมินพฤติกรรมลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)
2. การวิเคราะห์ข้อมูล
 - 2.1 หาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนของเยาวชนไทยพุทธกับไทยมุสลิม
 - 2.2 นำคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา และแบบประเมินพฤติกรรมลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาและพิจารณาความรู้ความเข้าใจลักษณะความ

มีน้ำใจนักกีฬาและพฤติกรรมลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของเยาวชนไทยพุทธกับไทยมุสลิม โดยใช้
เกณฑ์การพิจารณาตามแนวทางของเบสต์ (Best. 1970 : 204)

2.3 ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบวัดความรู้ความเข้าใจ
ลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาระหว่างเยาวชนไทยพุทธกับไทยมุสลิม ก่อนการฝึกอบรมตามโครงการฯ
โดยใช้สถิติที่ (t - test Independent)

2.4 ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบประเมินพฤติกรรมลักษณะ
ความมีน้ำใจนักกีฬาระหว่างเยาวชนไทยพุทธกับไทยมุสลิม ก่อนการฝึกอบรมตามโครงการฯ โดยใช้
สถิติที่ (t - test Independent)

2.5 ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบวัดความรู้ความเข้าใจ
ลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาระหว่างเยาวชนไทยพุทธกับไทยมุสลิม หลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ
โดยใช้สถิติที่ (t - test Independent)

2.6 ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบประเมินพฤติกรรมลักษณะ
ความมีน้ำใจนักกีฬา ระหว่างเยาวชนไทยพุทธกับไทยมุสลิม หลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ โดยใช้
สถิติที่ (t - test Independent)

2.7 ทดสอบความแตกต่างของผลต่างของคะแนนจากแบบวัดความรู้ความเข้าใจ
ลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของเยาวชนไทยพุทธ ก่อนการฝึกอบรมกับหลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ
โดยใช้สถิติที่ (t - test Dependent)

2.8 ทดสอบความแตกต่างของผลต่างของคะแนนจากแบบประเมินพฤติกรรมลักษณะ
ความมีน้ำใจนักกีฬาของเยาวชนไทยพุทธ ก่อนการฝึกอบรมกับหลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ โดยใช้
สถิติที่ (t - test Dependent)

2.9 ทดสอบความแตกต่างของผลต่างของคะแนนจากแบบวัดความรู้ความเข้าใจ
ลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของเยาวชนไทยมุสลิม ก่อนการฝึกอบรมกับหลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ
โดยใช้สถิติที่ (t - test Dependent)

2.10 ทดสอบความแตกต่างของผลต่างของคะแนนจากแบบประเมินพฤติกรรมลักษณะ
ความมีน้ำใจนักกีฬาของเยาวชนไทยมุสลิม ก่อนการฝึกอบรมกับหลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ โดยใช้
สถิติที่ (t - test Dependent)

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. เยาวชนไทยพุทธ ก่อนการฝึกอบรมตามโครงการฯ มีความรู้ความเข้าใจลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ($\bar{x} = 3.31$) และหลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ มีความรู้ความเข้าใจลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาเพิ่มสูงขึ้นอยู่ในเกณฑ์มาก ($\bar{x} = 3.52$)
2. เยาวชนไทยพุทธ ก่อนการฝึกอบรมตามโครงการฯ มีพฤติกรรมลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ($\bar{x} = 2.55$) และหลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ มีพฤติกรรมลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาเพิ่มสูงขึ้นอยู่ในเกณฑ์มาก ($\bar{x} = 3.80$)
3. เยาวชนไทยมุสลิม ก่อนการฝึกอบรมตามโครงการฯ มีความรู้ความเข้าใจลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ($\bar{x} = 3.26$) และหลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ มีความรู้ความเข้าใจลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาเพิ่มสูงขึ้นอยู่ในเกณฑ์มาก ($\bar{x} = 3.57$)
4. เยาวชนไทยมุสลิม ก่อนการฝึกอบรมตามโครงการฯ มีพฤติกรรมลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาอยู่ในเกณฑ์น้อย ($\bar{x} = 2.37$) และหลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ มีพฤติกรรมลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาเพิ่มสูงขึ้นอยู่ในเกณฑ์มาก ($\bar{x} = 3.86$)
5. เยาวชนไทยพุทธกับไทยมุสลิม มีความรู้ความเข้าใจลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา ก่อนการฝึกอบรมตามโครงการฯ ผลการศึกษาพบว่า เยาวชนไทยพุทธกับไทยมุสลิม ก่อนการฝึกอบรมตามโครงการฯ มีความรู้ความเข้าใจลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา ไม่แตกต่างกัน
6. เยาวชนไทยพุทธกับไทยมุสลิม มีพฤติกรรมลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา ก่อนการฝึกอบรมตามโครงการฯ ผลการศึกษาพบว่า เยาวชนไทยพุทธกับไทยมุสลิม ก่อนการฝึกอบรมตามโครงการฯ มีพฤติกรรมลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา ไม่แตกต่างกัน
7. เยาวชนไทยพุทธกับไทยมุสลิม มีความรู้ความเข้าใจลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา หลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ ผลการศึกษาพบว่า เยาวชนไทยพุทธกับไทยมุสลิม หลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ มีความรู้ความเข้าใจลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา ไม่แตกต่างกัน
8. เยาวชนไทยพุทธกับไทยมุสลิม มีพฤติกรรมลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา หลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ ผลการศึกษาพบว่า เยาวชนไทยพุทธกับไทยมุสลิม หลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ มีพฤติกรรมลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา ไม่แตกต่างกัน

9. เยาวชนไทยพุทธ มีความรู้ความเข้าใจลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา ก่อนการฝึกอบรม กับหลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ ผลการศึกษาพบว่า เยาวชนไทยพุทธ มีความรู้ความเข้าใจลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา ก่อนการฝึกอบรมกับหลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

10. เยาวชนไทยพุทธ มีพฤติกรรมลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา ก่อนการฝึกอบรมกับหลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ ผลการศึกษาพบว่า เยาวชนไทยพุทธ มีพฤติกรรมลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา ก่อนการฝึกอบรมกับหลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

11. เยาวชนไทยมุสลิม มีความรู้ความเข้าใจลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา ก่อนการฝึกอบรมกับหลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ ผลการศึกษาพบว่า เยาวชนไทยมุสลิม มีความรู้ความเข้าใจลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา ก่อนการฝึกอบรมกับหลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

12. เยาวชนไทยมุสลิม มีพฤติกรรมลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา ก่อนการฝึกอบรมกับหลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ ผลการศึกษาพบว่า เยาวชนไทยมุสลิม มีพฤติกรรมลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา ก่อนการฝึกอบรมกับหลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

จากการศึกษาลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของเยาวชนไทยพุทธกับไทยมุสลิม ในโครงการกีฬาเพื่อบูรณาการทางสังคมในจังหวัดชายแดนภาคใต้ พบว่า

1. ลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของเยาวชนไทยพุทธกับไทยมุสลิม ก่อนการฝึกอบรมตามโครงการฯ เยาวชนไทยพุทธกับไทยมุสลิมจะมีลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาอยู่ในเกณฑ์ปานกลางและหลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ เยาวชนไทยพุทธกับไทยมุสลิมจะมีลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาเพิ่มสูงขึ้นอยู่ในเกณฑ์มาก

2. ลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของเยาวชนไทยพุทธกับไทยมุสลิมก่อนการฝึกอบรมตามโครงการฯ ไม่มีความแตกต่างกัน ซึ่งผลการศึกษาค้างนี้ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเยาวชนไทยที่เข้าร่วมฝึกอบรมตามโครงการฯ เป็นเยาวชนซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ซึ่งการจัดการเรียนการสอนต้องใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ซึ่งเป็นหลักสูตรเดียวกันกับโรงเรียนมัธยมศึกษาทั่วไปที่เปิดสอนระดับนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน 2528 : 1) ดังนั้นจึงจะเห็นได้จากจุดมุ่งหมายของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 วิชาพลศึกษา ซึ่งอยู่ในหมวดพลานามัย ได้กำหนดจุดประสงค์ส่วนที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพไว้ในข้อ 7 ว่า "เพื่อให้มีคุณธรรมและพฤติกรรมที่สังคมยอมรับ โดยเน้นถึงความสำคัญของประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตน ความสามัคคี ความเป็นผู้มีน้ำใจ นักกีฬา ความมีระเบียบวินัย ความสามารถแก้ปัญหา และมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์" (กระทรวงศึกษาธิการ 2520 : 8) ซึ่งเยาวชนไทยพุทธกับไทยมุสลิม ได้รับการศึกษาดตามหลักสูตรเดียวกัน จึงทำให้มีลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาไม่แตกต่างกัน และเยาวชนไทยมุสลิมที่เข้าร่วมการฝึกอบรมตามโครงการฯ เป็นเยาวชนที่อาสาสมัครเข้ารับการฝึกอบรมและได้ผ่านการคัดเลือกเพื่อเป็นตัวแทนของโรงเรียน ตามกฎเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลาเป็นผู้กำหนด จึงน่าจะเป็นผู้ที่มิใช่ลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาค่อนข้างสูงกว่าเยาวชนไทยมุสลิมโดยทั่วไป จึงทำให้ลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของเยาวชนไทยพุทธกับไทยมุสลิม ไม่แตกต่างกัน

3. ลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของเยาวชนไทยพุทธกับไทยมุสลิมหลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ ไม่แตกต่างกัน ซึ่งผลการศึกษาค้างนี้สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ได้ตั้งไว้ แสดงว่าภายหลังการเข้ารับการฝึกอบรมตามโครงการกีฬาเพื่อบูรณาการทางสังคมในจังหวัดชายแดนภาคใต้ แล้วเยาวชนไทยพุทธกับไทยมุสลิม มีลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาไม่แตกต่างกัน ถ้าหากพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาหลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ โดยเยาวชนไทยพุทธมีค่าเฉลี่ยความรู้ความเข้าใจลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาเท่ากับ 123.2 และค่าเฉลี่ยพฤติกรรมลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาเท่ากับ 190.2 เยาวชนไทยมุสลิมมีค่าเฉลี่ยความรู้ความเข้าใจลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาเท่ากับ 121.65 และค่าเฉลี่ยพฤติกรรมลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาเท่ากับ 193.45 ค่าเฉลี่ยลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาจะเพิ่มสูงขึ้นกว่าก่อนที่เยาวชนไทยพุทธกับไทยมุสลิมจะเข้ารับการฝึกอบรมตามโครงการฯ โดย

เยาวชนไทยพุทธมีค่าเฉลี่ยความรู้ความเข้าใจลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาเท่ากับ 116 และค่าเฉลี่ยพฤติกรรมลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาเท่ากับ 117.95 เยาวชนไทยมุสลิมมีค่าเฉลี่ยความรู้ความเข้าใจลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาเท่ากับ 114.4 และค่าเฉลี่ยพฤติกรรมลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาเท่ากับ 119.3

เนื่องจากผลจากการเข้าร่วมฝึกอบรมตามโครงการฯ ซึ่งโครงการกีฬาเพื่อบูรณาการทางสังคมได้ใช้กิจกรรมทางพลศึกษาและกิจกรรมต่าง ๆ เป็นเครื่องมือ เพื่อพัฒนาลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของเยาวชนไทยพุทธกับไทยมุสลิมที่เข้าร่วมโครงการฯ ซึ่ง กอง วิสสุทธธรรม (กอง วิสสุทธธรรม 2523 : 7) กล่าวว่า กิจกรรมพลศึกษาเป็นกิจกรรมที่สำคัญในการสร้างลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาให้เกิดขึ้น โดยใช้วิธีการและกิจกรรมที่เหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับชาดูชัย อินทรประวัติ (ชาดูชัย อินทรประวัติ 2527 : 1) กล่าวว่า กิจกรรมพลศึกษาเป็นกิจกรรมที่สำคัญในการสร้างลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาให้เกิดขึ้น และสอดคล้องกับผลการวิจัยของชัยชัย โกมารทัต และคนอื่น ๆ (ชัยชัย โกมารทัต และคนอื่น ๆ 2524 : 40 - 45) ที่กล่าวว่า กิจกรรมพลศึกษาช่วยปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาให้นักเรียนได้ การปลูกฝังสามารถทำได้กับนักเรียนทุกระดับการศึกษาและทำได้กับนักเรียนทุกเพศทุกวัย โดยการให้ความรู้และเปิดโอกาสให้เด็กมีประสบการณ์ในการเข้าร่วมเล่นและร่วมแข่งขัน ซึ่งกิจกรรมในโครงการกีฬาเพื่อบูรณาการทางสังคมในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ได้ใช้กิจกรรมและวิธีการหลาย ๆ อย่างเพื่อพัฒนาให้เยาวชนไทยพุทธกับไทยมุสลิมมีลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา เช่น การบรรยายลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา เป็นการให้ความรู้โดยตรง กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ เป็นการให้ความรู้โดยอ้อมโดยไม่ให้เยาวชนรู้ตัว กิจกรรมการเล่นและการแข่งขันฟุตบอล เป็นการให้ความรู้โดยการให้เยาวชนได้ฝึกปฏิบัติ โดยมีวิทยากรคอยแนะนำ และการดูเทปโทรทัศน์การแข่งขันกีฬาและอื่น ๆ ซึ่งจากการศึกษาของ สมพงษ์ แดงตาต (สมพงษ์ แดงตาต 2528 : 63 - 68) พบว่า โทรทัศน์และเทปโทรทัศน์มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงของเด็กทางด้านการศึกษาและบุคลิกภาพ คือทำให้รู้จักแสดงความคิด การวิพากษ์วิจารณ์ และทำให้การเรียนรู้ดีขึ้นด้วย การดูโทรทัศน์ทำให้เด็กสามารถเรียนรู้ และแยกแยะว่าการกระทำใดเป็นสิ่งดีหรือไม่ดี เช่น การมีน้ำใจนักกีฬา การช่วยเหลือกัน การรังแกผู้อื่น เป็นต้น

จากเหตุผลที่โครงการกีฬาเพื่อบูรณาการทางสังคมในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ใช้กิจกรรมทางพลศึกษาและวิธีการต่าง ๆ เป็นสื่อในการฝึกอบรมเยาวชนไทยพุทธกับไทยมุสลิมที่เข้าร่วมโครงการฯ มีผลทำให้ลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของเยาวชนไทยพุทธกับไทยมุสลิมเพิ่มสูงขึ้นและลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของเยาวชนไทยพุทธกับไทยมุสลิมหลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ ไม่แตกต่างกัน

4. ลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของเยาวชนไทยพุทธก่อนเข้ารับการฝึกอบรมกับหลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งผลการศึกษารังนี้ สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 3 ที่ให้ตั้งไว้ โดยก่อนเข้ารับการฝึกอบรมตามโครงการฯ เยาวชนไทยพุทธมีความรู้ความเข้าใจลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา เฉลี่ยเท่ากับ 116 และพฤติกรรมลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 127.95 และหลังเข้ารับการฝึกอบรมตามโครงการฯ เยาวชนไทยพุทธมีความรู้ความเข้าใจลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา เฉลี่ยเท่ากับ 123.2 และพฤติกรรมลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา เฉลี่ยเท่ากับ 190.2 จะเห็นได้ว่าเยาวชนไทยพุทธมีลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาเพิ่มสูงขึ้นหลังเข้ารับการฝึกอบรมตามโครงการฯ ผลต่างนี้เป็นผลจากกิจกรรมและวิธีการในโครงการกีฬาเพื่อบูรณาการทางสังคมในจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่ได้กล่าวมาแล้วในข้อ 3 นั้นเอง ทำให้ลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของเยาวชนไทยพุทธก่อนการฝึกอบรม กับหลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ แตกต่างกัน

5. ลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของเยาวชนไทยมุสลิม ก่อนเข้ารับการฝึกอบรมกับหลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งผลการศึกษารังนี้ สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 4 โดยก่อนการฝึกอบรมตามโครงการฯ เยาวชนไทยมุสลิมมีความรู้ความเข้าใจลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา เฉลี่ยเท่ากับ 114.4 มีพฤติกรรมลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา เฉลี่ยเท่ากับ 119.3 และหลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ เยาวชนไทยมุสลิมมีความรู้ความเข้าใจลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา เฉลี่ยเท่ากับ 121.65 มีพฤติกรรมลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา เฉลี่ยเท่ากับ 193.45 จะเห็นได้ว่าเยาวชนไทยมุสลิมมีลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาเพิ่มสูงขึ้น หลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ ผลต่างนี้เป็นผลจากกิจกรรมและวิธีการในโครงการกีฬาเพื่อบูรณาการทางสังคมในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ที่ได้กล่าวมาแล้วในข้อ 3 นั้นเอง ทำให้ลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของเยาวชนไทยมุสลิมก่อนการฝึกอบรมกับหลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ควรจะได้มีการศึกษาลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของเยาวชนไทยพุทธกับไทยมุสลิมที่เป็นนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาและโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ซึ่งอาจจะทำการวิจัยเชิงสำรวจ เพื่อให้ครอบคลุมกลุ่มตัวอย่างกว้างขวางเพียงพอ
2. ควรจะได้มีการศึกษาในลักษณะเดียวกันนี้ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนหญิง และเลือกใช้ประเภทกีฬาตามความเหมาะสม เช่น วอลเลย์บอล เป็นต้น
3. น่าจะได้มีการศึกษาในลักษณะนี้โดยการปรับปรุงรายละเอียดบางประการ เช่น เพิ่มจำนวนในการฝึกให้มากขึ้น หรือเพิ่มเทคโนโลยีทางการศึกษาให้มากขึ้น เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กนกวลี เอ่งฉ้วน การสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพความมีน้ำใจนักกีฬา ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม.

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2529, 148 หน้า อักษรำเนา

ทอง วิสุทธารมย์ "การปลูกฝังน้ำใจนักกีฬาในค่านักเรียน" วารสารสุขศึกษา พลศึกษา และ

สันทนาการ 1 : 7 - 8 มกราคม 2523

จรินทร์ ธาณิรัตน์ วิชาพลศึกษา โรงพิมพ์คุรุสภา 2514, 294 หน้า

ฉัตรชัย เฉลิมอิสระชัย การสร้างแบบวัดความรู้ความเข้าใจของนักเรียนเกี่ยวกับลักษณะความมีน้ำใจ

นักกีฬา วิทยานิพนธ์ ก.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2525, 72 หน้า อักษรำเนา

ชนินทร์ชัย อินทราภรณ์ ลักษณะที่สำคัญของน้ำใจนักกีฬา วิทยานิพนธ์ ก.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2523, 86 หน้า อักษรำเนา

ชัยชัย โกมารทัต ประพัทธ์ ลักษณะพิเศษ และนิพนธ์ กิตติกุล ความคิดเห็นของครูอาจารย์

พลศึกษาต่อการปลูกฝังน้ำใจนักกีฬาให้นักเรียน ภาควิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย 2524, 35 หน้า

ชาญชัย อินทรประวัติ การใช้กีฬาฟุตบอลเป็นเครื่องมือในการพัฒนาทัศนคติที่ส่งเสริมความมั่นคง

ของชาติของเยาวชนไทยมุสลิม ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ค. มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2528, 134 หน้า อักษรำเนา

"กีฬากับความมั่นคงของชาติในจังหวัดชายแดนภาคใต้" ปาริชาติ 1 : 9 - 18

ธันวาคม 2524

ชาญวิทย์ เทียมบุญประเสริฐ วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย สำนักทดสอบทางการศึกษาและ

จิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2529, 282 หน้า

ชูจิตต์ รัตนสาร ณัฐ อินทรปาว และประพันธ์ กิ่งมิ่งแย "สัญญาทางการกีฬา" วารสารสุขศึกษา

พลศึกษา และสันทนาการ 2 : 35 - 36 กรกฎาคม 2516

ไชยรัตน์ ญนเปี่ยม "เบื้องหลังมิกสัญญินในเมกกะ" สยามรัฐ 3 สิงหาคม 2530 หน้า 2

นิลุบล เผือกขวัญดี ผลการใช้บทบาทสมมติที่มีต่อความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

โรงเรียนสารคามพิทยาคม ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

2529, 108 หน้า อักษรำเนา

ประคอง กรรณสูตร สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ โรงพิมพ์เจริญผล 2525, 344 หน้า
 ประพัฒน์ ลักษณะพิสุทธิ์ "พลศึกษาช่วยปลูกฝังน้ำใจนักกีฬาได้จริงหรือ" วารสารสุขศึกษา พลศึกษา
และสันทนาการ 1 : 35 - 40 มกราคม 2521

ประยุทธ โกศลยุทธसार การกีฬาก่อให้เกิดความมั่นคงแก่ราชอาณาจักร เอกสารการวิจัยส่วนบุคคล
 วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร 2518 - 2519, 54 หน้า อัสสำเนา

ปิ่น มาลากุล การศึกษานิติธรรม ม.ป.ท. 2518, 48 หน้า

พลศึกษา, กรม "คติพจน์ของครูเทพ" ข่าวสารกรมพลศึกษา 2 เมษายน 2513

พลศึกษา, กรม กองส่งเสริมพลศึกษาและสุขภาพ "น้ำใจนักกีฬา" วารสารสุขศึกษา พลศึกษา และ
สันทนาการ 4 : 67 - 72 ตุลาคม 2522

ไพฑูริย์ จัยสิน "พลศึกษากับสุขภาพ" ข่าวสารกรมพลศึกษา 3 : 6 มีนาคม 2521

พงษ์ เกิดแก้ว การพลศึกษา โอเคียนสโตร์ 2518, 691 หน้า

_____ "การอบรมให้เป็นผู้มีน้ำใจนักกีฬา" เอกสารประกอบการเรียนการสอนวิชาหลักการพลศึกษา
 คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2518

ภิญโญ ต้นพิรายคุปต์ และคนอื่น ๆ รายงานการวิจัยเรื่องความเชื่อในศาสนาอิสลามของไทยมุสลิมใน
4 จังหวัดภาคใต้ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา 2525, ไม่ปรากฏเลขหน้า อัสสำเนา

ภูมิ หุราพันธ์ "ความเป็นนักกีฬา" วารสารกีฬา 4 : 37 - 48 เมษายน 2526

มงคล พรหมสาขา ณ สกลนคร การพลศึกษาแผนใหม่สำหรับโรงเรียน วัฒนาพานิช 2493,
 76 หน้า

ลิขิต อีร์เวคิน ชนกลุ่มน้อยในประเทศไทย แพรวพทยา 2521, 218 หน้า

วรศักดิ์ เพียรชอบ "น้ำใจนักกีฬา" วารสารสุขศึกษา พลศึกษา และสันทนาการ 1 : 20 - 22
 มกราคม 2529

_____ หลักและวิธีสอนพลศึกษา ไทยวัฒนาพานิช 2528, 160 หน้า

_____ หลักและวิธีการสอนพลศึกษาชั้นมัธยมศึกษา โรงพิมพ์อุทิศศึกษา 2515, 132 หน้า

ศรีนครินทรวิโรฒ, มหาวิทยาลัย โครงการกีฬาเพื่อบูรณาการทางสังคมในจังหวัดชายแดนภาคใต้
 2530 - 2530 2530, 11 หน้า

ศึกษาธิการ, กระทรวง หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2520 โรงพิมพ์จางเจริญการพิมพ์
2520, ไม่ปรากฏเลขหน้า

สมบูรณ์ ชิตพงษ์ การวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือวัดผล สำนักงานทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2526, 41 หน้า

สมพงษ์ แดงตาต ความคิดเห็นของผู้ปกครองในกรุงเทพเกี่ยวกับรายการโทรทัศน์ที่เหมาะสม
สำหรับเด็ก วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2528, 68 หน้า อัสสัเนา

สุนทร วาที "สันติภาพของศรีลังกา หน้าต่างโลก" ไทยรัฐ 27 กรกฎาคม 2530 หน้า 2

สุนันท์ จุฑะศรี "การวางแผนกีฬาในโรงเรียน" วารสารสุขศึกษา พลศึกษา และนันทนาการ
3 : 1 กรกฎาคม 2508, 72 หน้า

เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ รายงานการวิจัย เรื่องปัญหาแนวคิดของผู้บริหารโรงเรียนราษฎร์สอนศาสนา
อิสลาม (ปอเนาะ) ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา 2528,
166 หน้า อัสสัเนา

อาภรณ์ ราชพิบูล ความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษาวิชาเอกพลศึกษาสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยใน
กรุงเทพมหานครเกี่ยวกับลักษณะที่สำคัญของน้ำใจนักกีฬา วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย 2524, 107 หน้า อัสสัเนา

Barrow, Harold M. Man and Movement Principles of Physical Education.
2nd.ed., Lea and Febiger, 1977. 369 p.

✓ Best, John W. Research in Education. New Jersey, Prentice Hall, 1970.
329 p.

Bowen, Wilbur P. and Mitchell, Elmer D. The Theory of Organized Play.
4th.ed., New York; as Barnes, 1927. 402 p.

Boyer, George. "Children's Concept of Sportsmanship in the 4th., 5th. and
6th. Grades," The Research Quarterly. 34 : 282 - 287 October, 1963.

Eucher, Charles A. Foundation of Physical Education. The C.V. Mosby,
1979. 417 p.

Clarke, H. Harrison. Application of Measurement to Health and Physical
Education. New York, Prentice - Hall, 1967. 493 p.

- Duncean, Margaret and Johnson, Ralph H. Introduction Physical Education Health Education and Recreation. New York, Prentice - Hall, 1954
455 p.
- Horrocks, Robert N. "Sportmanship," Journal of Physical Education and The Recreation. 9 : 20 - 21 November - December, 1977.
- Jean, McCarthy. "Sports Violence : Careat Vender," Journal of Physical Education and Recreation. 9 : 344 - 58 November - December, 1978.
- Johnson, Marion Lee. "Construction of Sportsmanship Attitudes Scales," Research Quarterly. 40 (2) : 313 - 316 May, 1969.
- Miller, Donna Mae and Russell Kathryn R.E. Sport : A contemporary View. Philadelphia, Lea and Febiger, 1971. 202 p.
- Pape, Laurence A. and Means, Louis E. A Professional Career in Physical Education. London, Prentice - Hall, 1963. 271 p.
- Pardy, Robert L. the Successful High School Athletic Program. West Nyack, N.Y., Parker, 1973. 263 p.
- Smith, Essic Dell H. "Sportsmanship Evaluation of Athletes and Non-Athletes in Junior and Senior High Schools," Dissertation Abstracts International 38 (7) : 4028 - A, January 1978.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

โครงการกีฬาเพื่อบูรณาการทางสังคมในจังหวัดชายแดนภาคใต้

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา
โครงการกีฬาเพื่อบูรณาการทางสังคมในจังหวัดชายแดนภาคใต้
SPORTS FOR SOCIAL INTEGRATION IN THE SOUTHERN
BORDER PROVINCES OF THAILAND

2530 - 2531

1. หลักการและเหตุผล

เป็นที่ทราบกันอยู่ทั่วไปว่า จังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งได้แก่จังหวัดสงขลา สตูล ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส เป็นพื้นที่ที่มีความล่อแหลมทางการเมือง ความมั่นคง ด้วยเหตุผลหลายประการ เช่น ความเป็นมาทางประวัติศาสตร์ การแทรกแซงทางการเมืองจากต่างประเทศและความหลากหลายทางวัฒนธรรมในหมู่ประชากร

รัฐบาลได้ตระหนักถึงข้อเท็จจริงดังกล่าวนี้ และได้มีนโยบายเพื่อสร้างสรรค์ความมั่นคง ความเป็นปึกแผ่นทั้งทางวัฒนธรรม ทางสังคม และทางการเมืองในภูมิภาคนี้ให้จงได้ หน่วยงานของรัฐบาลในภูมิภาคนี้หลายหน่วยงาน อาทิเช่น ศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ มหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา วิทยาลัยครูยะลา และสำนักงานเขตการศึกษา 2 และ 3 ให้ทำการศึกษาค้นคว้าวิจัย และจัดโครงการเพื่อส่งเสริมบูรณาการทางสังคมในภูมิภาคนี้ เสมอมา และในบรรดาโครงการต่าง ๆ เหล่านี้ โครงการกีฬาสัมพันธ์ ซึ่งศูนย์อำนวยการบริหาร จังหวัดชายแดนภาคใต้ ได้ริเริ่มจัดขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2527 และโครงการกีฬาฟุตบอลเพื่อบูรณาการทาง สังคม ซึ่งจัดขึ้นโดยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา เมื่อปี พ.ศ. 2527 เช่นกัน ได้แสดงให้เห็น อย่างชัดเจนว่า โครงการกีฬาที่เหมาะสม สามารถสร้างบูรณาการทางความคิดและทัศนคติของ ประชากรไทยในภูมิภาคนี้เป็นอย่างดี แต่เป็นที่น่าเสียดายว่า โครงการกีฬาฟุตบอลเพื่อบูรณาการทาง สังคม ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา ได้หยุดชะงักไปในช่วง พ.ศ. 2528 และ 2529 เนื่องจากขาดงบประมาณสนับสนุน ส่วนโครงการกีฬาสัมพันธ์ของศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดน ภาคใต้ ก็ได้แปรเปลี่ยนไปเป็นโครงการวัฒนธรรมสัมพันธ์ ด้วยเหตุผลหลายประการ

ดังนั้น จึงทำให้เยาวชนไทยทั้งที่นับถือศาสนาอิสลามและศาสนาพุทธ ในภูมิภาคนี้ที่มีความสนใจต่อการกีฬาฟุตบอล ชาคกิจกรรมที่มีสาระประโยชน์และจุดมุ่งหมายชัดเจน เพื่อให้พวกเขาได้พัฒนาแนวคิด และทัศนคติที่เอื้อต่อความมั่นคงของชาติ เหมือนดังที่เคยได้รับมาในช่วงปี พ.ศ. 2527 และ 2528 คณะพลศึกษาและคณะศึกษาศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา เห็นว่ามีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะทำการฟื้นฟูโครงการกีฬา เพื่อบูรณาการทางสังคมในจังหวัดชายแดนภาคใต้อีกครั้งหนึ่ง เพื่อส่งเสริมความเป็นปึกแผ่นทางสังคมให้แก่ภูมิภาคนี้ต่อไป โดยยึดเอาเยาวชนชายในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามเป็นประชากร เป้าหมายหลักและเยาวชนผู้นับถือศาสนาพุทธ เป็นประชากร เป้าหมายรอง

2. วัตถุประสงค์

1. เพื่อเสริมความเข้าใจจิตต่อกันของเยาวชนไทยผู้นับถือศาสนาอิสลามและศาสนาพุทธ ในจังหวัดชายแดนภาคใต้
2. เพื่อเปิดโอกาสให้เยาวชนไทยผู้นับถือศาสนาอิสลาม และผู้นับถือศาสนาพุทธได้ร่วมกิจกรรมกีฬา เพื่อสร้างความคุ้นเคยในการอยู่ร่วมกันอย่างมีเป้าหมาย
3. เพื่อส่งเสริมการพัฒนากีฬาและการพลศึกษาในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนา โดยอาศัย นิสิตฝึกสอนวิชาเอกพลศึกษา
4. เพื่อสรรค์สร้าง ความเข้าใจจิตต่อกันระหว่างบุคลากรในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนา กับบุคลากรในมหาวิทยาลัย และสถาบันราชการในภูมิภาค
5. เพื่อพัฒนาทัศนคติของเยาวชนไทยในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ให้ส่งเสริมความมั่นคงของชาติด้านสังคมวิทยา

3. ผู้รับผิดชอบโครงการ

ผู้รับผิดชอบโครงการโดยตรงในปัจจุบัน คือ คณะกรรมการเฉพาะกิจ ชื่อว่า คณะกรรมการกีฬา เพื่อบูรณาการทางสังคมในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา ซึ่งประกอบด้วย บุคลากรทั้งข้าราชการและนิสิต ดังต่อไปนี้

1. นายชาญชัย อินทรประวัติ	ผู้อำนวยการโครงการ
2. นายเกษม สุริยภัณฑ์	ผู้ช่วยผู้อำนวยการโครงการ
3. นายพฤติพงษ์ เล็กศิริรัตน์	กรรมการ
4. นายชัยโรจน์ สายพันธ์ุ	กรรมการ
5. นายอาคม แดงมะแจ้ง	กรรมการ
6. นายจรงรัก เขี้ยวแก้ว	กรรมการ
7. นายศนัย จารุประสิทธิ์	กรรมการ
8. นางเชาวลักษณ์ มะลิสุวรรณ	กรรมการ
9. นางสาววรจิตร วงศ์วัฒนวิสุทธิ	กรรมการ
10. นายภิรมย์ จันทรเกตุ	กรรมการ
11. นายสันติภาพ กองกาญจนะ	กรรมการและเลขานุการ
12. นายสุนทรา กล้านรงค์	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

อนุกรรมการฝ่ายที่พักและนันทนาการ

1. นายชัยโรจน์ สายพันธ์ุ	ประธานกรรมการ
2. นิสิตชาย 2 คน	กรรมการ

อนุกรรมการฝ่ายอาหาร สวัสดิการ และเหรียญก

1. นางเชาวลักษณ์ มะลิสุวรรณ	ประธานกรรมการ
2. นางสาววรจิตร วงศ์วัฒนวิสุทธิ	กรรมการ
3. นายศนัย จารุประสิทธิ์	กรรมการ

อนุกรรมการฝ่ายยานพาหนะและทัศนศึกษา

1. นายสันติภาพ กองกาญจนะ	ประธานกรรมการ
2. นิสิตชาย 2 คน	กรรมการ

อนุกรรมการฝ่ายอุปกรณ์การฝึกซ้อมและการบรรยาย

1. นายสุนทรา กล้าณรงค์	ประธานกรรมการ
2. นายภิรมย์ จันทรเกตุ	รองประธานกรรมการ
3. นายศนัย จารุประสิทธิ์	กรรมการ
4. นายจรงรัก เขียวแก้ว	กรรมการ
5. นิสิตชาย 4 คน	กรรมการ

อนุกรรมการฝ่ายเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

1. นายพฤติพงษ์ เล็กศิริรัตน์	ประธานกรรมการ
2. นายอาคม แดงมะแจ้ง	กรรมการ

อนุกรรมการฝ่ายนิเทศการศึกษา

1. นายเกษม สุริยภัณฑ์	ประธานกรรมการ
2. นายชัยโรจน์ สายพันธุ์	กรรมการ

อนุกรรมการฝ่ายประเมินผล

1. นายชาญชัย อินทรประวัติ	ประธานกรรมการ
2. นายสันติภาพ กองกาญจนะ	รองประธานกรรมการ
3. นายสุนทรา กล้าณรงค์	กรรมการ

4. การดำเนินการ

โครงการกีฬาเพื่อบูรณาการทางสังคมในจังหวัดชายแดนภาคใต้ แบ่งออกเป็น 3 โครงการย่อย ดังต่อไปนี้คือ

4.1 การฝึกอบรมคณะกรรมการและอนุกรรมการ ซึ่งเป็นการสร้างความเข้าใจพื้นฐานในด้านการเมือง สังคมวิทยา จิตวิทยา และวัฒนธรรมในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ได้แก่ คณะกรรมการและ

อนุกรรมการทุกคน กิจกรรมหลักของการฝึกอบรม คือ การบรรยาย และการอภิปราย การฝึกอบรม
ทั้งกล่าวนั้นจะใช้เวลาทั้งสิ้น 12 ชั่วโมง โดยจำแนกออกเป็นรายละเอียด ดังนี้

- การเมือง	3 ชั่วโมง	- จิตวิทยา	3 ชั่วโมง
- สังคมวิทยา	3 ชั่วโมง	- วัฒนธรรม	3 ชั่วโมง
รวม 12 ชั่วโมง			

ช่วงระยะเวลาของการฝึกอบรมนี้อยู่ในช่วงเดือนกันยายน 2530

4.2 การจัดค่ายฝึกกีฬาฟุตบอลแบบอยู่ประจำ โดยใช้สถานที่ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สงขลา ซึ่งมีรายละเอียดโดยย่อ ดังนี้

4.2.1 ระยะเวลา 20 - 25 ตุลาคม 2530

4.2.2 ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเป็นเยาวชนชายอายุไม่เกิน 16 ปี จากจังหวัดชายแดน
ภาคใต้ทุกจังหวัด โดยแยกเป็นเยาวชนชายผู้นับถือศาสนาอิสลาม 20 คน
และเยาวชนชายผู้นับถือศาสนาพุทธ 20 คน

4.2.3 เยาวชนชายผู้นับถือศาสนาอิสลามเป็นนักเรียนจากโรงเรียนเอกชนสอน
ศาสนาอิสลาม ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจากจังหวัดยะลา
สตูล ปัตตานี นราธิวาส และสงขลา จังหวัดละ 4 คน ทั้งนี้ เพราะว่า
โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามเป็นองค์กรที่มีบทบาทสำคัญในการให้
การศึกษาแก่เยาวชน ซึ่งมีโอกาสที่จะเป็นผู้นำและผู้เปลี่ยนแปลงสังคมที่สำคัญ
ในอนาคต

4.2.4 เยาวชนผู้นับถือศาสนาพุทธ เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียน
มัธยมศึกษาตอนต้นจากโรงเรียนต่าง ๆ ในจังหวัดสงขลาทุกอำเภอ
อำเภอละไม่เกิน 2 คน ทั้งนี้ เพื่อเป็นการประหยัดค่าใช้จ่ายในการเดินทาง
และเพื่อให้เยาวชนเหล่านี้มีความรู้สึกเป็นเจ้าของบ้านที่จะช่วยเหลือ ดูแล
เยาวชนชายผู้นับถือศาสนาอิสลาม ซึ่งเป็นผู้มาเยือนและเป็นประชากร
เป้าหมายหลักของโครงการ

4.2.5 เนื้อหาของการฝึกอบรม

- ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับฟุตบอล
- ทดึกาฟุตบอล $2\frac{1}{2}$ ชั่วโมง
- ความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา 3 ชั่วโมง
- ทักษะเบื้องต้น 5 ชั่วโมง
- การเล่นเป็นทีม 10 ชั่วโมง
- รักเมืองไทย 3 ชั่วโมง
- กระบวนการกลุ่ม 6 ชั่วโมง

4.2.6 การรายงานตัวและพิธีเปิด

วันที่ 20 ตุลาคม 2530

สถานที่ ห้องประชุมชั้น 2 อาคาร 7

11.00 น. ผู้เข้ารับการฝึกอบรมรายงานตัวเข้าที่พักที่หอพักชาย

12.00 น. อาหารกลางวัน

14.00 น. กรรมการและผู้เข้ารับการฝึกอบรม พร้อมกันที่ห้องประชุม

14.15 น. ประธานมาถึง

14.20 น. รองอธิการบดี มศว. ส่งขลา กล่าวรายงาน

14.30 น. ประธานกล่าวเปิดการฝึกอบรม และให้โอวาทและมอบของ
ที่ระลึกแก่ผู้สนับสนุนโครงการ

15.00 น. เสร็จพิธี

หลังจาก 15.30 น. จะเริ่มทดสอบทักษะ เบื้องต้นของผู้เข้ารับการฝึกอบรม
เพื่อเป็นพื้นฐานของการศึกษา และแบ่งกลุ่ม

4.2.7 ทักษะศึกษาและพิธีปิด (วันที่ 24 ตุลาคม 2530)

8.30 - 14.00 ทักษะศึกษา และเยี่ยมชมสถานที่ราชการที่สำคัญใน
จังหวัดสงขลา

15.00 - 17.30 จัดทีมแข่งขันระหว่างผู้เข้ารับการฝึกอบรม และพิธีปิด
การแข่งขัน มอบเกียรติบัตร ที่สนามฟุตบอลของ มศว. สงขลา

18.00 – 20.00 อาหารเย็นและกิจกรรมรวมกองไฟ
บริเวณชายหาดริมทะเล สงขลา

22.00 นอน

4.2.8 อาหารเข้ามื่อสุดท้ายของการฝึกอบรม (25 ตุลาคม 2530)

7.00 – 8.00 อาหารเช้าร่วมกัน

9.00 แยกย้ายกันกลับบ้าน

4.2.9 การเดินทาง

- ยาวชนชายจากจังหวัดสงขลา ให้เดินทางไป - กลับด้วยตนเอง
โดยเบิกค่าเดินทางได้ตามระเบียบราชการ
- ยาวชนจากจังหวัดสตูล คณะกรรมการจัดงานพาหนะรับ - ส่ง
ระหว่าง มศว. สงขลา - ศาลากลางจังหวัดสตูล
- ยาวชนชายจากจังหวัดนราธิวาสพร้อมทั้งผู้ดูแล จะเดินทางมาพบกับ
ยาวชนชายจังหวัดปัตตานี ที่ศาลากลางจังหวัดปัตตานี โดยเบิกค่าเดินทาง
ได้ตามระเบียบราชการ ระหว่างศาลากลางจังหวัดปัตตานี - มศว. สงขลา
จะเดินทางโดยยานพาหนะของ มศว. สงขลา
- ยาวชนชายจังหวัดยะลา เดินทางไปกลับโดยยานพาหนะของ มศว. สงขลา

4.3 การส่งเสริมกีฬาและพลศึกษาในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม

คณะพลศึกษาจะจัดส่งนิสิตชั้นปีที่ 4 วิชาเอกพลศึกษาเข้าไปทำการฝึกสอนและฝึกทักษะกีฬา
ตามที่โรงเรียนประสงค์ (เน้นฟุตบอลและวอลเลย์บอล) ในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในจังหวัด
สงขลา จังหวัดสตูล จังหวัดปัตตานี จังหวัดยะลา และจังหวัดนราธิวาส จังหวัดละ 1 โรงเรียน
โรงเรียนละ 2 คน นิสิตฝึกสอนดังกล่าวนี้จะปฏิบัติหน้าที่แบบอยู่ประจำในโรงเรียนนั้น ๆ เป็นระยะเวลา
9 สัปดาห์ ภายใต้การนิเทศของอาจารย์จากคณะพลศึกษา และการสนับสนุนเรื่องอุปกรณ์กีฬาจากโครงการ
โดยความร่วมมือของหน่วยงานภาคเอกชน ระยะเวลาในการฝึกสอนคือ 17 พฤษภาคม - 5 สิงหาคม

5. เครื่องอำนวยความสะดวกในการฝึกอบรม

5.1	ที่พัก	หอพักชาย มศว. สงขลา
5.2	สถานที่ฝึกอบรม	อาคารเรียนคณะศึกษาศาสตร์
สนามฟุตบอล คณะพลศึกษา
อาคารเอนกประสงค์ มศว. สงขลา
5.3	เครื่องมือสนับสนุนทางการ	ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
5.4	ยานพาหนะและพนักงานขับรถ	กองธุรการ มศว. สงขลา

6. งบประมาณค่าใช้จ่าย และแหล่งที่มา

6.1 สำนักงานสารนิเทศ กองบัญชาการทหารสูงสุด สนับสนุนค่าใช้จ่ายรวมเป็นเงินทั้งสิ้น 20,000 บาท (สองหมื่นบาทถ้วน) เพื่อใช้ในรายการ ดังต่อไปนี้

6.1.1	ค่าใช้จ่ายในพิธีเปิด - ปิด	800 บาท
6.1.2	บันทึกภาพและเทปโทรทัศน์	700 บาท
6.1.3	ค่าเดินทางไป - กลับ สำหรับเยาวยชนในจังหวัดสงขลา
จำนวน 20 คน อัตราคนละ 100 บาท รวม	2,000 บาท
6.1.4	ค่าเดินทางไป - กลับ สำหรับเยาวยชนจังหวัดนราธิวาส
ระหว่างนราธิวาส - ปัตตานี จำนวน 4 คน พร้อมผู้ดูแล
1 คน อัตราคนละ 100 บาท รวม	500 บาท
6.1.5	เสื้อยืดสำหรับเยาวยชนในโครงการ จำนวน 40 คน
ราคาตัวละ 40 บาท รวม	1,600 บาท
6.1.6	เสื้อยืดคอโปกโล สำหรับกรรมการโครงการ
จำนวน 25 ตัว ราคาตัวละ 140 บาท รวม	3,500 บาท
6.1.7	ค่าอาหารว่างและวิทยากรตามโครงการข้อ 4.1	1,650 บาท
6.1.8	ค่าพิมพ์เกียรติบัตรสำหรับเยาวยชนในโครงการ
พร้อมซอง	1,000 บาท

6.1.9	ค่าโลที่ระลึกสำหรับผู้ประกอบการโครงการ 2 อัน	
	ราคาคันละ 300 บาท รวม	600 บาท
6.1.10	ค่าใช้จ่ายสำหรับการประชุมกรรมการโครงการ	
	เดือนมิถุนายน - กันยายน 2530 จำนวน 3 ครั้ง	
	เดือนพฤศจิกายน 2530 จำนวน 1 ครั้ง	
	เดือนกุมภาพันธ์ 2531 จำนวน 1 ครั้ง	
	เดือนมิถุนายน - กันยายน 2531 จำนวน 3 ครั้ง	
	รวม 8 ครั้ง ๆ ละ 400 บาท รวม	3,200 บาท
6.1.11	ค่าใช้จ่ายฉุกเฉิน	2,000 บาท
6.1.12	ค่าเบ็คเทล็ค	1,450 บาท
	รวมทั้งสิ้น	20,000 บาท

6.2 การกีฬาแห่งประเทศไทย สนับสนุนลูกฟุตบอลสำหรับการฝึกอบรม จำนวน

10 ลูก และวิทยากรตามความเหมาะสม

6.3 กองทัพอากาศ 4 สนับสนุนน้ำมันเชื้อเพลิงตลอดโครงการ เป็นเงิน 2,000 บาท

6.4 จังหวัดสงขลา และภาคเอกชนในจังหวัดสงขลา สนับสนุนอาหารและน้ำดื่มสำหรับกรรมการและเยาวชนที่เข้ารับการฝึกอบรมเป็นเวลา 5 วัน คิดเป็นเงิน 11,375 บาท

6.5 มศว. สงขลา สนับสนุน

6.5.1	ที่พัก เป็นเวลา 5 วัน ๆ ละ 20 บาท ต่อคน	
	รวม 45 คน เป็นเงิน	4,500 บาท
6.5.2	ค่าน้ำมันเชื้อเพลิงในการรับ - ส่ง นิสิตฝึกสอน	
	และการนิเทศการสอน	4,000 บาท
6.5.3	วิทยากร สถานที่และวัสดุอุปกรณ์ในการฝึกอบรม	
6.5.4	ค่าใช้จ่ายในการติดต่อประสานงานกับจังหวัดต่าง ๆ	3,000 บาท

7. การประเมินผล

7.1 ประเมินผลจากตัวเยาวชนไทยมุสลิม โดยใช้แบบวัดทัศนคติที่สร้างขึ้นตามแบบประเมินค่าของลิเคิร์ต (Likert) โดยสอบวัดก่อนเข้าร่วมโครงการ (pre - test) และสอบวัดอีกครั้งหนึ่งหลังจากโครงการสิ้นสุดลงแล้ว (post - test) และนำผลการสอบวัดมาเปรียบเทียบกัน เพื่อดูพัฒนาการทางทัศนคติที่ส่งเสริมความมั่นคงของชาติ ด้านสังคมและจิตวิทยา

7.2 ประเมินผลจากตัวเยาวชนไทยพุทธที่เข้าร่วมโครงการ โดยใช้แบบวัดทัศนคติที่มีต่อชาวไทยมุสลิม ซึ่งสร้างขึ้นตามแบบการประเมินค่าของลิเคิร์ต โดยการทำการประเมินในลักษณะเดียวกันกับข้อ 7.1

7.3 ประเมินผลจากการสังเกตของผู้อำนวยการฝึก ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝึกและครูฝึก เพื่อดูการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของเยาวชนที่เข้าร่วมโครงการ

8. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

นอกจากจะได้ผลตามวัตถุประสงค์ของโครงการแล้ว ยังคาดว่า โครงการนี้จะส่งผลกระทบให้เกิดการเคลื่อนไหวในการใช้โครงการกีฬาเพื่อบูรณาการทางสังคมในจังหวัดชายแดนภาคใต้มากยิ่งขึ้น และจะช่วยให้หน่วยงานทั้งภาครัฐบาลและเอกชน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาในโรงเรียนสอนศาสนา ตระหนักถึงความสำคัญของการกีฬาที่มีต่อการสร้างความเข้าใจดีระหว่างเยาวชนไทยมุสลิมกับเยาวชนไทยพุทธ ซึ่งจะส่งผลถึงความมั่นคงของชาติต่อไป

ตารางฝึกประจำวัน

วัน/เวลา	7.00-7.45	8.00-8.30	8.30-9.30	9.30-10.30	10.45-12.00		13.00-14.00	14.00-15.00	15.00-17.30	18.00-19.00	19.30-21.30	21.30-23.00
21 ต.ค.30	อาหารเช้า	เคารพธงชาติ และพิธีทางศาสนา	รักเมืองไทย ฟุตบอล	ความรู้ทั่วไป และกติกาสport	ความรู้ทั่วไป และกติกาสport	อาหารกลางวัน	กระบวนการกลุ่ม	ความมั่นใจ เป็นนักกีฬา	เทคนิคทางการ เล่นทีมและการแข่งขัน	อาหารเย็น	คู่มือโทรทัศน์ การแข่งขันกีฬา ฟุตบอลและกีฬาอื่น ๆ	ฝึกจิตใจและพิธีทางศาสนา
22 ต.ค.30	อาหารเช้า	เคารพธงชาติ และพิธีทางศาสนา	รักเมืองไทย	ทักษะเบื้องต้น	ทักษะเบื้องต้น	อาหารกลางวัน	กระบวนการกลุ่ม	ความมั่นใจ เป็นนักกีฬา	เทคนิคทางการ เล่นทีมและการแข่งขัน	อาหารเย็น	คู่มือโทรทัศน์ การแข่งขันกีฬา ฟุตบอลและกีฬาอื่น ๆ	ฝึกจิตใจและพิธีทางศาสนา
23 ต.ค.30	อาหารเช้า	เคารพธงชาติ และพิธีทางศาสนา	รักเมืองไทย	ทักษะเบื้องต้น	ทักษะเบื้องต้น	อาหารกลางวัน	กระบวนการกลุ่ม	ความมั่นใจ เป็นนักกีฬา	เทคนิคทางการ เล่นทีมและการแข่งขัน	อาหารเย็น	คู่มือโทรทัศน์ การแข่งขันกีฬา ฟุตบอลและกีฬาอื่น ๆ	ฝึกจิตใจและพิธีทางศาสนา

ภาคผนวก ข.

แบบวัดความรู้ความเข้าใจลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา

แบบวัดความรู้ความเข้าใจลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา

คำชี้แจงในการตอบแบบวัดความรู้ความเข้าใจ

1. แบบวัดความรู้ความเข้าใจมีข้อคำถามทั้งหมด 35 ข้อ
2. แบบวัดความรู้ความเข้าใจนี้ถามความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของท่าน
สิ่งที่สำคัญที่สุด คือ ขอให้ท่านตอบตรงกับความคิดเห็นที่เป็นจริงของท่านมากที่สุด
3. แบบวัดความรู้ความเข้าใจนี้ให้ท่านอ่านข้อความในแบบสอบถามทีละข้อ แล้วพิจารณาว่า
ท่านเคยปฏิบัติหรือมีความเห็นในเรื่องนั้นมากน้อยเพียงใด
4. เมื่อได้ตัดสินใจว่าคำตอบใดตรงกับสภาพความเป็นจริงแล้ว ขอให้ท่านขีดคำตอบโดย
ทำเครื่องหมาย **X** ลงบนตัวเลขนั้น
5. โปรดทำทุกข้อ ถ้าต้องการ เปลี่ยนคำตอบโปรดขีดฆ่าคำตอบเดิม แล้วขีดคำตอบใหม่
ให้ชัดเจน

สถานภาพของผู้ตอบแบบวัดความรู้ความเข้าใจ (โปรดทำเครื่องหมาย **X** หรือเติมข้อความ)

1. เพศ ☐ ชาย ☐ คำสนาพุทธ ☐
☐ หญิง ☐ คำสนาอิสลาม
2. อายุ ปี
3. โรงเรียน
 อำเภอ จังหวัด
4. ศึกษาอยู่ชั้น

1. คุณสมบัติที่สำคัญที่สุดของนักกีฬาควรประกอบด้วย
 - ... 1. เป็นคนมีระเบียบวินัย
 - ... 2. เมื่อชนะไม่เย้ยหยันหรือถูกฝ่ายแพ้
 - ... 3. รับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเท่านั้น
 - ... 4. เล่นตามแผนที่ผู้ฝึกสอนแนะนำให้
2. คุณสมบัติที่สำคัญที่สุดของผู้ฝึกสอนที่ควรประกอบด้วย
 - ... 1. มีความรู้ทางด้านเทคนิคและยุทธวิธีการ เล่นกีฬานั้นเป็นอย่างดี
 - ... 2. เป็นคนร่าเริงสนุกสนานเป็นกันเองและมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี
 - ... 3. แนะนำยุทธวิธีและชี้แจงการเล่นทุกอย่างที่สามารถทำให้ทีมชนะ
 - ... 4. ไม่นั่นเรื่องผลแพ้ชนะเป็นเรื่องสำคัญ
3. ในการแข่งขันบาสเกตบอล มีผู้เล่นคนหนึ่งถูกตัดสินทำโทษเนื่องจากการ เล่นผิดกติกาโดยมิได้เจตนา ถ้าท่าน เป็นนักกีฬาผู้นั้นท่านจะปฏิบัติอย่างไร
 - ... 1. หยุดการเล่นและโยนลูกบาสไปทางอื่นเพื่อให้ทีมตั้งรับได้ทัน
 - ... 2. แสดงท่าทางสงสัยต่อคำตัดสินของผู้ตัดสิน
 - ... 3. หยุดการเล่นทันทีที่ผู้ตัดสินได้ทำการตัดสิน
 - ... 4. ชี้แจงต่อผู้ตัดสินว่าตนเองมิได้มีเจตนา
4. ในระหว่างการแข่งขันกีฬา เกิดมีการปะทะกันระหว่างผู้เล่นทั้งสองฝ่ายอย่างรุนแรง ถ้าท่านเป็นผู้เล่นที่เกิดปะทะกัน ท่านจะปฏิบัติอย่างไร
 - ... 1. แกล้งทำเป็นเจ็บเพื่อผู้ตัดสินจะได้ให้ลูกโทษ
 - ... 2. ให้อภัยซึ่งกันและกันในความผิดพลาดที่เกิดขึ้น
 - ... 3. ลูกขึ้นและเล่นต่อไปโดยไม่สนใจผู้เล่นฝ่ายตรงข้าม
 - ... 4. หาโอกาสและจังหวะที่ได้เปรียบคู่ต่อสู้จึงเข้าปะทะ

5. การแข่งขันกีฬาจำเป็นต้องไปอย่างถูกต้อง ผู้เล่นคนหนึ่งให้พยายามพุดจายั่วและกลั่นแกล้งผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามตลอดเวลา ถ้าท่านเป็นนักกีฬาที่ถูกพุดจายั่วและกลั่นแกล้ง ท่านจะปฏิบัติอย่างไร
 - ... 1. แสดงปฏิกิริยาโต้ตอบทันทีเพื่อมิให้คู่ต่อสู้พอใจ
 - ... 2. พองผู้ตัดสินให้ลงโทษผู้เล่นฝ่ายตรงข้าม
 - ... 3. ไม่สนใจการกระทำของผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามและคอยหาโอกาสกลั่นแกล้งคืน
 - ... 4. มีน้ำใจหนักแน่นมีความอดทนและไม่แสดงความโกรธ
6. ในขณะแข่งขันฟุตบอล เมื่อผู้เล่นกองหน้าคนหนึ่งเลี้ยงลูกบอลเข้าทำประตู ผู้เล่นกองหลังเข้าสกัดอย่างรุนแรงโดยเจตนา ทำให้ผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามล้มลง ถ้าท่านเป็นคนที่ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น
 - ... 1. ผู้เล่นคนนั้นทำให้ถูกต้อง เพราะมีจะนั้นจะทำให้เสียประตู
 - ... 2. ถือเป็นเทคนิควิธีการ เล่นที่ฉลาดของผู้เล่นกองหลัง
 - ... 3. ผู้เล่นคนนั้นควรถูกทำโทษอย่างหนัก คือ ไล่ออก
 - ... 4. ผู้ตัดสินควรตักเตือนให้ผู้เล่นคนนั้น เล่นตามกติกา
7. ในขณะทำการแข่งขันกีฬา ทีมของท่านถูกทีมฝ่ายตรงข้ามทำคะแนนนำ และใกล้จะหมดเวลาการแข่งขัน ถ้าท่านเป็นนักกีฬาท่านจะปฏิบัติตนอย่างไร
 - ... 1. พยายามก่อกวนหรือยั่วผู้ให้ผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามเสียสมาธิ
 - ... 2. พยายามเล่นรุนแรงขึ้นเพื่อให้ผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามกลัว
 - ... 3. พยายามเล่นตามคำสั่งของผู้ฝึกสอน
 - ... 4. ยอมรับในข้อบกพร่องของตนเอง และพยายามแก้ไขให้ดีขึ้น
8. ในขณะทำการแข่งขันกีฬา เมื่อทีมของท่านแพ้และใกล้จะหมดเวลาการแข่งขัน ถ้าท่านเป็นผู้ฝึกสอน ท่านจะปฏิบัติอย่างไร
 - ... 1. ให้นักกีฬาเล่นด้วยชั้นเชิงและยุทธวิธีการ เล่นอย่างแท้จริง
 - ... 2. ให้นักกีฬาคอยยั่วและเล่นรุนแรงขึ้น
 - ... 3. ขอร้องกองเชียร์ให้เชียร์เพื่อเพิ่มกำลังใจแก่นักกีฬา
 - ... 4. ให้นักกีฬาพยายามเอาชนะ โดยใช้กำลังร่างกายที่เหนือกว่า

9. ในระหว่างการแข่งขันกีฬา เมื่อผู้เล่นในทีมของท่านเล่นรุนแรงและคอยกลั่นแกล้งผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามอยู่ตลอดเวลา ถ้าท่านเป็นผู้ฝึกสอนท่านจะปฏิบัติอย่างไร
- ... 1. ถ้าเป็นการเล่นที่ทำให้ทีมชนะก็ให้เล่นต่อไป
 - ... 2. แนะนำวิธีการ เล่นและขึ้นเชิงที่แบบเนียนกว่าให้กับผู้เล่น
 - ... 3. ให้ผู้เล่นปฏิบัติตามกฎระเบียบและกติกากการเล่น
 - ... 4. เปลี่ยนตัวผู้เล่นคนนั้นออกเป็นการลงโทษ
10. ในระหว่างการแข่งขันกีฬา มีผู้เล่นคนหนึ่งเกิดเป็นตะคริวขึ้น ถ้าท่านเป็นผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามท่านจะปฏิบัติอย่างไร
- ... 1. ให้ความช่วยเหลือและปฐมพยาบาลทันที
 - ... 2. ให้ความช่วยเหลือหลังจากผู้ตัดสินหยุดการแข่งขัน
 - ... 3. บอกให้ผู้ตัดสินทราบเพื่อหยุดการแข่งขัน
 - ... 4. ไม่สนใจเพราะทีมของจนกำลังได้เปรียบอยู่
11. ในการแข่งขันกีฬา เมื่อผู้เล่นคนหนึ่งถูกตัดสินทำโทษเนื่องจากเล่นผิดกติกาโดยมิได้เจตนา แต่ผู้เล่นคนนั้นกลับแสดงความไม่พอใจต่อคำตัดสินของผู้ตัดสิน ถ้าท่านเป็นผู้ตัดสินท่านจะปฏิบัติอย่างไร
- ... 1. ไล่ผู้เล่นคนนั้นออกจากสนามทันที
 - ... 2. เตือนให้ผู้เล่นปฏิบัติตามกฎระเบียบและกติกาของการ เล่น
 - ... 3. แสดงความไม่พอใจและต่อว่าผู้เล่นคนนั้น
 - ... 4. เตือนให้ผู้เล่นมีความสุขภาพเรียบร้อยและไม่แสดงอาการ เย่อหยิ่ง
12. ถ้าท่านมีฐานะเป็นหัวหน้าทีม ท่านควรปฏิบัติตนอย่างไร
- ... 1. ไม่เอาเปรียบเพื่อนร่วมเล่นด้วยกัน
 - ... 2. พยายามให้กำลังใจผู้เล่นทุกคน เล่น เพื่อชัยชนะของทีมเพียงอย่างเดียว
 - ... 3. ตักเตือนและคุคำผู้เล่นที่เล่นผิดพลาดบ่อย ๆ
 - ... 4. มีความรับผิดชอบต่อการกระทำของตนเอง

13. ในระหว่างการแข่งขันกีฬา ผู้เล่นในทีมของท่านถูกผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามเล่นรุนแรงตลอดเวลา ถ้าท่านเป็นผู้เล่นคนหนึ่ง ในทีม ท่านจะปฏิบัติตนอย่างไร
- ... 1. พยายามหลีกเลี่ยงการปะทะกับผู้เล่นฝ่ายตรงข้าม
 - ... 2. โต้ตอบคืนเมื่อมีโอกาสหรือจังหวะที่ได้เปรียบ
 - ... 3. มีจิตใจเข้มแข็งและมานะอดทน
 - ... 4. เล่นรุนแรงกลับไปเพื่อเป็นการข่มขวัญคู่ต่อสู้
14. ถ้าผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามส่วนใหญ่เป็นเพื่อนสนิทกับท่าน ในระหว่างการแข่งขันกีฬา ท่านจะปฏิบัติตนอย่างไร
- ... 1. เล่นให้เต็มความสามารถของตนเองไม่ว่าแพ้หรือชนะ
 - ... 2. เล่นตามสบายเพราะผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามเป็นเพื่อนกัน
 - ... 3. เล่นแบบรู้กันเพื่อเป็นการแสดงความเห็นอกเห็นใจต่อกัน
 - ... 4. มีการตกลงกันเกี่ยวกับผลของการ เล่นก่อนการแข่งขัน
15. ถ้าท่านเป็นนักกีฬาคนหนึ่ง เมื่อลงสนามทำการแข่งขันท่านจะปฏิบัติตนอย่างไร
- ... 1. พยายามเล่นให้ทีมชนะโดยใช้กำลังร่างกายที่เหนือกว่า
 - ... 2. พยายามเล่นให้ทีมชนะโดยใช้ชั้นเชิงการเล่นทุกอย่างที่สามารถทำได้
 - ... 3. ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบข้อบังคับและกติกาของการ เล่นโดยเคร่งครัด
 - ... 4. รู้จักฉวยโอกาสเมื่อทีมของตนได้เปรียบคู่ต่อสู้
16. ท่านคิดว่าข้อใดเป็นคุณสมบัติของผู้กีฬา
- ... 1. ให้กำลังใจเฉพาะผู้เล่นในทีมที่ตนนิยมชมชอบ
 - ... 2. เคารพและยอมรับคำตัดสินของผู้ตัดสิน
 - ... 3. ปรบมือให้กับผู้เล่นทุกคนที่เล่นได้ดี
 - ... 4. แสดงความไม่พอใจต่อผู้เล่นที่เล่นรุนแรง

17. ถ้าท่านเป็นการสำคัญประจำทีมท่านจะปฏิบัติตนอย่างไร
- ... 1. แสดงให้ทุกคนเห็นความสำคัญของตนที่มีต่อทีม
 - ... 2. พยายามแสดงความสามารถให้มากที่สุดในการแข่งขัน
 - ... 3. แสดงความเป็นมิตรและให้เกียรติกับเพื่อนร่วมทีม
 - ... 4. มีความเชื่อถือและไว้วางใจในความสามารถของเพื่อนร่วมทีม
18. ท่านคิดว่าข้อใดเป็นปัจจัยสำคัญในการ เล่นกีฬาประเภททีม (ฟุตบอล บาสเกตบอล วอลเลย์บอล)
- ... 1. เล่นเต็มความสามารถของผู้เล่นแต่ละคนในทีม
 - ... 2. มีความรับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย
 - ... 3. ทุกคนพยายามเล่นโดยเน้นเรื่องชัยชนะ เป็นสำคัญ
 - ... 4. เล่นตามเสียงเชียร์ของผู้ดูบนสนาม
19. จุดมุ่งหมายที่สำคัญในการ เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาคืออะไร
- ... 1. เพื่อสร้างชื่อเสียงให้กับตนเองและวงศ์ตระกูล
 - ... 2. เพื่อรางวัลหรือผลตอบแทนต่าง ๆ ที่จะได้รับจากการแข่งขัน
 - ... 3. เพื่ออุทิศจิตใจของการกีฬาโดยมิให้หวังผลอื่นใด
 - ... 4. เน้นเรื่องผลแพ้ชนะในการแข่งขัน
20. ในระหว่างการแข่งขันกีฬา ผู้เล่นคนหนึ่งในการเล่นซึ่งเป็นผู้เล่นใหม่ลงสนาม เป็นครั้งแรกเล่นผิดพลาดบ่อยครั้ง เนื่องจากมีความตื่นเต้นมากไม่สามารถควบคุมอารมณ์ได้ ถ้าท่านเป็นเพื่อนร่วมทีมท่านจะปฏิบัติอย่างไร
- ... 1. คอยตักเตือนและกระตุ้นให้ผู้เล่นคนนั้นตั้งใจเล่นให้มากขึ้น
 - ... 2. ปลุกปลอบให้มีความเชื่อมั่นในตนเอง
 - ... 3. ให้กำลังใจและแสดงความเห็นอกเห็นใจ
 - ... 4. พยายามหลีกเลี่ยงไม่ส่งลูกไปทางผู้เล่นคนนั้น

21. ในระหว่างการแข่งขันกีฬา เมื่อทีมของท่านแพ้ อยู่ ถ้าท่านเป็นนักกีฬาท่านจะมีความรู้สึกอย่างไร
- ... 1. คิดอาฆาตแค้นและเล่นรุนแรงกับผู้เล่นฝ่ายตรงข้าม
 - ... 2. พยายามเล่นต่อด้วยกำลังใจที่เหนือกว่า
 - ... 3. อธิบายวิธีที่ผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามเล่นได้ดีกว่า
 - ... 4. ไม่เสียกำลังใจและตั้งใจเล่นต่อไป
22. หลังจากเสร็จสิ้นการแข่งขัน ปรากฏว่าทีมของท่านแพ้ ถ้าท่านเป็นนักกีฬาในทีม ท่านจะปฏิบัติตนอย่างไร
- ... 1. ยอมรับในข้อบกพร่องของตนเอง
 - ... 2. เข้าไปแสดงความยินดีกับผู้เล่นฝ่ายชนะ
 - ... 3. โทษโชคหรือดวงไม่ดีที่ไม่เข้าข้างทีมของตน
 - ... 4. เดินออกนอกสนามโดยไม่สนใจผู้อื่น
23. หลังจากเสร็จสิ้นการแข่งขัน ปรากฏว่าทีมที่ท่านเชียร์แพ้ ท่านเป็นกองเชียร์ท่านจะมีความรู้สึกอย่างไร
- ... 1. โทษผู้เล่นที่เล่นผิดพลาดบ่อยครั้งจนทำให้แพ้
 - ... 2. เสียใจที่ทีมของตนแพ้ในการแข่งขัน
 - ... 3. ยอมรับความสามารถของฝ่ายชนะ
 - ... 4. ยอมรับสภาพและผลของการ เล่น
24. ถ้าท่านเป็นผู้ฝึกสอนกีฬา ท่านจะเน้นเรื่องอะไร เป็นสำคัญ
- ... 1. ความรับผิดชอบในการฝึกซ้อม
 - ... 2. มีความสุภาพเรียบร้อย ไม่เย่อหยิ่งและโอ้อวดต่อบุคคลอื่น
 - ... 3. ปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับและกติกาของการ เล่นอย่างเคร่งครัด
 - ... 4. มีใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ช่วยเหลือเพื่อนร่วมเล่นด้วยกัน

25. ท่านคิดว่าข้อใดเป็นหน้าที่ที่สำคัญของนักกีฬา
- ... 1. ฝึกซ้อมตามเวลาที่ผู้ฝึกสอนกำหนดให้เท่านั้น
 - ... 2. เคารพและเชื่อฟังคำตัดสินของผู้ตัดสิน
 - ... 3. รับผิดชอบหน้าที่ที่ผู้ฝึกสอนกำหนดให้เท่านั้น
 - ... 4. เล่นให้เต็มความสามารถของตนเอง
26. ในระหว่างการแข่งขันฟุตบอล ทีมของท่านทำประตูนำในการแข่งขันอยู่ มีผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามคนหนึ่งเล่นผิดพลาดและหาเรื่องชกต่อยกับผู้เล่นในทีมของท่าน ถ้าท่านเป็นผู้เล่นที่ถูกหาเรื่องชกต่อยท่านจะปฏิบัติตนอย่างไร
- ... 1. ตอบโต้ทันทีที่ถูกหาเรื่องชกต่อย
 - ... 2. หาโอกาสตอบโต้เมื่อผู้ตัดสินไม่เห็น
 - ... 3. มีน้ำใจหนักแน่นและอดทนไม่ได้ตอบ
 - ... 4. หลบหลีกคู่ต่อสู้เพื่อมิให้เกิดการปะทะ
27. ในระหว่างการแข่งขันบาสเกตบอล ทีมของท่านทำคะแนนทั้งทางทีมฝ่ายตรงข้ามมาก ถ้าท่านเป็นผู้เล่นทีมที่คะแนนนำ ท่านจะปฏิบัติตนอย่างไร
- ... 1. เล่นเต็มความสามารถของตนเอง
 - ... 2. เล่นตามสบายเพื่อหลีกเลี่ยงการปะทะ
 - ... 3. เล่นปล่อยเพื่อแสดงความเห็นอกเห็นใจ
 - ... 4. เล่นหลอกล่อคู่ต่อสู้เพื่อให้คนคู่เกิดความสนุกสนาน
28. หลังจากสิ้นสุดการแข่งขัน ผลปรากฏว่า ทีมของท่านแพ้ ถ้าท่านเป็นผู้ฝึกสอนท่านจะปฏิบัติอย่างไร
- ... 1. โทษผู้เล่นในทีมที่ไม่เล่นตามแผนที่ตนวางไว้
 - ... 2. ยอมรับสภาพและผลการ เล่นด้วยความเต็มใจ
 - ... 3. ยอมรับที่ตนเองวางแผนและวางตัวผู้เล่นผิดพลาดทำให้ทีมแพ้
 - ... 4. ยอมรับในความสามารถของผู้เล่นฝ่ายชนะ

29. หลังจากการแข่งขันสิ้นสุดลง ผลปรากฏว่า ทีมของท่านชนะ ถ้าท่านเป็นผู้ฝึกสอนท่านจะปฏิบัติอย่างไร
- ... 1. พுகเยาะเย้ยถูกผู้เล่นและผู้ฝึกสอนฝ่ายตรงข้าม
 - ... 2. แสดงความดีใจกับผู้เล่นของตนเอง
 - ... 3. ขอบคุผู้เล่นทุกคนที่เล่นตามแผนจนทีมชนะ
 - ... 4. แสดงความเห็นอกเห็นใจผู้เล่นและผู้ฝึกสอนฝ่ายตรงข้าม
30. หน้าที่ของนักกีฬานอกจากฝึกซ้อมตามแบบฝึกของผู้ฝึกสอนแล้ว ควรจะมีความสนใจศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับด้านใด
- ... 1. พยายามศึกษาทำความเข้าใจกับกฎระเบียบข้อบังคับของการ เล่น
 - ... 2. พยายามศึกษาขั้น เชิงและยุทธวิธีการ เล่นที่แปลกใหม่
 - ... 3. พยายามศึกษายุทธวิธีการ เล่นของทีมคู่แข่ง
 - ... 4. ให้ความสนใจในการ เล่นกีฬาประเภทอื่น
31. ก่อนการแข่งขันฟุตบอล ผู้ฝึกสอนได้จัดตัวผู้เล่นที่เป็นตัวจริง 11 คน ที่จะลงสนามทำการแข่งขัน และประกาศให้ผู้เล่นทุกคนทราบ มีผู้เล่นสำรองคนหนึ่งไม่พอใจในการจัดตัวผู้เล่นครั้งนี้จึงได้บอกว่าผู้ฝึกสอนที่ไม่ยอมเอาตนเองลง ถ้าท่านเป็นผู้เล่นสำรองคนนั้น ท่านควรจะทำอย่างไร
- ... 1. แสดงความไม่พอใจในการวางตัวของผู้ฝึกสอน
 - ... 2. มีใจกว้างขวาง ยอมรับในการจัดผู้เล่นของผู้ฝึกสอน
 - ... 3. ดีใจที่ไม่ต้องลงแข่งขันเพราะไม่คองเหนื่อย
 - ... 4. ไม่แสดงความเห็นแก่ตัว
32. หลังจากการแข่งขันเสร็จสิ้นแล้ว ทีมที่ท่านร่วมเล่นด้วยเป็นฝ่ายชนะในการแข่งขัน ถ้าท่านเป็นนักกีฬาร่วมทีมด้วย ท่านจะปฏิบัติอย่างไร
- ... 1. แสดงความเห็นอกเห็นใจต่อผู้เล่นทีมแพ้
 - ... 2. แสดงความดีใจกับผู้เล่นและผู้ฝึกสอนในทีมของตน
 - ... 3. พุกจาเย้ยหยันและถูกผู้เล่นทีมแพ้
 - ... 4. แสดงความขอบคุณกองเชียร์ที่ให้การกำลังใจ

33. ในขณะที่แข่งขันบาสเกตบอล มีผู้เล่นคนหนึ่งกำลังเลี้ยงลูกเข้าทำคะแนน แต่ถูกผู้ตัดสินทำโทษเสียก่อน เนื่องจากเลี้ยงลูกผิดกติกา โดยที่นักกีฬาผู้นั้นไม่ทราบ ถ้าท่านเป็นนักกีฬาผู้นั้น ท่านจะปฏิบัติตนอย่างไร
- ... 1. เลี้ยงลูกเข้าไปทำคะแนนต่อ
 - ... 2. หยุดการเล่นและถอยลูกไปทางอื่น
 - ... 3. หุ้มลูกวางลงกับพื้นด้วยความโกรธ
 - ... 4. หยุดการเล่นและวางลูกวางลงกับพื้น
34. ก่อนการแข่งขันฟุตบอล มีคนมาว่าจ้างให้นักกีฬาคนหนึ่งล้มบอลให้คู่ต่อสู้ โดยจะให้เงินตอบแทนก้อนใหญ่ ถ้าท่านเป็นนักกีฬาที่ถูกว่าจ้างให้ล้มบอลท่านจะปฏิบัติตนอย่างไร
- ... 1. มีความซื่อสัตย์ต่อเพื่อนร่วมเล่นด้วยกัน
 - ... 2. ยอมตกลงรับจ้างเพราะไม่หวังผลแพ้ชนะ เป็นสำคัญ
 - ... 3. ยอมตกลงรับจ้างและนำมาแบ่งกับเพื่อนในทีม
 - ... 4. แจ้งให้ผู้ฝึกสอนของทีมทราบ
35. ในระหว่างพักครึ่งเวลาแรกของการแข่งขันฟุตบอล ผู้จัดการทีมแพ้ได้เข้าไปติดต่อกับผู้ตัดสินโดยว่าจ้างให้ตัดสินเข้าข้างทีมของตน ถ้าท่านเป็นผู้ตัดสินท่านจะปฏิบัติตนอย่างไร
- ... 1. ยอมตกลงด้วยเพราะผลการแข่งขันไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับตนเอง
 - ... 2. ต้องพิจารณาเงื่อนไขต่าง ๆ ที่เสนอมาก่อน
 - ... 3. ไม่ตกลงเพราะไม่ถือเอารายได้หรือผลประโยชน์จากการแข่งขัน
 - ... 4. ไม่ตกลงและเตือนให้เล่นโดยใช้ความสามารถของนักกีฬา

ตาราง 13 ตารางกำหนดคะแนนแบบวัดความรู้ความเข้าใจลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาเป็นรายข้อ

ลำดับข้อ	ข้อคำตอบ	กำหนดคะแนน	ลำดับข้อ	ข้อคำตอบ	กำหนดคะแนน
1	1	3	6	1	1
	2	4		2	2
	3	1		3	3
	4	2		4	4
2	1	2	7	1	1
	2	3		2	1
	3	1		3	4
	4	4		4	3
3	1	2	8	1	4
	2	1		2	1
	3	4		3	2
	4	3		4	3
4	1	3	9	1	2
	2	4		2	1
	3	2		3	4
	4	1		4	3
5	1	1	10	1	4
	2	3		2	2
	3	2		3	3
	4	4		4	1

ตาราง 13 (ต่อ)

ลำดับข้อ	ข้อความคำตอบ	กำหนดคะแนน	ลำดับข้อ	ข้อความคำตอบ	กำหนดคะแนน
11	1	2	16	1	1
	2	4		2	4
	3	1		3	3
	4	3		4	2
12	1	4	17	1	1
	2	2		2	2
	3	1		3	4
	4	3		4	3
13	1	3	18	1	3
	2	2		2	4
	3	4		3	1
	4	1		4	2
14	1	4	19	1	3
	2	3		2	2
	3	1		3	4
	4	2		4	1
15	1	3	20	1	2
	2	2		2	3
	3	4		3	4
	4	1		4	1

ตาราง 13 (ต่อ)

ลำดับข้อ	ข้อความตอบ	กำหนดคะแนน	ลำดับข้อ	ข้อความตอบ	กำหนดคะแนน
21	1	1	26	1	1
	2	3		2	2
	3	2		3	4
	4	4		4	3
22	1	3	27	1	4
	2	4		2	3
	3	2		3	2
	4	1		4	1
23	1	1	28	1	1
	2	2		2	4
	3	3		3	2
	4	4		4	3
24	1	3	29	1	1
	2	2		2	3
	3	4		3	2
	4	1		4	4
25	1	1	30	1	1
	2	4		2	2
	3	2		3	1
	4	3		4	3

ตาราง 13 (ต่อ)

ลำดับข้อ	ข้อความตอบ	กำหนดคะแนน	ลำดับข้อ	ข้อความตอบ	กำหนดคะแนน
31	1	1			
	2	4			
	3	2			
	4	3			
32	1	4			
	2	3			
	3	1			
	4	2			
33	1	2			
	2	3			
	3	1			
	4	4			
34	1	4			
	2	1			
	3	2			
	4	3			
35	1	1			
	2	2			
	3	3			
	4	4			

ภาคผนวก ก.

แบบประเมินพฤติกรรมลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา

แบบประเมินพฤติกรรมลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา

ผู้ถูกประเมิน อายุ ปี ศาสนา
ประเมินเมื่อวันที่ เดือน พ.ศ.

คำชี้แจง

จากการสังเกตพฤติกรรมของผู้ถูกประเมินในสถานการณ์ต่าง ๆ เช่น ในห้องเรียน ห้องประชุม โรงอาหาร ในหอพัก ในสนามกีฬา โรงฝึกกีฬา ตลอดจนในสนามแข่งขันกีฬา ให้ท่านประเมินพฤติกรรมของผู้ถูกประเมินซึ่งเป็นเยาวชนที่เข้าร่วมโครงการฯ แสดงออกในลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา ตามเกณฑ์โดยใช้ค่าคะแนนต่อไปนี้

1. แสดงออกน้อยมาก	=	5	คะแนน
2. แสดงออกน้อย	=	4	คะแนน
3. แสดงออกบ้างปานกลาง	=	3	คะแนน
4. แสดงออกน้อย	=	2	คะแนน
5. แสดงออกน้อยมาก	=	1	คะแนน

โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่องหมายเลข 5, 4, 3, 2 และ 1 ที่ท่านคิดว่าผู้ถูกประเมินซึ่งเป็นเยาวชนที่เข้าร่วมในโครงการฯ แสดงออกทางพฤติกรรมลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของแต่ละลักษณะดังต่อไปนี้

รายการที่ประเมิน	ค่าที่ประเมิน				
	5	4	3	2	1
1. พฤติกรรมที่แสดงการรู้จักแพ้รู้จักชนะ					
2. พฤติกรรมที่แสดงความเคารพและปฏิบัติตามกฎและระเบียบข้อบังคับ					
3. พฤติกรรมที่แสดงออกถึงความซื่อสัตย์สุจริต					
4. พฤติกรรมที่แสดงถึงการมีความยุติธรรมและความจริงใจ					
5. พฤติกรรมที่แสดงออกถึงความร่วมมือและความสามัคคี					
6. พฤติกรรมที่แสดงออกถึงความรับผิดชอบในหน้าที่					
7. พฤติกรรมที่แสดงออกถึงความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และความมีใจกว้าง					
8. พฤติกรรมที่แสดงออกถึงการยอมรับ ความสามารถของตนเองและของบุคคลอื่น ตลอดจนการ เปิดโอกาสให้บุคคลอื่นได้แสดงออก					
9. พฤติกรรมที่แสดงออกถึงความกล้าหาญและการตัดสินใจ					
10. พฤติกรรมที่แสดงออกถึงการรู้จักให้อภัย					

ลงชื่อ ผู้ประเมิน

ภาคผนวก ง.

ตารางแสดงคะแนนจากแบบวัดความรู้ความเข้าใจลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา

ตารางแสดงคะแนนจากแบบประเมินพฤติกรรมลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา

ตาราง 14 แสดงคะแนนจากแบบวัดความรู้ความเข้าใจลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของเยาวชนไทยพุทธ
ก่อนการฝึกอบรมและหลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ

ลำดับ	ก่อนเข้ารับการฝึกอบรม	หลังการเข้ารับการฝึกอบรม
1	122	128
2	123	124
3	120	125
4	109	127
5	113	120
6	106	116
7	104	109
8	123	132
9	108	113
10	107	129
11	113	127
12	122	129
13	109	115
14	123	128
15	107	125
16	115	117
17	121	121
18	125	126
19	124	125
20	126	128

ตาราง 15 แสดงคะแนนจากแบบวัดความรู้ความเข้าใจลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของเยาวชนไทยมุสลิม
ก่อนการฝึกอบรมและหลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ

ลำดับ	ก่อนเข้ารับการฝึกอบรม	หลังเข้ารับการฝึกอบรม
1	102	112
2	116	131
3	113	121
4	104	123
5	118	123
6	109	121
7	132	133
8	121	119
9	121	121
10	117	124
11	113	127
12	98	118
13	112	120
14	107	118
15	118	119
16	122	124
17	118	124
18	120	122
19	115	119
20	112	114

ตาราง 16 แสดงคะแนนจากแบบประเมินพฤติกรรมลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา ของเยาวชนไทยพุทธ ก่อนการฝึกอบรมและหลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ

ลำดับ	ก่อนเข้ารับการฝึกอบรม	หลังการเข้ารับการฝึกอบรม
1	124	198
2	115	176
3	130	197
4	135	185
5	140	199
6	135	194
7	130	177
8	128	193
9	127	175
10	126	176
11	121	193
12	132	191
13	142	188
14	130	189
15	123	192
16	129	204
17	121	187
18	128	196
19	125	192
20	118	202

ตาราง 17 แสดงคะแนนจากแบบประเมินพฤติกรรมลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา ของเยาวชนไทยมุสลิม
ก่อนเข้ารับการฝึกอบรมและหลังการเข้ารับการฝึกอบรมตามโครงการฯ

ลำดับ	ก่อนเข้ารับการฝึกอบรม	หลังการเข้ารับการฝึกอบรม
1	111	189
2	130	199
3	115	199
4	116	202
5	119	204
6	111	187
7	131	197
8	119	202
9	114	191
10	119	194
11	122	194
12	121	180
13	127	197
14	130	205
15	130	189
16	127	188
17	110	189
18	112	191
19	110	184
20	112	189

ภาคผนวก จ.

ตารางแสดงค่าการหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ตาราง 18 แสดงค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดความรู้ความเข้าใจลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา
ของ จัตรชัย เฉลิมอิสระชัย โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (α - coefficient)

แบบวัดความรู้ความเข้าใจลักษณะ ความมีน้ำใจนักกีฬา	N	α
รวมทั้งฉบับ	100	.9001**

** $P < .01$

จากตาราง 18 แสดงว่าแบบวัดความรู้ความเข้าใจลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของ
จัตรชัย เฉลิมอิสระชัย ที่ผู้วิจัยนำไปทดสอบหาความเชื่อมั่น มีค่าเท่ากับ .9001 อย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ แบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา
มีค่าความเชื่อมั่นอยู่ในระดับสูง เหมาะสมที่จะนำไปใช้ศึกษาในครั้งนี้ได้

ตาราง 19 แสดงค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบประเมินพฤติกรรมลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา
โดยผู้ใช้ผู้เชี่ยวชาญ

แบบประเมินพฤติกรรมลักษณะ ความมีน้ำใจนักกีฬา	IC	แบบประเมินพฤติกรรมลักษณะ ความมีน้ำใจนักกีฬา	IC
ข้อ 1	1	ข้อ 6	1
ข้อ 2	1	ข้อ 7	1
ข้อ 3	0.8	ข้อ 8	1
ข้อ 4	1	ข้อ 9	1
ข้อ 5	1	ข้อ 10	1

จากตาราง 19 แสดงว่าดัชนีความสอดคล้องของแบบประเมินพฤติกรรมลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.8 - 1.00 นั่นคือ แบบประเมินพฤติกรรมลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเที่ยงตรงอยู่ในระดับสูง เหมาะสมที่จะนำไปใช้ศึกษาในครั้งนี้ได้

ตาราง 20 แสดงค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินพฤติกรรมลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา จากคะแนน
ผู้ประเมินโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา

แบบประเมินพฤติกรรมลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา	N	α
รวมทั้งฉบับ	30	.8868 **

** $P < .01$

จากตาราง 20 แสดงว่าแบบประเมินพฤติกรรมลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา ที่ผู้วิจัย
สร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8868 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือแบบ
ประเมินพฤติกรรมลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าความเชื่อมั่นอยู่ในระดับสูง
เหมาะสมที่จะนำไปใช้ศึกษาในครั้งนี้ได้

ตาราง 21 แสดงค่าความเป็นปรนัยของแบบประเมินพฤติกรรมลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา
จากผู้ประเมิน 3 คน โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

ผู้ประเมิน	1	2	3
1	-	.7560 **	.7389 **
2		-	.8197 **
3			-

** $P < .01$ ($r = .4487$)

จากตาราง 21 แสดงว่าแบบประเมินพฤติกรรมลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความเป็นปรนัยสูง โดยคะแนนจากผู้ประเมินคนที่ 1 กับผู้ประเมินคนที่ 2 มีค่าเท่ากับ .7560 ผู้ประเมินคนที่ 1 กับผู้ประเมินคนที่ 3 มีค่าเท่ากับ .7389 และผู้ประเมินคนที่ 2 กับผู้ประเมินคนที่ 3 มีค่าเท่ากับ .8197 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กล่าวคือ แบบประเมินพฤติกรรมลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าความเป็นปรนัยอยู่ในระดับสูง เหมาะสมที่จะนำไปใช้ศึกษาในครั้งนี้ได้

ลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของเยาวชนไทยพุทธกับไทยมุสลิมในโครงการกีฬา
เพื่อบูรณาการทางสังคมในจังหวัดชายแดนภาคใต้

บทคัดย่อ

ของ

จงรัก เขี้ยวแก้ว

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

กุมภาพันธ์ 2531

การศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของเยาวชนไทยพุทธกับไทยมุสลิมในโครงการกีฬาเพื่อบูรณาการทางสังคมในจังหวัดชายแดนภาคใต้ กลุ่มตัวอย่างเป็นเยาวชนไทยพุทธในจังหวัดสงขลา 20 คน เยาวชนไทยมุสลิมในจังหวัดชายแดนภาคใต้ 20 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบวัดความรู้ความเข้าใจลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของอัครชัย เจริญอิสระชัย และแบบประเมินพฤติกรรมลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา และวิเคราะห์ข้อมูลโดย t - test (Independent) และ t - test (Dependent)

ผลการศึกษาพบว่า

1. ลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของเยาวชนไทยพุทธกับไทยมุสลิมก่อนการฝึกอบรมตามโครงการฯ อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ($\bar{x} = 3.31$) และหลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ เพิ่มขึ้น อยู่ในเกณฑ์มาก ($\bar{x} = 3.50$)
2. ลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของเยาวชนไทยพุทธกับไทยมุสลิมก่อนการฝึกอบรมตามโครงการฯ ไม่แตกต่างกัน
3. ลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของเยาวชนไทยพุทธกับไทยมุสลิมหลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ ไม่แตกต่างกัน
4. ลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของเยาวชนไทยพุทธก่อนเข้ารับการฝึกอบรมกับหลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
5. ลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของเยาวชนไทยมุสลิมก่อนเข้ารับการฝึกอบรมกับหลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

SPORTSMANSHIP CHARACTERISTICS OF BUDDHIST AND MUSLIM MEMBERS OF
THE SPORTS FOR SOCIAL INTEGRATION PROJECT

AN ABSTRACT

BY

CHONGRAK KIOKAEW

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree
at Srinakharinwirot University

February 1988

The purpose of this study was to find sportsmanship characteristics of Buddhist and Muslim secondary school boys who participated in the Sports for Social Integration Project promoted by Srinakharinwirot University, Songkhla Campus. The samples were comprised of 20 Buddhist boys from local public secondary schools in Songkhla and 20 Muslim boys from Muslim private secondary schools in four different southern border provinces. The instruments were the questionnaire constructed by Chatchai Chalerm - Israchai aimed for investigating sportsmanship knowledge and understanding. Another piece of instrument was Sportsmanship Behavior Evaluation Scale. Independent and dependent t - test methods were employed for the data treatment.

It was found that :

1. The sportsmanship characteristics levels of the Buddhist boys and Muslim boys when tested before the training course were average ($\bar{X} = 3.31$) However after the training course, the levels were high ($\bar{X} = 3.52$)
2. The sportsmanship characteristics of Buddhist boys and Muslim boys prior to the training course were not significantly different.
3. The sportsmanship characteristics of Buddhist boys and Muslim boys after participating the training course were not significantly different.
4. The sportsmanship characteristics of Buddhist boys before and after participating the training course were significantly different, at .05 level.

5. The sportsmanship characteristics of Muslim boys before and after participating the training course were significantly different, at .05 level.

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อผู้วิจัย	จรงัก เขียวแก้ว
ภูมิลำเนา	181/203 ถนนเจริญประดิษฐ์ ตำบลรูสะมิแล อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี
การศึกษา	2516 ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นต้น วิทยาลัยครูยะลา จังหวัดยะลา
	2518 ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (พลศึกษา) วิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดยะลา จังหวัดยะลา
	2520 ศีรษะศาสตร์บัณฑิต (ศศ.บ.พลศึกษา) มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
	2530 การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กรุงเทพมหานคร
หน้าที่ราชการ	อาจารย์วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดยะลา จังหวัดยะลา